

**İşbirlikçilik
itiraf
etti:**

**“ABD istedi diye
tezkereyi çıkardık”**

- ▶ Filistin ateş altında
- ▶ Suriye'ye ambargo
- ▶ BM işgali onayladı
- ▶ İran'a kuşatma

**Amerika ve
işbirlikçilerini
kimse kurtamaz!
HALKLAR
KAZANACAK!**

**Ekmek ve
Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 83 / Tarih: 26 Ekim 2003 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.com Mail:info@ekmekveadalet.com

✓ **Çorum'da iki
gerilla şehit düştü!
İsyanımız sürecektir**

**10. Ekip
Ölüm
Orucuna
Başladı**

**DİRENİŞ
DESTANI
SÜRÜYOR**

Türkiye'de her şey yolunda...

İşgal ortaklığına karşı irili ufaklı eylemler oluyor Türkiye'nin dört bir yanında. Irili ufaklı onlarca işçi direnişi var. Gençlik yemek fiyatlarının pahalılığını protestodan işgal ortaklığına karşı çıkmaya kadar birçok konuda yürüyüşler yapıyor... Ve Türkiye halkı, tüm bunlardan haberdar olamıyor.

Bir sendika 11 ayrı şehirde bölge mitingleri yapıyor, binlerce işçi, memur katılıyor bu mitinglere, haber olmuyor. Üstelik bu sendika Kamu-Sen. Devlele öyle ciddi bir karşıtlığı yok. Ama hayır; işçilerin sorunlarının, taleplerinin olduğu, hele hele talepleri için mücadele ettikleri asla yansımayacak medyaya. Türkiye tablosunun toz pembeliği bozulmayacak.

Yansıtılmayan sadece eylemler değil elbette. Eylemlere saldırılar da birkaç istisna dışında yansırmıyor. AKP'nin işgal ortaklığına karşı yapılan hemen tüm eylemler, çeşitli biçimlerde polislin saldırılarıyla, engellemeleriyle karşılaşıyor. En doğal hakları için direnen işçiler, onar, yüzer gözüne alınıyor, "haber değeri" görmüyor medya.

Aylardır F tiplerinden çıkan tabutlarda bir "haber değeri" görmediği gibi...

TERÖR ve SANSÜR; hep yanyana olmuştur bu ülkede.

Yüzlerce tutsak ölüm orucundaydı. Ama bir tek gazete bile söz etmiyordu ölüm orucundan ve bütün gazetelerde İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'ın, Sağlık Bakanı Osman Durmuş'un ve F tipleri bakanı Sami Türk'ün "ölüm orucu yok" açıklamaları vardı. Manşetleri "sahte oruç" ke-limleri süslüyordu. 19 Aralık son-rasıydı.

Sansürün çok ötesinde bir şey-di bu. Tecriti devam ettiren özel bir sansür biçimiydi.

"**TECRİT**" edilmesi hedeflenen-leri, sadece hücrelere koymakla yetinmeyecekti oligarşi; hayatın her alanından koparacaktı onları. Sanki onlar bu ülkede yokmuş, sanki onlar bu ülkede mücadele etmiyormuş, sanki bu ülkede ne zulüm, ne direniş yokmuş gibi davranacaktı. Ve herkesin de buna uygun davranmasını istiyordu.

Peki tecrit edilmek, tecritle yal-nızlaştırılmak ve giderek yok edil-mek istenen sadece direnen dev-rimci tutsaklar mıydı?

Cevabı yukarıda anlattıklarımızdır!

Hakkını arayan memur, ekmeği için direnen işçi, geleceğine sahip çıkan gençlik, hepsi, herkes tecrit-

ten nasibini alıyor.

Halkı onlardan haberdar etme-mek tecritin ilk adımdır. **TECRİT ve SANSÜR**, birbirini tamamlıyor.

Şimdi herkes anlıyor mu F tip-leri konusunda uygulanan sansür-rü? Tecritin ne demek olduğunu şimdi takdir edebiliyor mu?

Tecrit karşısında, F tiplerinin, direnişin sansür edilmesi karşısın-da sessiz kalanlar, hatta bunun da ötesine geçip kendi yayınlarında, açıklamalarında "otosansür" uy-gulayıp bu sansüre katılanlar, ger-çekte kendilerinin tecritinin de ko-şullarını hazırladıklarını şimdi far-kedebilecekler mi?

Büyük sermayelere hükmeden burjuva medya, iktidar yağcılığını hep sürdürecektir, iktidarın istediğini duyuracak, istemediğini dururma-yacaktır.

Önce devrimciler, ardından adım adım muhalif her kesim, sen-dikalar, dernekler, odalar, hak ve özgürlük isteyen her örgütlülük, yok sayılacak.

TECRİT, iki aşamalıdır; yok saymak ve yok etmek. Birşeyin yok sayılmasını sağlarsanız, onu yoketmeniz artık kolaydır.

Devrimci tutsaklar ve bütün olarak devrimciler, 4. yıla giren bir direnişle barikat ördüler tecritin ve sansürün karşısına. Umarız, bugün yaşananlar, tecrit edilmeye çalışı-lan tüm kesimlere birlikte, day-a-nışma içinde olmaları gerektiğini öğretir.

Dalgaların dağların doruğunda umudun bayrağı

Bu ülkenin dağları da, şehirleri de bi-zim. Tüm dağları, tüm şehirleri... 80 kü-sur vilayet, ilçeler, ovalar ve yaylalar ve Toroslar, Kaçkarlar, Munzurlar, Gölgeliler, Cudiler... bizim.

Umudun adını yazmadığımız tek bir sokak, tek bir koyak kalmayacak bu ülke-de. Bir tek dağ kalmayacak doruklarında umudun bayrağının dalgalanmadığı.

Anadolu'nun dağları bilir isyanı, tanır umudu. Yüzyıllardır koynunda sakladı nice isyankarı. "Başına bir hal gelenler" kuşanıp silahını, çıkmadı mı o dağlara...

Çok haller gelmiştir bu halkın başına. Onuru aşığılanmış, sofrası ekmeksiz bı-rakılmış, evlatları katledilmiştir. Bir ayağı meydanlara, bir ayağı dağlara çıkacaktır çaresiz. Hesap soracaktır açlığa sebep olandan, hesap soracaktır katline sebep olandan.

Korkar egemenler dağlardan da, alan-lardan da. Korkar dağların ve alanların öfkeyle kuşanmasından.

Gece gündüz, dağ taş demeden, cadde sokak demeden bunun için dolanır işken-ceci katiller. Dağları bombalar, alanları iş-gal eder, evlere baskınlar dü zenlerler.

Umudun adını kazanmak isterler bu ül-keden. Kazıyamazlar.

Onlar yok ettik, bitirdik derken, bir yerden nazlı nazlı dalgaların o bayrak; Akdeniz'den, Karadeniz'den, Ege'den, Kürdistan'dan, İç Anadolu'dan...

Nicesini gördü bu dağlar; Baba İshak-lar'dan, Bedreddinler'den, Pir Sultanlar'dan, Seyit Rızalar'dan, Ali Hüseyinler'den, Mahsunlar'dan, Kemal Askeriler'den, Tarıklar'dan, Erhanlar'a... Ve daha niceleri dolacak umudun bayrağını dağların rüzgarlarıyla savura savura...

ÇAĞRI DUYURU

Yunus Güzel, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün nezaret hücrelerinde katledildi! Katledilmesiyle ilgili davada, geçen hafta "keşif" yapıldı. İstanbul Emniyeti, cinayetini gizlemek için hücrelerdeki ranzaları değiştirmişti! Önümüzdeki duruşma, 31 Ekim saat 09.30'da Fatih Adliyesi'nde yapılacaktır. İşkenceye karşı olan herkesi, işkencecilerin yakasına yapışmak için duruşmaya katılmaya çağırıyoruz.

ÇIKTI

Gençlik Gelecektir... 10. Sayı
kültür sanat yaşamında TAVIR.... 20. Sayı
Anadolu Tutuklu Aileleri Bülteni... 3. Sayı

Ekmek Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Can Erkan
Adresi: İnebey Mahallesi İnkalap Caddesi Oto Han 55/54 Akşaray Fatih İstanbul
İrribat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hızlılık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yabancılar - Venedikler Cad. No: 50025 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 87 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt. No:10/2
Tel-Faks: 0 322 331 17 25
Aşkara: Gök Bulvarı Osm. İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-Faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatlı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-Faks: 0 242 223 87 18
Bartın: Beşik Çad. Gök İş Hanı
Daire: 25/4 Heykel Tel-Faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatlı Mahallesi Gaziler Caddesi Yenipazar Sokak No:27 Daire:10 Şahinbey
Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPPA Tel-Faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Mithi Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi Konaklılar
Tel-Faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökkuşan Saray İşhanı Kat:7 No:79
Tel-Faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabaklı Mah. Bakırköy Çarşısı Sanayiyeği İşhanı Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinlikçe Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42
Tel-Faks: 0 362 435 25 80
Tunceli: Kemerhane Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Puthar İşhanı Kat:1 No:35 Tel-Faks: 0462 322 20 88
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İşhanı Kat: 5 Daire: 9

- 3... 4. Yıl; Direnenlerin destanı
5... DHKP-C Tutsaklar Örgüt
lenmesi'nden açıklama:
7... Türkiye devrimci hareketi,
halka, devrime ve
sosyalizme
8... "Tecrit Nedir" paneli yapıldı
4. Yıl haberleri
12... AKP hiç bir sorunu
çözemiyor!
13... MGK savaşı da,
AKP savaşı mı?
15... İşgal ortaklığına karşı
eylemler sürüyor
16... Tarım tekelleşiyor...
Açlık büyüyor!
17... İTÜ'de yanan meşale
Taksim'de
18... Gençlik Dernekleri
Federasyonu girişimi
Ankaraya yürüyor
19... Telefon ihbarı dedi ki...
21... Susurlukçulara "Onur"
iadesi
23... Şantaj aracı hukuk
24... "OHAL Kalktı" masalı
İşgal ortaklığına karşı
eylemlere...
26... İsyanımız sürecektir
28... 2004 bütçe hedefleri
açıklandı...
30... Sendika Ağasına işçi dayacağı
İşçi kıyımı sürüyor
32... BM'nin işgal ortaklığı da
Amerika'yı kurtaramaz
34... Halk kazanacak
Küba'ya kuşatma
Zafere kadar devrim
37... Azerbeycan'da kan
38... Uyuşturucuya, fuhuşa,
yozlaştırmaya karşı
kampanya
41... İnsan haklarını savunmak
42... Çocuk katilleri
43... Bir "yerel platform" ve
birlik kültürü
45... 'Asmalı Konak'taki
yaşamlar
46... Tecritten şiirler, öyküler,
mektuplar
47... Selhan Top resim sayfası
48... Kahramanlar ölmez
49... Özkök, oligarşi adına
konuşuyor:
50... Köyün Delisi

4. Yıl; Direnenlerin Destanı Direniş Dışındakilerin Sorumluluğu

Türkiye solunun 4. yılına giren direniş karşısındaki subjektivizmi ve sorumsuzluğu artık tartışma götürmez boyutlardadır. Sıradan olayların yıldönümlerini vesile sayıp sayfalarca değerlendirmeler yapan, çoğu emperyalist kurumlarca ilan edilmiş günleri, haftaları "atlamayan" bir geleneğe sahip olan solun, böyle bir direnişin 4. yıla girmesini, teoride de, pratikte de suskunlukla geçiştirmesinin elbette bir açıklaması vardır. Bunun açıklamasının "başka gündemlerin yoğunluğu" olmadığını, bunu iddia edenler dahil, herkes çok iyi biliyor.

Yalnızlaştır, vur ve yok et. Tecrit politikası dünya çapında da, ülkemizde de böyle uygulanıyor. Tecritin hedefinde, halklar, ülkeler, sınıflar, örgütler, emperyalizme tam boyun eğmeyen her kesim var. Kimileri bu emperyalist politikayı görüyor, biliyor, fakat sıranın kendilerine gelmeyeceği yanılgısı içinde susuyor, bir kenara sinip "fırtınanın" dinmesini bekliyor. Kimileri ise, başkalarının yok olması sonucunda kendisinin güçleneceği hesaplarıyla tecrit ve yok etme politikalarına sessizce onay veriyor. Bu büyük tarihi direnişi izleyenler bu kategorilerin içindedirler.

Bu direnişi anlamayanlar, desteklemeyenler, hayatın diğer alanlarında da grupçuluk, sekterlik, entrikayla kimi nasıl yalnız bırakır, nasıl güçsüzleştiririz hesapları yaparlar. Yani mesele direnişle de sınırlı değildir. Bu tutumun temeli sınıfsaldır. Beyinleri, gıdasını burjuvaziden alır. Emperyalizmin halklara saldırıları karşısında "tarafsız"dırlar. Ne Sam, ne Saddam, ne savaş, ne terör deyip saldırıları seyrederek. Direniş karşısında ki tutumları da benzerdir; ne devlet, ne örgüt deyip işin içinden çıkarlar. Sınıfsal bakış açısı yoktur. Grupçuluk gözlerini kör etmiştir. Birçoğunun bugün Irak işgaline karşı görünmeleri kimseyi yanıltmamalıdır. Gıdasını Avrupa'dan aldığı için AB politikalarıyla uyumlu olduğu sürece işgal karşıtlığı yapar. Ama AB politikaları tersine dönerse, onlar da kendilerini bu duruma uyarlarlar. AB'nin F tiplerine desteğinin açık halle gelmesiyle birlikte direniş konusunda çark edişleri bunun somut tezahürüdür.

Halkların bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm umudunu, sömürü ve zulme karşı direnişini yok etme hesapları yapan emperyalizm yanılıyor. Tecrit ve tasfiyeciliğin kendilerini güçlendireceğini sanan reformist, düzen içi sol güçler yanılıyor. 19 Aralık ertesinde olduğu gibi, devrimci harekete karşı gerçekleştirilen her büyük katliam sonrası bittiğimizi ilan edip, direnişi de bu ruh hali içinde izleyerek yok edilebileceğimizi sananlar yanılıyor. Yok edilmemizi isteyen, bekleyen hiç kimseye bu hazzı tattırmayacağız. 33 yıl boyunca tartırmadık, yine tattırmayacağız. Yine hüsrana uğrayacaklar, tabanlarına karşı yalancı durumuna düşecekler. 84'te de böyleydi. "Siyasi olarak intihar ettiğimizi" söylüyorlardı. Direnişin dışında kalmaları kendi intiharları oldu. Hiç değişmediler. Her zaman bir "teori" bulunur, bugün de bulabilirler, teorinin yetmediği yerde, dedikodularla, spekülasyonlarla, karalamalarla, burjuvaziden alınmış kavramlarla direnişi mahkum edip kendilerinin dışında kalmakla, desteklememekle "ne kadar doğru" bir iş yaptıklarını kanıtlayabilirler; ama yarın bugün söylediklerini savunamayacaklar, bu büyük direniş karşısındaki büyük sorumsuzluklarını, büyük kaçışlarını açıklayamayacaklar.

Onlara "gündeminiz nedir?" diye sormaya devam edeceğiz. "Biz cenazelerimizi kaldırırken neredeydiniz?" diye sormaya devam edeceğiz. On-

larsa ya bu sürecin devrimci bir eleştirisini yapacak, ya da spekülasyona, dedikoduya devam edip, oligarşinin psikolojik savaşına çanak tutacaklardır.

Direnenler, 4. yıla 10. Ölüm Orucu ekiplerinin dalgalandırdığı direniş bayrağıyla girdiler. Dağlardan gerillaların direniş ve savaş haberleri geliyor. Alnına kızıl bant kuşanmışların veya dağlarda şehirlerde silah kuşanmışların varlığı, teslimiyete karşı bir cevaptır. Pişmanlık yasalarına bir cevaptır. “Düşüncelerimizi inkar etmemizi, devrimden vazgeçmemizi” dayatan tecrit politikalarına bir cevaptır. Amerikan imparatorluğunun yakıp yıkarak, hukuksuzluk, adaleti ayaklar altına alarak işgallerle, terör listeleriyle teslimiyeti dayattığı bir dünyada ve işbirlikçiliğin işgal ortaklığına vardığı, demokrasicilik oyunu içinde zulmün sürdüğü bir ülkede, gün teslim olma dayatmalarına, pişmanlık dayatmalarına, tecrit kuşatmalarına karşı, direniş ve savaşı büyütme günüdür. Devrimcilerin tek kaygısı bu direniş ve savaşı büyütme olmalıdır. Bunun dışındaki hesap ve kaygılarla hareket edenler, devrimcilik iddiasında bulunamazlar.

F tiplerine karşı direniş, bugün ülkemizde devrim ve demokrasi adına, faşizmle sürdürülen en önemli mevzi çatışmasıdır. Devrimi hedeflediğini söyleyip de bu çatışmanın dışında kalanlar, demokrasi mücadelesini verdiğini söyleyip de bu direniş seyretenler, soruyoruz, neyle meşguller? Sanırsınız ki, büyük işlerle uğraşmakta; ayaklanmalar, barikatlar örgütlemektedirler. “Bölge çapında” büyük taktikler yapmaktadırlar. Tecrit gibi küçük sorunlar onları ilgilendirmez! Devrim diyenler, legal parti çevrelerine, demokrasicilik oyununa yedeklenmiş, legal parti çevreleri ise Avrupa’ya yedeklenmiş. Devrim mücadelesinin de, demokrasi mücadelesinin de temel noktaları kaymış onlarda. Aynı nedenle, tecrit onları ilgilendirmedeği gibi, örgütler “terörist” ilan edilmiş, öyle bir şey de onları ilgilendirmez. Aksine, ABD’nin, AB’nin terör listeleriyle uyguladıkları yalnızlaştırma politikasına onlar da başka biçimlerde katılırlar. Emperyalizmin, oligarşinin “terörist” dediğiyle yanyana gelmekten kaçınırlar.

Tüm devrimci hareketlerin tutsakları, dışardaki tüm devrimci, ilerici, demokrat örgütler, direnişin seyircisi olmandan çıkmalıdır. Bu çıkış, aynı zamanda ideolojik olarak savruldukları, Avrupacı, düzen içi zeminlerden devrimci demokrasi mücadelesi zeminine dönmek olacaktır. Türkiye solu bu dönüşü yapmak zorundadır. Çünkü bugün üzerinde durdukları zemin, bataklıktır.

Terörist mi ilan edildi, uzak durmak gerek. Tecrit riskli alan mı, uzak durmak gerek. Yaptıkları budur, yaptıkları başka bir şey yoktur.

Devrimci teori onlarda netliğini kaybetmiştir. “Ne Saddam, ne ABD” yaklaşımıyla Amerikan imparatorluğuna ne kadar karşı çıkılabilirse, “ne devlet, ne örgüt” kafasıyla da faşizme o kadar karşı çıkılabilir. Kafaları hep karışık. Bunun için İHD’lilerin psikolojik savaşa çanak tutmasına cevap vermezler. Sonuçta kendilerine devrimci parti, sosyalist örgüt deseler de, İHD’yle aynı kafadadırlar. Nerede bir hain, dönek var, onları sahiplenirler. Direnenler, kahramanlar onların teorilerinde, propagandalarında yer almaz. Onlara burjuvazinin gözüyle bakarlarsa, onları sadece “kayıp” olarak görürler, beyinleri daha dejenere olanlar ise, “harcanmışlar, kullanılanlar, müritler” diye görür.

Türkiye solunun direniş karşısındaki sorumsuzluğunun derin ideolojik nedenleri ve düzen içiliği tercihe yönelen politik nedenleri vardır. Bu nedenler, hapishanelerdeki diğer siyasi tutsakların da, oligarşi Tek Tıp Elbise gibi, “zorla çalıştırma” gibi yeni saldırılara hazırlanırken bile, “ya zafer, ya ölüm!” şiarıyla sürdürülen direniş seyretemelerinin nedenidir. KADEK’li tutsaklar da içinde olmak üzere, tüm devrimci siyasi hareketlerin tutsakları, dışardaki tüm devrimci, ilerici, demokrat örgütler, direnişin seyircisi olmaktan çıkmalıdır. Bu çıkış, aynı zamanda bir ideolojik hesaplaşma işlevi taşıyacaktır. İdeolojik olarak savruldukları, Avrupacı, düzen içi zeminlerden devrimci demokrasi mücadelesi zeminine dönmek olacaktır. Türkiye solu bu dönüşü yapmak zorundadır. Çünkü bugün üzerinde durdukları zemin, bataklıktır. Avrupacılık, icazetçilik, statükoculuk, grupçuluk, küçük hesaplar onları her gün bu bataklığın daha derinlerine çekecektir.

Türkiye devriminin, ülkemizdeki demokrasi mücadelesinin çıkarı, bu bataklığın kurutulmasını gerektiriyor. Eleştirilerimiz, uyarılarımız bunu amaçlıyor. Direnişe çağırımız bunu amaçlıyor. Büyük direniş, emperyalizmin ideolojik, fiziki saldırıları karşısındaki en güçlü mevzidir. Bu mevzide yer almak, hem tüm devrimci örgütleri, demokratik kurumları, hem Türkiye halklarının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini güçlendirir. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmden yana olanlar, direniş karşısındaki sorumsuzluklarına son verecekler, düzen içi hesaplarda ısrar edenler, sorumsuzluğu sürdüreceklerdir.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

lıyoruz.

İçeride, dışarıda 107 şehit verdik üç yılda. Bunların 86'sı, Cephe'nin kadrolarından, savaşçılarından, taraftarlarından veya Cephe'ye gönül vermiş insanlarımızdı. 20 Ekim 2000'de direnişe bizim dışımızda iki siyasi hareketle birlikte başladık. 19 Aralık katliamı sonrası, ölüm orucuna katılan siyasi hareketlerin sayısı arttı. 2002 1 Mayıs'ından bu yana ise direnişi esas olarak biz sürdürüyoruz (TKEP/L'li bir tutsak da halen ölüm orucunu sürdürüyor.)

Yoldaşlarımız bombalar ve kurşunlar altında, tek başlarına atıldıkları hücrelerde tecrit altında, hastanelerde başlarında "zorla müdahale" için bekleyen akbabaların arasında büyük kahramanlıklar yaratarak direniş bayrağımızı bugüne kadar dalgalandırdılar. Her bir şehidimizin öyküsü, kendi başına bir destandır. Nice kahramanlıklar yarattılar her biri. Direnişimizi kırmak için başvurdıkları tüm yollar, direnişçilerimizin iradesi karşısında etkisiz kaldı. Fakat, bütün bu büyük kahramanlıkların ötesinde, bizim için en büyük onur ve gurur, halkımıza karşı görevlerimizi ve sorumluluklarımızı yerine getirmiş olmaktır. Herkesin tarih içindeki yerini de belirleyecek olan budur.

Artık herkesin açıkça gördüğü gibi, bu direniş "hapisane koşulları"yla sınırlı bir direniş değildir. Daha başında böyle değildi. Emperyalizmin ve oligarşinin halkın mücadelesini ezmek ve tasfiye etmek için başlattığı bir saldırıydı F tipi saldırısı. Devrim ve sosyalizm düşüncesini, umudunu yok etmek saldırıydı.

Üç yıldır tecrit altında düşüncelerimizle yaşıyoruz. Emperyalizme karşı bağımsızlığı, faşizme karşı de-

DHKP-C Tutsaklar Örgütlenmesi'nden Açıklama:

Direnişimizin 4. yılına

10. Ölüm Orucu Ekiplerimizle Giriyoruz!

*Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi,
"ya zafer, ya ölüm!" yazılı bayrağımızdır.*

Direnişimizin 4.yılında, oligarşinin hücrelerinde düşüncelerimizle yaşamamın, düşüncelerimiz için direnmenin onuru ve gururuyla tüm halkımızı selam-

mokrasiiyi, kapitalizme karşı sosyalizmi savunuyoruz hala. Bu düşüncelerimizi yaşatmak için direnişimizi sürdürüyoruz.

Tecrit, emperyalizmin ve oligarşik devletin, "düşüncelerinizi değiştireceksiniz, bizim istediğimiz gibi düşünecek, bizim istediğimiz gibi yaşayacaksınız" dayatmasıdır. Bu dayatmayı fiilen iflas ettirinceye kadar direnişimiz sürecektir.

Direniş Bayrağı, Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibimizde!

Kararlılığımızın ifadesi olarak 20 Ekim 2000'in 3. yıldönümünde, direnişimiz dördüncü yılına girerken, 10. Ölüm Orucu Ekibimiz direnişin bayrağını devralıyor.

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi'nde (10.Ekip) yer alan direnişçilerimiz şunlardır:

- Selami Kurnaz, Vedat Düşkuner (Tekirdağ F Tipi)
- Muharrem Karademir (Kandıra F Tipi)
- Hüseyin Çukurluoğlu, Bekir Baturu (Sincan F Tipi)
- Selma Kubat (Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi)
- Raziye Karabulut (Kütahya Kapalı Hapishanesi)
- Günay Öğrener (Uşak Hapishanesi)

8 ölüm orucu direnişçisi yoldaşımız, 20 Ekim Pazartesi gecesi direnişe başlayacaklar.

10. Ölüm Orucu Ekibimize, 19-22 Aralık katliamının hemen ertesinde, 3 Ocak 2001'de hapishanelerde katledilen yoldaşlarının hesabını sormak için İstanbul Şişli Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik feda eylemi yapan yoldaşımız Gültekin Koç'un adını verdik. Gültekin Koç, devrimci hareketin ilk feda savaşçısıdır. Onun nezdinde, 10. Ölüm Orucu Ekibimizle, bedeli ne kadar büyük olursa olsun, düşüncelerimizi değiştirmeyi dayatan tecrite karşı direnerek, devrim umudunu ve sosyalizm düşüncesini yaşatacağımızı bir kez daha ilan etmiş oluyoruz. Gültekin Koç fedanın adıdır; devrim ve sosyalizm uğruna, halkımızın kurtuluşu uğruna kendimizi feda etmekte bir an bile tereddütümüz olmayacaktır.

Sayı 83

5

26 Ekim
2003

Tüm DHKP-C'li Tutsaklar, 10 Günlük Açlık Grevindeyiz!

Türkiye'nin değişik yerlerinde bulunan hapishanelerdeki tüm tutsak kitlemiz de 20 Ekim'den itibaren, direnişin 4. Yılına girmesi ve 10. Ölüm Orucu Ekiplerine destek amacıyla 10 günlük Destek Açlık Grevine başladı.

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi, Üç Yıllık Çağrılarını Tekrarıdır!

F tipleri tüm halka karşı bir tehditse, tecrit tüm muhalefeti teslim almayı amaçlıyorsa, buna karşı direnmek, halktan yana olduğunu söyleyen, devrimci, demokrat, ilerici, muhalif olduğunu, emperyalizme, faşizme karşı olduğunu söyleyen herkesin görevidir.

Ne hapishanelerde direnişin dışında kalan Kürt miliyetçilerinin, ne devrimci grupların, ne dışarıda direnişi "gündemine" almayan parti ve demokratik kitle örgütlerinin haklı ve geçerli hiç bir gerekçesi olamaz.

Bugüne kadar ileri sürdükleri her gerekçenin tutarsızlığı bizzat yaşanılarak görülmüştür.

Hiçbir şey direnişi desteklemenin önünde engel değildir. Başka hiç bir gündem, direnişi gündeme almanın gerekçesi olamaz. Bunları artık tartışmaya dahi değmeyecek gerilikler olarak görüyoruz. Herkesin kendi düşünceleri, stratejileri doğrultusunda yapması gerekenler vardır.

Üç yıllık direniş süresince yapılmış tüm çağrılarımız henüz "tarih" olmayacak, "arşivlerde" kalmayacak kadar yenidir ve geçerlidir. Hayatın her alanındaki işçi, memur, köylü, esnaf, serbest meslek sahiplerinin örgütlülükleri ve siyasi hareketler bu direniş karşısında sorumludur. Kızıl bantlarını alınlarına takma sırasının 10. Ölüm Orucu Ekiplerimize geldiği böyle bir günde, tüm kesimleri sorumluluklarını hatırlamaya ve üstlenmeye çağınıyoruz.

Şunu da bir kez daha ilan ederiz ki; kuşatılmışlığımız, yalnızlığımız devam etse de, devrim ve sosyalizm bayrağı, DHKP-C'li tutsakların elinde dalgalanmaya devam edecektir. Halkımızın bundan hiç şüphesi olmasın. Yeryüzünde, düşüncelerimizi, inançlarımızı, irademizi altedeabilecek hiç bir güç yoktur.

TECRİT TÜM HALKADIR! BİRLEŞELİM, TECRİT HÜCRELERİNİ YIKALIM!

DHKP-C Tutsaklar Örgütlenmesi

20 Ekim 2003

Bask'lı Tutsaklardan Mesaj:

Direnişiniz Örnektir

Bask Ülkesindeki, İspanya ve Fransa'daki Basklı yurtsever tutsakların merkezi örgütlenmesi olan EPPK (Bask'lı Siyasi Tutsaklar Kolektifi), DHKP-C Tutsaklar Örgütlenmesi'ne yönelik yayınladığı mesajında direnişe desteğini ifade etti. EPPK'nın mesajı şöyle:

"DHKP-C TUTSAKLAR ÖRGÜTLENMESİNE:

TÜRKİYE'Lİ TUTSAKLARLA DAYANIŞMA

... Bizler, Bask'lı siyasi kadın ve erkek tutsaklar olarak, demokratik bir çözümün yok sayıldığı bir çatışmanın sonuçlarıdır. Sonuç olarak, Bask Ülkesi'nin ulusal ve sosyal kurtuluşu için mücadele ettiğimizden dolayı gözaltına alındık, işkence gördük ve tutuklandık. Bu mücadelenin yolunda çok sayıda Bask'lı öldü veya sürgüne zorlandı.

Bu çatışmanın çözümünün vazgeçilmez aktörleri olarak, halkımızın kurtuluş sürecine katılmak için, artık kavgamızı Bask'lı Siyasi Tutsaklar Kolektifi içinde hapishaneden sürdürmekteyiz.

Bu gerçeklikten yola çıkarak, tüm Türkiye'li siyasi tutsaklara dayanışmamızı ve kardeşliğimizi sunarız. Türkiye'deki zindanlarda yaşadığınız tecrit ve işkencelere ve bu yüzden fazla tutsak savaşçının ve yakınlarının öldüğü örnek direnişinize ilişkin devamlı olarak haber almaktayız. Türkiye'deki zindanlarda olduğu gibi, biz de İspanyol ve Fransız zindanlarından haykırıyoruz:

**YAŞASIN SİYASİ TUTSAKLARIN MÜCADELESİ!
TÜM SİYASİ TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!"**

Dünyadaki Tüm Sol ve Devrimci Güçlere Çağrı

DHKC Enternasyonal, yaptığı açıklamayla dünyadaki tüm sol ve devrimci güçlere, destek çağrısı yaptı. Direnişin emperyalizmin tecrit hücrelerine karşı sürdüğü belirtilen açıklamada, direniş süreci, siyasi anlamı anlatılarak şöyle denildi:

"F Tiplerine karşı ölümüne sürdürülen direniş aynı zamanda emperyalizmin tüm dünya halklarına karşı sürdürdüğü savaş, işgal, yasaklama, ambargo politikalarına karşı sürdürülen bir direniştir. Hak ve özgürlüklerden, ulusal, sınıfsal mücadeleden yana olan her örgüt, çevre ve kişi de ölüm orucu direnişi çerçevesinde, tecrite karşı mücadeleyi desteklemekle kendisini yükümlü görmelidir. Nasıl ki; emperyalizm tüm cepheelerde dünya halklarına karşı ortak hareket ediyorsa, emperyalist politikalara karşı olan tüm güçler de birleşmeli, ortak bir direniş yürütmelidir."

"Türkiye devrimci hareketi, halka, devrime ve sosyalizme bağlılığını ve yokedilemeyeceğini, 107 şehidiyle kanıtladı"

"Türkiye halkları! Üç yıl önce 20 Ekim 2000'de hangi inanç ve kararlılıkla seslendiysek size, bugün de aynı inanç ve kararlılıktayız." F tiplerine karşı Ölüm Orucu direnişinin 4. yılına girmesi nedeniyle Cephe tarafından 21 Ekim'de yapılan 313 No'lu açıklama bu sözlerle başlıyordu.

DİRENİŞ SÜRÜYOR başlığını taşıyan açıklamada, üç yıllık direnişin ve direniş şehitlerinin tarih içindeki yeri şu sözlerle anlatıldı:

"Yaktılar, yıktılar, katlettiler, düşüncelerimizi değiştiremediler. 3. yılın sonunda somut gerçek budur. Direnişimizin 4. yılına girmesi, oligarşinin değil, bizim irademizin zaferidir. Direnişin 4. yılına girmesi, oligarşinin "düşüncelerimizi değiştirme" politikasının iflas ettiğinin ilanıdır.

(...) Türkiye halkları! İçeride ve dışarıda, emperyalizmin tecrit politikasına karşı ölüme yatarak hücre hücre eriyerek, gerektiğinde bedenlerini tutuşturarak, gerektiğinde bedenlerini zulme karşı bomba yaparak bu direniş destanını yaratanlar, hepimizin onuru, vatanseverliğin en yüksek temsilcileridirler. Onların düşünceleri ve yaptıkları, kadın erkek, genç yaşlı tüm halkımız için yol göstericidir. Bu büyük destanı yaratan 107 şehidimizin her milliyetten, her mezhepten Türkiye halkına devrettiği bayrak, kurtuluşumuzun bayrağıdır.

Bu büyük direnişin tüm yükünü omuzlayan Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi olarak, direnişin 4. yılına girmesi vesilesiyle bir kez daha belirtiriz ki, yoldaşlarımızın devrettiği bayrak asla yere düşürülmeyecek, kurtuluş savaşımız daha nice destanlar yaratarak zafere ulaşacaktır.

Kurtuluş Cephesi, hapishanelerde ve hayatın diğer alanlarında, bu direnişin zaferi için güçlerini seferber etti. Böyle de olmak zorundaydı. Çünkü bu direniş, emperyalizm-oligarşi blokuyla halklar arasındaki savaşta, belirleyici bir öneme sahipti. Meselenin oligarşi tarafından sadece bir "hapishane" meselesi olarak gösterilmesi veya solun bir kısmının da böyle görmesi, gerçeği değiştirmezdi; tecrit, emperyalizmin tüm dünya halklarına karşı uyguladığı bir politikaydı."

"Direniş, emperyalizmin yalnızlaştırma ve yok etme politikasına karşı koyuştur!"

Açıklamanın bir bölümü ise, tecrit politikasının dünya ve ülkemizde aldığı biçimlerin de-ğ-

lendirilmesine ayrılmıştı:

"Tecritle amaçlanan nettir; Yalnızlaştırıp düşünceleri değiştirmek, yalnızlaştırıp yok etmektir. Bu, emperyalizmin politikasıdır.

Tecritin hapishanelerdeki biçimi, F tipi hapishanelerde somutlanmıştır. Fakat tecritin uygulandığı tek yer hapishaneler, tecritle kuşatılan ise sadece tutsaklar değildir. Tecrit, dışarıda da, her alanda çok farklı biçim ve araçlarla sürdürülmektedir.

Ülkeler, halklar, sınıflar, örgütler... şu veya bu biçimde tecrit edilip diz çöktürülmeye çalışılıyor. Emperyalizm önünde diz çökmeyi kabul etmeyen ülkeler yakılıp yıkılıyor, işgal ediliyor. Boyun eğmeyen halklar, bombalar altında katlediliyor. Boyun eğmeyen siyasi örgütler, "terör örgütü listeleri"ne alınıp yasaklanıyor, imha ve tasfiye edilmeye çalışılıyor. Boyun eğmeyen sendikalar, dernekler, kitle örgütleri, yasaklar ve cezalarla etkisizleştiriliyor. Kısacası, emperyalizmin düzenini kabul etmeyen, oligarşilere karşı halkın iktidarını hedefleyen tüm muhalefeti yok etmeye çalışıyor emperyalizm.

F tipleri bu saldırının bir parçasıydı.

4. yılına giren direniş, bu yalnızlaştırmaya, tasfiye ve imhaya karşı direniştir. Bu direnişi anlamayanlar, emperyalizmin ve oligarşinin ne yapmaya çalıştığını anlayamayan ve dolayısıyla buna karşı da bir politika geliştiremeyenlerdir.

"Daha birçok kez saldırılara maruz kalacağız, birçok destanlar yaratacağız"

Türkiye devrimci hareketinin, halka, devrime ve sosyalizme bağlılığını ve yok edilemeyeceğini, 107 şehidiyle kanıtladığının belirtildiği açıklamada, Türkiye solunun direniş karşısındaki tutumunu, yerini sorgulamasının kaçınılmaz olduğu şu sözlerle vurgulandı: "Türkiye solu, tüm demokratik kitle örgütleri, emperyalizme, faşizme karşıyız diyen tüm kesimler, direnişin tam üç yılı bitirip dördüncü yıla girmesinin anlamı üzerine yeniden düşünmek zorundadırlar. Bunun anlamını kavrayamamak, bu saflaşmada yanlış yerde olmaya devam etmektir." Ayrıca açıklamada hapishanelerdeki diğer siyasi tutuklulara direnişin "seyircisi" olma konumlarını değiştirmeleri çağrısı yapıldı.

Türkiye devrimci hareketi, halka, devrime ve sosyalizme bağlılığını ve yok edilemeyeceğini, 107 şehidiyle kanıtladı. Türkiye solu direniş karşısındaki tutumunu, yerini sorgulamaktan kaçamaz

“Tecrit nedir” paneli yapıldı

“Tecrit tasarlanmış suç”

TAYAD'lı Ailelerin, 18 Ekim günü düzenlediği panelde konuşan hukukçular, aydınlar, bilim adamları ve tutsak aileleri, tecritin işkence olduğu konusunda hemfikir oldular. Şehit babası Ahmet Kulaksız'ın yönettiği panele, konuşmacı olarak yazar Ragıp Zarakolu, yazar Haluk Gerger, müzisyen ve tiyatro oyunu yazarı Bilgesu Erenus, şair Ruhan Mavruk, avukat Selçuk Kozağaçlı, yönetmen Hüseyin Karabey ve Özgür-Der Başkanı Hülya Şekerci katıldı.

Tecrit sınıfsaldır

150 kişinin dinlediği panelde ilk sözü alan **Ragıp Zarakolu**, tecriti 12 Mart'la birlikte başlayan bir süreçle ele alarak yaptığı konuşmasında, direnişin tarihsel öneme sahip olduğunu belirtti. **Haluk Gerger**, sorunun sınıfsal olduğunu, sahibinin emperyalizm olduğunu belirtti ve “Buna karşı di-

renmek meşrudur. Güç olmalı, birleşmeli” dedi.

Gerger'in ardından konuşan Selçuk Kozağaçlı ise tecritin hukuki boyutunu ele aldı. Tecritin bir ceza olmadığını, düşüncüyü değiştirmeyi amaçladığını anlattı ve “300 yıl önce hapishaneler de yoktu, ilk başta anlaşılmamıştı bu ceza. Çünkü o zamana kadar insanlar öldürülüyordu, bugün de tecrit böyle görülüyor kimilerince ve yeterince anlaşılmıyor” dedi.

Sanatçı Bilgesu Erenus ise, tekeller düzeninin insanları bencilleştirmesine değinerek, tecritin sınıfsal yanına vurgu yaptı. Erenus'tan sonra sözlü şair Ruhan Mavruk ise, tutsaklara duyduğu yakınlıktan söz ettiği konuşmasında elinden geldiğince direnişe destek olmaya çalıştığını belirtti ve tutsaklar için yazdığı bir şiiri okudu. Tecriti anlatan filmiyle tanıdığımız **Hüseyin Karabey** de, filme konu olan, Avrupa'daki tecrit uygulamalarını anlattı ve “tecrite karşı örgütlenmeliyiz, bu mücadele sadece belli bir çevreyle sınırlı durumda” dedi.

Zulme karşı direniş namaz kadar gerekli

Panelin son konuşmacısı, İslamcı kesimden **Özgür-Der başkanı Hülya Şekerci**, tecritle düşüncenin yok edilmek istendiğini, muhaliflere karşı uygulandığını anlattığı konuşmasında, buna karşı yaptıkları faaliyetlere örnekler verdi. Panelin soru cevap bölümünde ise kendisine yöneltilen, “İslamcıların ataletinin ne zaman biteceği” şeklinde soruya, Şekerci şöyle cevap verdi:

“Bu sorun sadece müslümanlarla ilgili değil, bütün halk olarak böyle bir sorun var. Ayrıca bize İslami basın şikayet ediliyor; ancak bu basını İslami olarak görmüyoruz. Zulme karşı direniş namaz kılmak kadar gerekli. İslami basın denilen gazetelerde başörtüsüyle ilgili bir açıklama yaptığımızda yer veriliyor, ama F tipleriyle ilgili açıklamalarımıza yer verilmiyor.” dedi.

Gençlik Zehralar'ın Kararlılığıyla Direnişin Yanında

İstanbul Gençlik Derneği 20 Ekim'de bir anma yaptı. Özgürlük Türküsü'nün marşlarla katıldığı anmada “Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez” pankartı açıldı ve “Ölüm Orucu Şehitleri Ölümsüzdür” sloganları atıldı. Dernek Başkanı'nın 4 yıldır süren ölüm oruçlarıyla ilgili yaptığı konuşmanın ardından “Bir Mevsim Aç Olacağız” marşı söylendi.

Sivas Gençlik Derneği 15 Ekim'de AKP İl binası önünde “Tecrite, İşgale ve YÖK'e Son” pankartı açarak bir eylem yaptı. Gençliğe saldıran polise, “Katil ABD, İşbirlikçi AKP, Baskılar Bizi Yıldıramaz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız” sloganlarıyla karışıklık verilirken, 14 kişi gözaltına alındı.

TAYAD'lıların Açlık Grevi Sürüyor

Dile kolay...

3 yıl, 1095 gün, 12 mevsim, 107 ölüm

Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'nda bir aydan fazla zamandır açlık grevi yaparak, tecrite ve işgal ortaklığına karşı mücadele eden TAYAD'lı Aileler, diğer kentlerden TAYAD'lıların da katılımı ile, 20 Ekim günü Adalet Bakanlığı'na yürüdü.

Yürüyüş öncesi parkta bir açıklama yapan TAYAD'lılar, tüm baskı ve saldırılara karşın mücadeleyi sürdürdüklerini belirterek, "Tecrit kalkana, ölümler son bulana kadar devam edeceğiz", dediler. Açıklamayı okuyan Bülent Özdemir, ölümlerden iktidarın sorumlu olduğunu belirttiği konuşmasında, "Dile kolay... 3 yıl, 36 ay. 1095 gün, 12 mevsim!.. 107 ölüm, 500 hafızası, geçmişi çalınmış insan!.." sözleriyle direnişin büyüklüğüne dikkat çekerek, "Çözüm tecritin kaldırılmasıdır. Adalet Bakanlığı'na bir kez daha sesleniyoruz; Çözün, tecriti kaldırın!" dedi. Ankara Gençlik Derneği de, Özdemir'in ardından söz alarak, bundan sonra yapacakları destek açlık greviyle TAYAD'lı Ailelerin yanında olacaklarını duyurdular.

Adalet Bakanlığı'na yürüyüş

Ölüm orucu direnişinin 4. yılına girdiği gün Ankara'da toplanan, İstanbul, Antalya, İzmit, Adana, Mersin, Antakya, Samsun ve Tokat'tan gelen TAYAD'lılar, açıklamanın ardından, tecritin kaldırılması talebini içeren dilekçelerini vermek için Adalet Bakanlığı'na yürüyüşe geçti.

150 TAYAD'lının katıldığı yürüyüşte, polisin sürekli saldırganlığı ve engelleme girişimleri boşa çıkılarak Başbakanlık önüne geldiler. Burada polis barikatıyla karşılaşan TAYAD'lılara, Savaş Karşıtı Platform, İHD Ankara Şb. EMEP, SES, Hal-

Göztaltında fiziki işkencelere maruz kalan öğrenciler serbest bırakılırken, dernek üyeleri yaptığı açıklamada, "eylemlerimize devam edeceğiz" dediler.

➔ **Sakarya Gençlik Derneği**, 20 Ekim'de il merkezinde yaptığı eylemde, "Büyük ve destansı bir direnişle F tiplerinde direnenlerin yanında olmak bir onurdur" dediler. SHP ve SDP'nin de destek verdiği eylemde, "Çözün, Tecriti Kaldırın!" ve "Tecrite ve İşgal Ortaklığına Son!" dövizleri açılırken, dernek başkanı Yücel Yalçın bir açıklama okudu.

➔ **Mersin Gençlik Derneği** 20 Ekim'de Büyükşehir Belediyesi önünde, "İşgal Ortaklığına Tecrite ve YÖK'e Hayır!" pankartı açarak yaptığı eylemle

TAYAD'lılar Adalet Bakanlığı'na yürüdü

kevleri, ESP ve ÇHD temsilcileri de katıldı. Uzun bir bekleyişin ardından 10 kişilik bir heyet dilekçelerle Adalet Bakanlığı'na girdi.

İpek, Ertosun'dan farklı değil

Çıkışta TAYAD adına bir açıklama yapan Ayşe Arapgirli, "Tecrit kaldırıldığında tutsakların da ailelerin de sorunu çözülmüş olacaktır." dedi. Adalet Bakanı'nın kendileriyle görüşmediğini, ceza ve tevkifevleri yeni genel müdürü Kenan İpek ile görüştüklerini belirten Naime Kara ise görüşme hakkında bilgi verdi ve şöyle dedi: "Kenan İpek'in tutumu, bizlerin yakından tanıdığı Ertosun'dan farklı değil. İpek, Ertosun'dan aldığı görevi çok iyi yapmakta kararlı olduğunu bizlere gösterdi."

"İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son" pankartı ve "Çözün tecriti kaldırın, 20 Ekim 1999- 20 Ekim 2003. ölüm orucu 4. yılında, tecrit öldürüyor ölümleri durdurun, öldüren meclis istemiyoruz" yazılı dövizlerin açıldığı eylem, açıklamaların ardından sona ererken, TAYAD'lıların Abdi İpekçi'deki açlık grevi ise, "AKP sesimizi duyana, görüşene kadar buradayız" kararlılığıyla sürüyor.

direnişin 4. yılına girmesini selamladı. Ramazan Şah'ın okuduğu açıklamanın ardından, eylem "İşgal Ortaklığına Tecrite ve YÖK'e Hayır", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla sona erdi.

➔ **Bursa Gençlik Derneği** tarafından 22 Ekim günü düzenlenen panelde, işgal ortaklığı ve F tiplerindeki tecrit tartışıldı. Dernek adına, Evrim Baltacı'nın konuştuğu panelde, TAYAD üyesi Fahrettin Keskin ve HHB avukatı Güçlü Sevimli konuştu. Keskin, F tiplerinde yaşananları, kendi evlatlarından örnekler vererek anlatırken, Sevimli, tecrit uygulamasından örnek verdi ve F tipleri politikasının emperyalizmin politikası olduğunu belirtti.

Sayı 83

9

26 Ekim
2003

4. yıl

Bağcılar

Gecekondu halkı direnişin sesini AKP önlerine taşıdı

Direnişin 4. yılında, "İşgal Ortaklığı ve Tecrite Son" pankartlarıyla İstanbul'daki AKP binaları önünde eylemler yapıldı. Okmeydanı Halkının Sesi Gazetesi, 18 Ekim günü Çağlayan AKP il binası önünde yaptığı gösteride tecrite son verilmesini isterken, gazetenin de bulunduğu Okmeydanı'ndaki Gençlik Gelecektir Dergisi'nin baskınına protesto ettiler.

"Tecrite ve İşgal Ortaklığına Son-Bağcılar Halkı" imzalı pankartla Bağcılar ilçe binası önünde eylem yapan halk, "Irak' ta askeri işgal Türkiye'de F tipi hapis-hanelerdeki tecrit politikası, sömürücü egemenlerin halkların direnişine karşı uyguladığı politikadır" dedi.

Bahçelievler Temel Haklar da AKP ilçe binası önünde yaptığı eylemle, "Tecrite ve İşgal Ortaklığına Son" çağrısını yineledi.

Gazi Halk Meclisi: "İşgale ve Tecrite Son" Demek İçin Her Cumartesi Yürüyeceğiz

Sayı 83

10

26 Ekim
2003

Gazi Halk Meclisi, 18 Ekim Cumartesi günü işgal ortaklığını ve tecriti protesto eden bir eylem gerçekleştirdi. Mahalle girişinde toplanan 200 kişi "*İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son*" pankartı açarak, "Katil ABD, İşbirlikçi AKP",

"Bu Vatan, Bu Halk Bizim, Kahrolsun Emperyalizm" sloganlarıyla yürüdü. Polisin engelleme girişimlerine rağmen Cemevi önüne gelen kitle adına burada yapılan açıklamada işgal ortaklığı ile tecritin neden birbirinden ayrılamaz olduğu dile getirildi. Direnişte 107 insanın şehit düştüğü belirtilirken, AKP iktidarına seslenildi; "Gazi Mahallesi'nden AKP iktidarını uyarıyoruz. Döktüğün kanda boğulacaksın." Açıklama "İşgale ve Tecrite Son" diye bitirilirken, her cumartesi bu yürüyüşün tekrarlanacağı açıklandı.

Direniş Anadolu'da Selamlandı

➔ **Malatya:** Temel Haklar, 18 Ekim'de AKP önünde yaptığı eylemde "İşgal ortaklığına ve tecrite son" pankartı açarak, herkesi birlikte mücadeleye çağırdı. "Emperyalizme uşaklık onursuzluktur" sloganının atıldığı eylemde, Cihan Akdeniz bir konuşma yaptı.

➔ **Hatay:** Ölüm Orucu şehitleri için düzenlenen anma gecesinde direniş destanını anlatan konuşmalar yapıldı, coşku ve kararlılık söylenen marşlara yansıdı. Hataylı şehitlerimizin mektuplarının okunduğu anmaya katılanlar ellerine direniş simgeleyen kınalar yaktılar.

➔ **Samsun:** Tecritin kaldırılmasını isteyen TAYAD'lı Aileler Çiftlik Caddesi'nde yaptıkları eylemin bitiminde polisin saldırısına uğradı. Ailelerin dövülerek gözaltına alınması, Samsun Temel Haklar tarafından açıklama ile protesto edildi ve tecrite son verin çağrısı yinelenildi.

➔ **Kocaeli:** Temel Haklar girişimi tarafın-

dan 20 Ekim'de Fethiye Caddesinde yapılan eylem, SES, TümBel-Sen, İHD, SDP, EMEP, Halkevi, Genel İş ve ESP de destek verdi.

"Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganlarının atıldığı eylemde, işgal ortaklığına ve tecrite karşı mücadeleyi yükseltelim çağrısı yapıldı.

Halk, Kahraman Şehitlerini Anıyor

➔ **Bağcılar:** 19 Ekim günü Bağcılar'da düzenlenen anma ölüm orucu şehitleri için saygı duruşu ile başladı. Ölüm orucu direnişinin halkın mücadelesindeki yerinin anlatıldığı konuşmaların yapıldığı anmada, direnişin kısa tarihçesi okundu. "Çok iyi biliyoruz ki eğer tecrit uygulamaları zamanında Avrupa'da geri püskürtülseydi bugün Türkiye'de tecrit olmayacaktı. Eğer bugün biz F tipleri saldırısını göğüsleyemezsek tecrit uygulamaları çok daha fazla ülkenin gündemine girecektir." denildi. Konuşmanın ardından dia gösterimi yapıldı. Ercan Aydın'ın türkülerinin ardından Karanfiller Kültür Merkezi çalışanlarının hazırladığı "Karanlığı Yırtanlar BEDRETTİN YİĞİTLERİ" adlı oyunun sergilenmesi ile program sona erdi. Programa 100'ün üzerinde katılım oldu.

➔ **Gazi Mahallesi:** 20 Ekim günü Gazi Halk Meclisi üyeleri, Nail Çavuş'un mezarını ziyaret ederek, onun şahsında ölüm orucu şehitlerini andı. 10. ölüm orucu ekiplerinin bayrağı

devraldığı belirtilen konuşmada, Türkiye devrim tarihi için kahraman şehitlerin yarattığı direnişin önemi anlatıldı. "Bu mirasa sahip çıkacak olan bizler" olduğu belirtilen konuşmada, "4. yılına giren açlık, kararlılık vicdanımızı sorguluyor. Onlar bize onurlu bir gelecek bırakmak için çıktılar yola... Ölümle sorguluyor bizi... Direnişimiz sorguluyor. Ya onurlu insanlar olacağız, ya onursuzluğu seçeceğiz." denildi. Şehit Ali Haydar Çakmak'ın babasının Nail'i anlatmasının ardından, marşlar söylendi.

Sayı 83

11

26 Ekim
2003

➔ **AKP, F Tiplerine Bakmalı**

Hatay Demokrasi Platformu, 13 Ekim'de düzenlediği açıklamayla AKP'ye seslenerek, Irak'ın sorunlarını çözme iddiasını bir kenara bırakıp yüzünü F tipi hapishanelerine çevirmelidir. 107 can kaybına rağmen AKP görmezden gelmektedir, dedi. Platform adına konuşan Av. Şükran Dağ, AKP'yi Irak'ta zalimin yanında yer aldığı için eleştirdi.

➔ **Tecrit Kabul Edilemez**

SES Mersin Şubesi, birçok DKÖ'nün katılımıyla, 18 Ekim günü sendika binası önünde tecrite karşı bir açıklama yaptı. "İşgale Ortak Olmayacağız, F Tipi Tecrite Hayır" sloganlarının atıldığı ve 100 kişinin katıldığı eylemde konuşan şube başkanı Abbas Koluçak, "tecrit kabul edilemez" dedi.

➔ **Tek Tip Elbise'ye Protesto**

İzmir İHD, 18 Ekim günü Konak Sümerbank önünde yaptığı açıklama ve oturma eylemi ile Tek Tip Elbise'yi protesto etti. İşgal ortaklığına da değinilen açıklamada, "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganları atıldı.

➔ **Adana'da Açlık Grevi**

Adana Gençlik Derneği, TAYAD'lı aileler ve DEHAP Kadın Kolları, tecrite, işgal ortaklığına son

verilmesi, ölümlerin durdurulması için, 22 Ekim günü üç günlük açlık grevi başlattılar. SDP il binasında yapılan basın toplantısına ESP, SDP, EMEP ve EKB de destek verdi.

➔ **Ünye'de Eylem**

Ordu Temel Haklar, Halkevleri ve SDP tarafından oluşturulan platform, 15 Ekim'de işgal ortaklığına ve tecrite karşı bir eylem gerçekleştirdi. Yapılan açıklamanın ardından eylem, "İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son", "Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı. Eylemin ardından açılan imza standında yüzlerce imza toplandı.

➔ **Gülsuyu'nda Panel**

19 Ekim günü Gülsuyu Esenkent Halkevi'nde Tecrit ve İşgal konulu bir panel düzenlendi. Haklar ve Özgürlükler Cephesi ile BDSP'nin ortak düzenlediği panelde yapılan konuşmalarda, işgal ortaklığına son verilmesi, tecritin kaldırılarak ölümlerin son bulması istendi. Panele HÖC adına Naciye Barbaros katılırken, BDSP adına İmdat Babalık konuştu.

- ▶ **Tayyip Erdoğan, Amerika'nın istekleriyle karar aldıklarını itiraf etti**
- ▶ **Maliye Bakanı, IMF'nin dediği olur diyor**
- ▶ **İçişleri Bakanı Valiliklere kontrgerilla genelgesi gönderiyor**

AKP Hiçbir Sorunu Çözemez!

"Bizim ille de Irak'a asker gönderme gibi bir derdimiz, ihtirasımız yok. İstenmiyorsak gitmeyiz. Tezkere asker gönderme anlamına gelmiyor. Bu tezkere ABD istedi diye çıktı. Karar ABD'nin..."

Bu sözler Başbakan Tayyip Erdoğan'a ait. İspanya gezisi sırasında söyledi.

Bu sözler bir itirafıdır.

Hem tezkere kararının Amerika'nın kararı olduğunun, hem de kendisinin yalancı olduğunun itirafıdır. Daha önce bu kararı "ulusal çıkarlarımız doğrultusunda, Amerika istiyor diye değil, kendimiz uygun gördüğümüz için alıyoruz" diyen de Tayyip Erdoğan'dı. Şimdi diyor ki, ben o zaman yalan söyledim.

Bu sözler, bu ülkeyi hükümetin, meclisin değil, Amerika'nın yönettiğinin itirafıdır.

Diyor ki, "ABD istediği için çıkardık". **Bu meclis kimin öyleyse?** "Milletin meclisi"nin aldığı karar, "milletin iradesi"dir. Bu meclis ise, Amerikan iradesiyle kararlar alıyor.

Bir tek milletvekili de çıkıp demiyor ki, ben ABD'nin emriyle değil, kendi irademle hareket ediyorum. Diyemiyor, hepsi ne yaptığını, kimin isteğiyle evet oyu verdiğini gayet iyi biliyor.

Şimdi bu ülkede seçimlerin ne anlama geldiğini bir daha düşünün. İktidarların, hükümetlerin değişmesinin hiçbir anlamı yok; çünkü içte ve dışta alınacak her hayati karar, Amerika, AB ve onların de-

netimindeki emperyalist kurumlar tarafından belirleniyor.

Amerika'nın emri altındaki demokrasicilik oyunundan başka hiçbir şey olmayan bir siyasi sistem var önümüzde.

İşgal ortağı olmakla övünen AKP işbirlikçiliği!

Tayyip Erdoğan bu sözleri söylerken, işbirlikçilikte, emperyalizme uşaklıkta ne kadar pervasız ve arsız olduğunu da ortaya koyuyor. "ABD istedi biz de asker gönderme kararı aldık" diye sanki çok doğal, çok normal bir şey yapmış gibi söylüyor. İşbirlikçiliğin ar damarı çatlamıştır.

1920'lerin başında, ülkemiz emperyalistlerin işgali altındayken bile, mandacılar bu kadar pervasız ve bu kadar utanmaz değillerdi.

Gelmiş geçmiş hiçbir iktidar, Amerika'nın emri altında olmayı sanki bir marifetmiş gibi böyle savunmamıştır. "İşgal ortaklığı", AKP ve Tayyip Erdoğan için bir "suçlama" niteliği bile taşıymıyor anlaşılan; tersine, onlar asker gönderebilseler "biz Amerika'nın işgal ortağıyız" diye göğüslerine madalya takacak kadar milletle ve ulusal onurla iplerini koparmışlardır.

Birleşmiş Milletler'in Amerikan işgaline ortak olma kararının ardından Tayyip Erdoğan kameraların karşısına geçip "BM kararı da bizimkinin ayıdır, biz onlardan önce davrandık" diyerek BM'den önce işgal ortağı olma kararıyla övünmekteydi.

İstenmeyen, itilip kakılan işbirlikçiliğin rezilliği

Bütün bu uşaklık kararları, AKP'ye istediği konumu yine de sağlamadı. Çünkü Türkiye oligarşisinin askerini, Irak halkı istemediği gibi, Irak'taki Amerikancılar da, hatta Irak Geçici Yönetim Konseyi'ndeki Türkmen üye bile istemiyordu. Herkes oligarşinin ordusunun katliamcılığını, komploculuğunu, provokatörlüğünü biliyor. Kısacası, oligarşinin ordusunu isteyen tek bir Allah'ın kulu yok. Dünyanın "gel" diyen Amerika bile yan çiziyor şimdi. Amerikalılar "üniformalar giymeden gelsinler", "hiç ortaya çıkmadan lojistik hizmet yapınlar" gibi yöntemle-

**"ABD
istedi,
karar
aldık"**

"Biz farklıyız" demişti iktidara gelirken. Doğru! Bu gidişle, Menderesler'i, Özal-lar'ı, Ecevitler'i, Demireller'i bile geride bırakacak uşaklıkta. Uşaklığını "Kasımpaşalı kabadayılığı"yla savunması da onun "farkı" olacak!

ri tartışıyor. Bir hükümet için, bir ordu için bundan daha büyük bir utanç düşünülebilir mi?

Ama ne AKP, ne Genelkurmay utanmaya-caktır elbette. İşgal ortaklığı kararını alan utanır mı?

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde görülmemiş bir durum var şimdi. Oligarşi, ilk tezkerenin çık-mamasından sonra kendini affettirmek için ABD'ye adeta yalvardı, bizden asker isteyin di-ye. Hadi gelin dedi ABD. AKP karar çıkarttı. Ama şimdi ortada bırakılmış enik gibi, ne yapa-cağını, ne açıklayacağını bilemez durumda. Efendisinin ayakları dibinde dolanıp duruyor.

ABD istedi diye tezkereyi çıkardılar, ortada kaldılar. Uşaklık işe yaramadı. Belki de Ameri-ka, bu defa böyle ortada bırakıp rezil ederek, ilk tezkerenin reddedilişinin de intikamını alıp, oli-garşinin burnunu sürtüyor!

Bu işbirlikçilik, bu kişiliksizlik hangi sorunu çözebilir?

Bu kadar işbirlikçi, bu kadar kişiliksiz bir ikti-dar, bu ülkenin ve halkın hangi sorununu çöze-bilir. Riyakarlık, istismarcılık, takiyyecilik o ka-dar işlemiş ki her yaptıklarına, işbirlikçiliği bile ellerine yüzlerine buluşturuyorlar.

Bakin iktidar olduğundan bu yana, içte veya dışta gündeme getirdiği her konuda, iki gün son-ra şu veya bu biçimde çarketti. Ne Kıbrıs konu-sunda, ne türban konusunda, ne ekonomik vaadleri konusunda, bir gün söylediğini ertesi gün savunamamıştır. **İstikrarlı olduğu iki konu vardır:** ABD'nin, IMF'nin dediklerini yapmak, halka karşı baskı ve zulmü sürdürmek. Bu iki konuda hiç bir "yalpalama" göstermemiştir.

Maliye Bakanlığı'nın hazırladığı 2004 bütçe-sinde IMF'ye sadakatlarının, İçişleri Bakanlı-ğının hazırladığı genelgede faşist terörü sürdür-mekteki "istikrarlılık"larını görmek mümkündür. Ama mesela, günlerdir Ankara'da bir parkta yağmur soğuk altında bekleyen birkaç yüz dep-remzedenin sorununu bile çözebilecek iradeleri yoktur. Hak ve özgürlük isteyen tüm halka karşı tehditten, demagojiden başka bir cevapları yok-tur.

AKP emperyalizmin iktidarındır. Ekonomik, politik ve askeri olarak onun hizmetinde olmaya devam edecektir. İşgal ortaklığı işbirlikçiliğin vardı-ğı noktadır ve ABD'nin şimdilik Irak'a asker istememesi, işgal ortaklığına karşı mücadeleyi savsaklatmamalıdır. ABD'nin Ortadoğu'daki saldırısı sürüyor, AKP şu veya bu biçimde o sal-dırının içindedir ve içinde olmaya devam ede-cektir.

MGK SAVAŞIR DA, AKP SAVAŞMAZ MI?

-AKP'nin halka karşı "psikolojik savaş" belgesi-

Halka karşı savaşta MGK ile AKP ara-sında hiçbir fark yoktur. MGK ne yap-tıysa, AKP iktidarının İçişleri Bakanlığı da onu yapar. MGK, gerektiğinde ordu tanklarını yürütüyordu, AKP polis pan-zerlerini yürütür!

MGK Genel Sekreterliği'nin halka karşı psi-kolojik savaş belgesinin ortaya çıkarılmasının ardından, AB'ciler, "MGK yasası AB'ye uydu, artık eskisi gibi olmayacak" demişlerdi. Bunun mümkün olmadığını, halka karşı savaşın her türlü sürdürüleceğini ısrarla belirtmiştik.

Daha bu tartışmaların mürekkebi kuruma-dan AKP iktidarının halka karşı savaşını kanıt-layan İçişleri Bakanlığı genelgesi ortaya çıktı.

Halka Karşı Savaşın Uygulayıcıları Valiler Olacak

22 Ekim tarihli Cumhuriyet gazetesinde ya-yınlanan, İçişleri Bakanlığı'nın genelgesiyle, MGK Genel Sekreterliği'nin, Toplumla İlişkiler Başkanlığı (TİB) tarafından yürütülen halka karşı psikolojik savaş, 81 ilin valileri tarafından sürdürülecek.

"AB'ye uyum"un nasıl bir uyum olduğu, de-ğişen MGK'nın nasıl değiştiği bu belge ile bir kez daha ortaya çıkarken, hemen belirtelim ki, MGK da kendi savaşını başka kurumlar, başka yönetmeliklerle sürdürmektedir. Oligarşi içi ke-simlerin her biri, kendi savaşını veriyor. Savaş hep halka karşı, halkı aldatmak, sindirmek, be-yinlerini, örgütlenmelerini yok etmek ve iktida-rını sürdürmek için.

Yeni oluşturulan "psikolojik harekât" yapı-lanmasında uygulayıcı merci, iktidar tarafından atanan valilikler olacak.

Buna göre, valiliklerdeki Halkla İlişkiler Da-ire Başkanlığı, Toplumla İlişkiler Daire Başkan-lığı'na dönüştürüldü. İçişleri Bakanı Abdülkadir

Sayı 83

13

26 Ekim
2003

Aksu'nun genelgesine göre, halka karşı savaş biriminin sorumluluğunu üstlenen vali yardımcısı, başka bir ile atandığında da aynı görevi yürütecek. Yani, kontra valiler alanlarında uzmanlaşacaklar.

AB'cilik paralelinde MGK Genel Sekreterliği'nin "görev ve yetkilerinin daraltıldığı" tartışmalarında, "Devlet kendi toplumuna karşı psikolojik harekât mı yürütür" diyenler, bakalım şimdi ne diyecekler? Anlamadıkları ya da anlamamazlıktan gelip halkı aldattıkları nokta şu; halka karşı savaş devletin ilk görevidir. Bu savaş MGK ile yürütülür, hükümetlerle yürütülür, polisle yürütülür, valiliklerle yürütülür, MİT'le yürütülür... Değişen hiçbir şey olmaz.

"Psikolojik Savaşın Önemi Artmıştır"

"Ülkemiz menfaatlarının gerektirdiği konularda milli siyaset ilkelerinin **psikolojik harekât ile desteklenmesi(nin)**... önemi daha da artmıştır" denilen, Abdülkadir Aksu imzalı, 30 Nisan 2003 tarihli ve "B050TİB000000227" sayılı, 'İçişleri Bakanlığı Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı ve İl Toplumla İlişkiler Büroları Kuruluş Görev ve Çalışma Yönergesi'ne göre, savaşın merkezi İçişleri Bakanlığı'na bağlı, 'Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı' olacak ve tüm illerde bu başkanlığa bağlı olarak Toplumla İlişkiler Büroları kurulacak.

Daha önce İçişleri Bakanlığı'nın MGK'ya bağlı olarak OHAL kapsamındaki 28 ilde yürüttüğü psikolojik savaş, bu genelgeyle birlikte, 81 ile genişletiliyor. Böylece halka karşı savaşın tüm Türkiye'yi kapsadığı itiraf edilmiş oluyor.

"**POLİS DEVLETİ**" böylece merkezileştiriliyor, halka karşı savaş daha koordine hale getiriliyor. İçişleri Bakanlığı halka karşı psikolojik savaşta "yabancılaşma" çekmeyecektir. Uzman olduğu alanlardan biridir. Devrimcilere karşı medyanın nasıl kullanıldığını, halkın terör demagojisi ile nasıl aldatıldığını hatırlayın.

Kontrgerilla Kurallarıyla Örgütlenme

Genelgenin uygulama şemasında dile getirilen örgütlenmede, gizliliğe ve halka karşı savaş yürütecek vali yardımcılarının kadrolaşmasına, uzmanlaşmasına özel önem veriyor. Genelgeden bazı bölümlerde bunu açık olarak görmek mümkün:

"Bu bürolarda... *ketum ve nitelikli, personel görevlendirilecek... bu büroların sorumluluğunda görevlendirilen ve psikolojik harekât kursu alan Mülki İdare Amirlerinin başka illere atan-*

maları durumunda aynı görevi yürütmesi konusunda hassasiyet gösterilecek... Gizli yazışmalar faksla yapılmayacaktır. Yapılacak yazışmalarda gereksiz çoğaltmalardan kaçınılacak, 'bilmesi ve bilinmesi gereken prensibi'ne göre hareket edilerek gizliliğe azami özen gösterilecektir."

Halka karşı savaşın en önemli özelliği, halka uygulanan ama yönetmelikleri, uygulayıcıları ile halktan gizli olmasıdır. MGK da böyle yapıyordu (hala yapıyor), AKP iktidarı da halka karşı savaşın örgütlenmesini MGK'nın işleyişini esas olarak yürütüyor.

Ha Ordu Tankı, Ha Polis Panzeri

Dönüp bakın tarihe, emperyalistlerin teorize ettiği psikolojik savaşın ülkemizde uygulanışının, halkı yalanla aldatmaktan ibaret olduğunu görürsünüz. Psikolojik savaş merkezleri, yalan merkezleridir.

Valiliklerce koordine edilecek psikolojik savaş da, "dış düşman" için değil, halka karşıdır. Valiliklerin "dış düşman"a karşı savaşla ilgisi olmadıkları bilinir. O zaman MGK için sorulan sorular, AKP iktidarı için de sorulmak zorundadır:

Kendi halkına karşı psikolojik savaş yürüten bir iktidar, **kimin çıkarlarını** temsil etmektedir?

Kendi halkına karşı psikolojik savaşa, bir iktidar **neden ihtiyaç duyar?**

Bu savaşın **pratik karşılığı** nedir? Mesela ilk elden akla gelen;

Faili meçhul cinayetlerle halkı sindirmek; halk güçlerini, demokratik muhalefeti provoke etmek; "milli çıkarlar" yalanıyla halka Amerikan işbirlikçiliğini şirin göstermek; devrimciler hakkında yalana dayalı propagandalar yürütmek; mezarları tahrip ederek halkın moral değerlerini yok etmek; halkı "işlerin iyi gittiği" yalanına inandırmak; şovenizmi körükleyerek halkları birbirine düşmanlaştırıp halkın bir kesimini devlete yedeklemek; mezhepler temelinde halkı birbirine düşmanlaştırarak zulüm ve sömürü düzeyine karşı birlikte mücadelesinin önünü tıkamak; tekelci medyanın yanısıra illerdeki yerel medyayı da halkı yönlendirme ve aldatmada kullanmak; işçi-köylü-gençlik-memur tüm halk kesimlerinin tek tek kentlerdeki hak ve özgürlük mücadelesini sindirmek, bu amaçla provokasyonlar yaratmak.... Listeyi çoğaltabiliriz. Tüm bunlar "psikolojik savaş" adına yaşandı bu ülkede. AKP iktidarının yapacakları da bunlardır.

Halka karşı savaşta MGK ile AKP arasında hiçbir fark yoktur. MGK, gerektiğinde ordusunun tanklarını yürütüyordu, AKP ise polis panzerlerini yürütür; fark bu kadar nüanstır.

İşgal Ortaklığına Karşı Eylemler Sürüyor

➔ **İşgal Ortaklığının Bekçisi Polis, Gaz Bombaları İle Amerikan Çıkarlarını Koruyor:** Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu'nun Saraçhane Parkı'nda toplanarak Beyazıt Meydanı'nda yapmak istediği eylem, polisin yollara barikatlar kurarak engellemesi sonucu parkta yapıldı. Temel Haklar'ın da bulunduğu Koordinasyon üyeleri burada yaptıkları açıklamada, "Asker gönderme, topraklarından işgalcileri kovmak için direnen Irak halkının düşmanı ve hedefi olmak demektir" dediler. Eylemde, "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "İşgale Karşı Genel Grev" ve "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Temel Haklar'ın 'İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son' pankartıyla katıldığı eylemde, açıklama sonrası, "slogan atılmaya devam edilmesi" bahane edilerek, kitleye gaz bombaları ile saldıran polis terör estirdi. 500'den fazla kişinin katıldığı eyleme AKP iktidarının aldığı merkezi kararla saldıran polisin gaz bombalarının etkisi ertesi gün dahi yaşandı. Slogan atmanın suç olmadığı bir yana, bu bile bahane ibaretti. Saldırı kararı önceden alınmıştı. "Slogan attınız, saldırı oldu" diye DEHAP'lıları eşitirenler tam da polisin istediği gibi düşünmeyi tercih etmiş olurlar. Temel Haklar'ın saldırıyı protesto eden açıklamasında da dile getirildiği gibi, İstanbul Emniyeti bir gün önce açıklama yapmış, 'eylem yasadışıdır, halk itibar etmesin katılmasın' diyerek saldıracağının işaretlerini vermişti.

➔ Haklar ve Özgürlükler Cephesi, ESP, Kaldıraç ve Devrimci Hareket'in oluşturduğu İktidelli Emperyalist İşgal Karşıtı Platformu, 18 Ekim günü yaptığı meşaleli yürüyüşle işgal ortaklığı kararını protesto etti. "İşgalin Değil, Direnişin Safına" sloganlarının atıldığı eylem sonrası polis mahalleye güç yığarak halk üzerinde terör estirdi.

➔ Temel Haklar'ın da aralarında bulunduğu Kocaeli Irak'ta Savaşa ve İşgale Hayır Koordinasyonu 19 Ekim'de yaptığı eylemle "ABD halklara hesap verecek" dedi. 150 kişinin katıldığı eylemde, "İşgale Değil Direnişe Destek Ver" sloganları atıldı.

➔ Polis Urfa'da 18 Ekim günü düzenlenen eyleme saldırdı ve KESK üyelerini gözaltına aldı.

➔ Halkevleri, 18 Ekim'de Ankara'nın üç semtinden Kızılay'a "Emperyalistlerle Suç Ortaklığına Karşı Halk Yürüyüşü" yaptı.

➔ Ankara Savaş Karşıtı Platformu 20 Ekim günü Başbakanlığa verdikleri dilekçelerle, işgal or-

taklığına karşı çıktılar.

➔ Kayseri Savaş Karşıtı Platformu 19 Ekim'de Hunat Medresesi önünde yaptığı eyleme saldıran polis 15 kişiyi yakapaça gözaltına aldı.

➔ Yeni Demokrat Gençlik, Galatasaray Lisesi önünde yaptığı eylemle, "İşgal Ortaklığına ve YÖK'e Hayır" dedi.

➔ "25. Kıtalararası Avrasya Maratonu"nda, çeşitli gruplar yaptıkları eylemlerle işgale ve işgal ortaklığına karşı çıktılar. Eylemlere saldıran polis çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

➔ SP'li Gençler Ankara'da düzenlediği eylemde, "Kahrolsun ABD, İşbirlikçi AKP" sloganı attı.

➔ İzmir'de düzenlenen mitinge katılan yaklaşık 4 bin kişi, emperyalizme ve işgal ortaklığına karşı sloganlarını haykırdı. İzmir Savaş Karşıtı Platform'un Bornova'da 19 Ekim'de düzenlediği mitingte provokasyon yaratmaya çalışan bir polis dövülürken, platform imzalı "Asker Gönderme İşgale Ortak Olma" pankartı taşındı. Çok sayıda siyasi grubun katıldığı mitingin ardından, DEHAP kitesinin yaptığı yürüyüşe polis saldırdı.

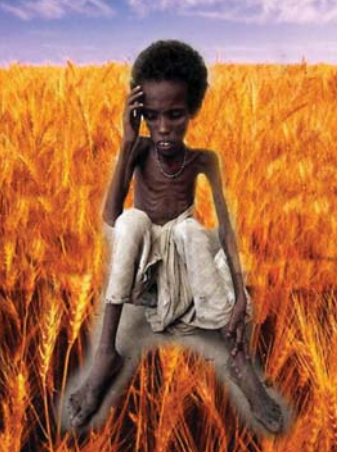
➔ Kocaeli Savaşa Hayır Koordinasyonu, 19 Ekim'de yaptığı eylemde, BM kararına değinerek, emperyalistlerin halklara karşı birlikte hareket ettiklerini dile getirdiler. "Zafer Direnen Irak Halkının Olacak" sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

➔ Akdeniz Üniversitesinde, Antalya Gençlik Derneği'nin de bulunduğu gençlik örgütlenmeleri, yemekhanede düzenledikleri eylemle, gençliğin neden AKP iktidarına ve işgale karşı mücadele etmesi gerektiğini dile getirdiler.

➔ **Saldırılara protesto:** İşgal ve tecrite karşı eylemlere yönelik saldırılar, İstanbul ÇHD'de Koordinasyon tarafından yapılan basın toplantısı ile protesto edildi. ÇHD yönetiminden Hüdayi Berber, Temel Haklar'dan Tigin Öztürk ve SDP'den Ateş Turan yaptıkları konuşmalarda saldırıları ve saldırıların hukuksuzluğunu anlattılar.

Tarım tekelleşiyor... Açlık büyüyor!

16 Ekim, Birleşmiş Milletler tarafından “dünyada gıdanın önemine dikkat çekmek için”, **Dünya Gıda Günü** olarak ilan edilmiş. Gerçi, dünya halklarının “gıdanın önemine dikkat etmesi” için böyle bir güne ihtiyaç yok, onlar açlıklarıyla biliyorlar bu önemi.

Ama “gıda”ya ilişkin bazı rakamları, “küreselleşme”nin avukatlarının, emperyalizmin hükmettiği bir dünyanın insanlığı geliştireceğini iddia edenlerin dikkatine sunmakta yarar var.

Açlık, ülkemizde de büyük boyutlara ulaşan somut bir sorundur. Dünya Gıda Günü vesilesiyle yapılan çeşitli toplantı ve açıklamalarda bu gerçek rakamlara döküldü. “Ekonomi tıkırında” manşetleri atanların, AKP işleri iyiyi götürüyor diyenlerin gözüne sokmak için bu rakamları da tekrarlamakta yarar var.

Aşağıdaki tabloya bakalım ve soralım: Kim yarattı bu tabloyu?

Emperyalist tekeller, IMF gibi kuruluşlar, dayatıkları ekonomik politikalarla hangi sonuçlara yol açtıklarının çok iyi farkındalar. Dünyadaki açlığın, sefaletin rakamlarını yine onların kurumları ortaya koyuyor.

Dünya Bankası’nın raporlarına göre;

- Dünya nüfusunun yarısı, yani 3 milyardan fazla insan günde 2 dolardan daha az, 1.5 milyar insan da 1 dolardan daha az bir gelirle yaşamaya çalışıyor. Kısacası, dünyanın dörtte üçü, açlık ve sefalet içinde. Ve bunların ezici çoğunluğu yeni-sömürgelerde yaşıyor.

- Dolar hesabından çıkıp daha somut söylersek; 1,5 milyar kişi açlığın pençesinde, 3 milyar ise, mutlak bir yoksulluk içinde.

- Yılda 11 milyon çocuk açlıktan ölüyor.

- Dünya nüfusunun yüzde 10’u, dünya toplam gelirinin yüzde 70’ini alıyor. Bunlar da tahmin edileceği gibi, emperyalist ülkelerde yaşayanlar ve yeni-sömürgelerin oligarşilerinden oluşuyor.

Raporda, bir başka çarpıcı ayrıntı da şu:

- Dünyada günlük geliri 1 doların altında kalan insanların sayısı 1987’de 1,2 milyarken 2002’de 1,5 milyara çıktı. Bu rakamın 2015’te 1,9 milyara ulaş-

cağını da hesaplıyor emperyalistler.

Bütün ekonomik göstergeler, özellikle 1990’dan bu yana, açlığın, yoksulluğun ve adaletsizliğin devasa ölçülerde arttığını söylüyor.

Yani, küreselleşmenin propagandasının en fazla yapıldığı dönemde. Bu tablonun yaratıcısı, emperyalistlerdir. IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla tüm ülkelere dayatılan programlar, bu sonucu yaratmıştır.

Türkiye tablosunda da tarımın yıkımı ve açlık yanyana!

Aynı dönem, ülkemizde de tarımın IMF politikalarıyla yok edilme noktasına getirildiği dönemdir. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) tarafından Dünya Gıda Günü nedeniyle düzenlenen toplantıda konuşan Tarım Bakanı Sami Güçlü, “Türkiye’de gıda yetersizliğinden çok, gıdaya erişilememesi problemi bulunduğu” söylüyordu.

Cümlenin başı da yalan, sonu da.

Gıda yetersizliği yok da onun için mi bu ülke buğdayı bile ithal eder hale geldi? “Gıdaya erişilememesi” ne demek? Parası olan erişiyor, sen halkı ne kadar yoksullaştırıyorsan, halk gıdaya o kadar uzaklaşıyor.

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer de yaptığı açıklamada, “dünyayı ve Türkiye’yi tehdit eden açlık problemine” dikkat çekmiş. Aynı Sezer, IMF talimatlarıyla çıkarılan yasaları veto etmiyor. Oysa o “problemi” yaratan IMF.

TMMOB Gıda Mühendisleri Odası tarafından yapılan açıklamada, “IMF destekli yanlış tarım politikaları nedeniyle halk için yeterli gıdanın yerli kaynaklarla sağlanmasının tartışılır noktaya geldiği” belirtilirken, sorunun sadece tarım sektörüyle değil, gelir dağılımındaki eşitsizlikle yoksullaştırılan halkın tümünün sorunu olduğu vurgulandı.

IMF, esas olarak Amerika’dır. Ama kısmen de Avrupa’dır. Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Başkanı Şemsi Bayraktar ve Türkiye Ziraatçılar Derneği (TZD) Genel Başkanı İbrahim Yetkin tarafından yapılan ortak açıklamada, AB aracılığıyla dayatılan politikalarla dikkat çekilerek “Avrupa Birliği’ne uyum için geliştirilen tarım politikalarına devam edildiği taktirde Türkiye’de tarım diye bir şeyin kalmayacağı” belirtildi.

Halklara açlığı dayatanlar bellidir. Hayatın her alanında IMF politikalarına direnmek, hayat-memat meselesidir ve bu mesele, işçinin, köylünün, memurun, esnafın ortak meselesidir.

GENÇLİK EYLEMLERİNDEN

➔ Manisa Gençlik Derneği 1.

Olağan Genel Kurulu 16 Ekim'de yapıldı. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda şehit düşenlerin anısına yapılan saygı duruşunun ardından yönetim kurulu raporu okunup onaylandı. Yeni yönetimin belirlenmesi ve federasyonlaşma kararının alındığı genel kurulu, karşıdaki binadan yasadışı şekilde kameraya çekmeye çalışan polis teşhir edildi.

➔ Afyon ve Uşak Gençlik

Dernekleri 19 Ekim'de Uşak'ta bir araya gelerek düzenledikleri basın toplantısında Gençlik Dernekleri'ne uygulanan yasadışı saldırıları protesto etti.

➔ Ulaşım ücretlerine zam yapıl-

masına tepki gösteren, aralarında **Manisa Gençlik Derneği** üyelerinin de bulunduğu öğrenciler Fen Edebiyat Fakültesi'nde toplanarak basın açıklaması yaptı. 250 kişinin katıldığı eylemde, esas sorunun öğrencilerin müşterileri olarak görülmesi olduğu belirtildi. Açıklamanın ardından bir yürüyüş ve oturma eylemi yapıldı.

➔ İzmir "Emperyalist İşgal Karşı-

tı Öğrenciler" 22 Ekim günü yaptıkları eylemle işgale ortak olmaya çağız dediler. Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe Kampüsü'nde yapılan eylemde "Susma Sustukça Cenazeler Gelecek" dövizleri açan gençlik, "Irak'ta Direniş Kazanacak" sloganları attı.

SDP Konferansı

SDP İstanbul 1. İl Konferansı 18 Ekim'de yapıldı. Genel Başkan Akın Birdal'ın Amerikan imparatorluğunun Ortadoğu politikaları üzerine yaptığı konuşmanın ardından, davetliler söz aldı. Konferansa çeşitli DKÖ ve partiler katılırken, Temel Haklar adına konuşan, Tigin Öztürk, vatanın işgal altında olduğunu, buna karşı halkların ve tüm sol güçlerin bir arada olması gerektiğini söyledi.

Bayrak elimizden hiç düşmedi

Anti-emperyalist
mücadele tarihimizden

İTÜ'de Yanan Meşale Taksim'de

Anti-emperyalist mücadele deyince kuşkusuz ilk akla **DEV-GENÇ** gelir. 1960'lı yıllarda, **FKF** ile başlayan gelenek Dev-Genç ile sürmüştür. Emperyalizme karşı örgütlenen sayısız eylem ve kampanyalardan biri de, Eylül 1977'de **NATO**'nun ve boğazdaki **ABD** savaş gemilerinin protestosudur.

1977 yılı daha çok anti-faşist mücadelenin ön plana çıktığı bir süreçtir. Ancak, Dev-Genç'in, öğrenci gençliği ve halkı emperyalizme karşı bilinçlendirme faaliyetleri hiç ihmal edilmez. Eylül ayında, NATO ülkemizde tatbikatlar yapmaktadır. Bu kapsamda İstanbul boğazı Amerikan savaş gemileriyle dolmuştur. Gençlik, dünya halklarına ölüm, acı, yoksulluk ve işgal getiren Amerikan savaş gemilerini protesto etme ve NATO'yu teşhir etme kararı alır. Solun gazete sütunlarındaki protestolarından farklı olmalıdır eylemler de.

Onbinlerce bildiri, el ilanı, afiş, irili ufaklı forum ve gösteriler yapılır bu kapsamda. Toplantılar düzenlenir emperyalizmi teşhir eden. İstanbul'un limanlarında, Beşiktaş sahillerinde karaya çıkan ABD askerleri dövülerek denize atılırlar. Dev-Gençliler, bu topraklar bizim diyerek, yankilerin topraklarımızı kirletmesinin karşısına dikilmiştir. Kampanyanın son eylemi ise, 28 Eylül 1977'de **İTÜ Maçka Maden Fakültesi** binasının Dev-Genç tarafından işgali olur.

Akşam okula girip polisleri çıkaran Dev-Genç militanları ve kitle, düzenli bir organizasyon sonucu bir anda tüm İstanbul Devrimci Gençliğini burada toplar. Dev-Genç, bu işgal eyleminde, binanın her yerini NATO ve ABD emperyalizmi ile girilen ilişkileri teşhir eden pankartlarla donatmış, içeride de seminerler, konuşmalar, tartışmalarla aynı konuları işlemiş, çeşitli kültürel etkinliklerle (koro, gösteri, şiir, folklor vb.) anti-emperyalist bilincin güçlenmesini sağlamıştır.

Emperyalizmin işbirlikçisi iktidar zor durumdadır. Polisi gençliğin üzerine salar, içeri girmeyi başaramayan polis, "anlaşma-görüşme" yoluyla amacına ulaşmaya çalışır. Türkiye halkının ulusal onurunun sesi yükselmiştir işgal eylemiyle. Eylem amacına ulaşmış, emperyalizmin ve iktidarın gerçek yüzü gösterilmiştir. 6. Filo'yu denize döken gençliğin geleneğine sahip çıkılmıştır. Eylemin amacına ulaştığı kararını veren Dev-Gençliler, işgali, bir yürüyüşle noktalamaya karar verir. Polisin çevredeki kuşatmayı kaldırması ve Taksim'e kadar yapılacak yürüyüşe müdahale etmemesi koşulunun kabulü ile gece Saat 11.00'de meşalelerle Taksim'e yürüyüş başlatılır.

Yürüyüş Elmadağ'dan Taksim'e ilerlerken polis şefi Şükrü Balcı durumun önemini yeni anlamıştır. Taksim Meydanı'na 200 metre kala yürüyüşün önü kesilmek ve dağıtılmak istenir. Ancak, Dev-Gençlilerin, polislerin arasından Şükrü Balcı'yı çekip alması ve korteje dahil etmesi ile "saldırın" emrinin verilmesi engellenir. Böylece bir polis şefi ilk kez büyük bir anti-emperyalist yürüyüşün saflarında(!) istemeyerek de olsa yer alır. Ve yürüyüş Taksim Meydanı'nda anıta asılan Dev-Genç pankartının altında yapılan bir konuşma ve devrim anıdıyla son bulur. Şükrü Balcı, "yakalayın" emrini vereceği polislerin yanına vardığında, ortada yakalanacak kimse kalmamıştır.

Sayı 83

17

26 Ekim
2003

Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi

‘YÖK’e, İşgal Ortaklığına ve Tecrite Hayır’ sloganıyla

ANKARA’YA YÜRÜYÖR!

Tüm Türkiye’de kurulan Gençlik Derneklerinin federasyonlaşma kararının ardından, ‘Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi’ adıyla bir araya gelen gençlik, Ankara’ya yürüyor.

“YÖK’e, işgal ortaklığına ve tecrite hayır” demek için Ankara yürüyüşü başlatan Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi’nin İstanbul’dan yola çıkacak üyeleri, 23 Ekim günü Kadıköy Haldun Taner Sahnesi önünde toplandı. 14 gün sürecek ve YÖK’ün kuruluş yıldönümü olan 6 Kasım’da Ankara olacak ve o gün bir miting düzenleyecek olan öğrenciler, gidiş amaçlarını basına açıklamak için hareket geçtiklerinde, polis de harekete geçti.

“YÖK’te Reform”dan Sözedan AKP’nin Polisi, YÖK’ü Protesto Eden Gençliğe Saldırdı

Gençliğin YÖK’ü protesto etmesine, ülkede yaşanan sorunlara duyarsız kalmayarak, işgal ortaklığına ve tecrite hayır demesine tahammül edemeyen AKP iktidarının polisi, yürüyüşün İstanbul kolundan ilk yola çıkan onlarca öğrenciyi gözaltına alarak, bu demokratik eylemi engellemeye çalıştı.

Gençlik, polisin saldırısına “Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız”, “Tecrite, İşgal Ortaklığına Son” sloganlarıyla cevap verdi.

Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi, Ankara’ya yürümek için yola çıkacak arkadaşlarının gözaltısını protesto etmek için 24 Ekim günü İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs’ünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada gözaltındaki arkadaşların derhal serbest bırakılmasını isteyen öğrenciler, “Ankara Yürüyüşümüz Engellenemez”, “YÖK’e Hayır”, “6 Kasım’da Ankara’dayız” sloganlarını attılar.

AKP iktidarının “demokratikleşme, katılımcılık, YÖK’te reform” sözlerinin yalandan ibaret olduğu bir kez de bu saldırı nezdinde gözler önüne serilirken, Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi’ni haklı, meşru ve demokratik mücadelesinden, baskı ve saldırılarla döndüremeyeceği bilinir.

Gençlik Dernekleri Federasyonu Kuruluyor

İstanbul Gençlik Derneği’nden aldığımız bilgiye göre, Gençlik Dernekleri Federasyonu kuruluş çalışmalarını tamamlamak üzere. “Türkiye genelindeki 30’u aşkın ilde örgütlenen dernek ve dernek girişimleri aynı çatı altında toplanacak” diyen gençlik, uzun bir aradan sonra merkezi örgütlülüğünü yaratıyor.

TBMM’de Görüşme ve Ankara’da Kitleli Miting

İstanbul’dan Ankara’ya yürüyüşün programına göre; yol güzergahı boyunca Gençlik Dernekleri tarafından karşılamalar yapılacak. 5 Kasım’da diğer kentlerden Gençlik Dernekleri üyelerinin de Ankara’ya yola çıkacağı belirtilirken, 6 Kasım günü, önce TBMM Eğitim Komisyonu üyeleriyle görüşme yapılacak. Daha sonra, Kızılay’da kitleli bir miting gerçekleştirilecek.

Telefon ihbarı dedi ki...

Gençlik Gelecektir Dergisi'nin basılıp talan edilmesiyle gözaltına alınan dergi çalışanlarının tümü serbest bırakıldı. Onlarca gençlik derneği, Temel Haklar dernekleri yaptıkları açıklamalarla baskını protesto ettiler.

Polisin, demokratik kurumları basmak, devrimcilere yönelik komplolar kurmak için nasıl hukuksuz, yasadışı ve keyfi davrandığı, DGM - polis "kutsal ittifakı"nın halkın muhalefetine karşı nasıl birlikte hareket ettiği bu olay nezdinde bir kez daha gözler önüne serildi.

Polisin isteği, DGM savcısı Mehmet Ergül'ün onayı ve hakimın "uygundur" demesiyle verilen "arama izni"nden söz ediyoruz. Önce, baskına onay veren karardan bir bölümü hatırlayalım:

"... İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nün yazılarında ve **telefon ihbar tutanağında** 15.10.2003 günü saat 00.15 sıralarında Nöbetçi Amirliği'ne bağlı ...nolu tel.nu arayan **bir erkek şahıs ismini vermeyecek bir ihbarda bulunacağını** beyan etmesi üzerine... kendisinin DHKP/C örgütü içerisinde faaliyet yürüttüğü, sık sık Okmeydanı Piyale Paşa Caddesi No:148 sayılı yerde bulunan binada bu örgüt adına toplantılar yaptıklarını..."

Şefik Kul Her "Telefon İhbarı" İçin Baskın ve Talan İzni Alıyor Mu?

"Telefon ihbarı"nın ucuz bir yalandan ibaret olduğu bir yana, tutalım ki, böyle bir telefon geldi polise. Her gelen ihbar için geceyarısı baskın yapma izni alıyor mu polis? Tescilli işkenceci ve infazcılardan biri olan, İstanbul Emniyeti'nin siyasi şubeden sorumlu müdürü Şefik Kul, acaba DGM savcısı hakkında, ya da kendi şubesindeki bir polisin evi hakkında veya sayfalarca sıralanabilecek kurum ve kişiler hakkında böyle bir ihbar geldiğinde, anında fezlekesini hazırlayıp, DGM'ye koşturuyor mu? Kimin kime düşmanlığı varsa, 155'e bir telefon etsin, kafi.

Hani polisin kendi istihbaratı vardı? Kaldı ki, Gençlik Gelecektir Dergisi, herkesin gözleri önünde, yasal yayın yapan bir kuruluştur. Varsa aradığı bir kişi, dergi bürosu basmadan da alabileceği çok açık ve tartışmasızdır.

Ama sorun bu değildir. Amaç sindirme, gözdağı ve devrimcilere komplolar kurulmadır. Ve bu yeni de değildir. Onlarca değişik yöntemle, polisin sıkça başvurduğu bir yoldur. Ama, biz bu yöntemleri hatırlatmayacağız, tıpkı bugünkü gibi

"telefon ihbarı"ndan örnek vereceğiz.

"Telefon İhbarı" Yeni Değil!

İstanbul Polisinin Hukuksuzluk ve Keyfilik Örneği 1: "Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığına / İstanbul

İlgi: 01-4-2002 gün ve b.05.1.EGM.4.34.00. 14.09.01.6119.202 sayılı yazımız.

1.4.2002 günü saat 21.55 sıralarında **155 polis imdat telefonunu arayan bir erkek şahsın yapmış olduğu ihbarda;**

TAYAD'ın bugünkü yapmış olduğu toplantıya katıldığını, burada TAYAD sorumlusu **Tekin Tangün**'ün ölüm orucunda kaybedilen arkadaşlarının kanının yerde kalmayacağını, mutlaka bunun bedelini ödeyeceklerini, bunu da **Özkan Güzel ve Ferhat Ertürk** isimli şahıslarla intihar saldırısı düzenleyerek yapacaklarını söyleyip telefonu kapatmış olup bu konuda tanzim edilen ihbar tutanağı ekte sunulmuştur...

Bilgi ve gereğini arz ederim.

Halil Karataş (4. Sınıf Emniyet Müdürü)

Terörle Mücadele Şube Müdürü V.

Havale; İstanbul 6.Nolu DGM'sine, Es.2002/74 sayılı dosyaya... 2.4.2002 Cumhuriyet Savcısı"

İstenen arama kararı verildi, TAYAD basıldı, talan edildi. Ölüm orucu gazisi olan Özkan Güzel bir süre tutuklu kaldı. TAYAD Başkanı Tekin Tangün'e komplo kurulmaya çalışıldı. Tam bir "kara mizah" örneği olarak arşivlere geçti olay.

İstanbul Polisinin Hukuksuzluk ve Keyfilik Örneği 2: İstanbul 2 Nolu DGM'den alınan bir başka "arama kararı" ile dergimizin de aralarında bulunduğu kurumlar basıldı. Özetle 2002/456 kararlar verilen arama izninde şöyle deniliyordu:

"İstanbul DGM.C.Başsavcılığı'nın 13.08.2002 gün ve 2002/18870 muh. sayılı yazı ekinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Ter. Müc. Şb. Müdürlüğü'nün 19.08.2002 gün ve 2002/15297 sayılı yazısı gönderilerek, istem yazısında Marmara TAYAD adlı dernekte Alibeyköy semtinde oluşturulan ölüm orucu evine gitmelerinin sağlanarak feda eylemlerine hazırlandıkları, Ekmek ve Adalet adlı dergi bürosu ve Gençlik Gelecektir adlı

VE SONUÇ...

Sayı 83

19

26 Ekim
2003

derginin bürosunda DHKP/C örgütü militanlarının eğitildikleri belirtilerek... gündüzleyin bir defaya mahsus olmak üzere arama yapılmasına karar verilmesi talep edilmiş...

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: Marmara TAYAD adlı dernekte Alibeyköy semtinde oluşturulan ölüm orucu evine gitmelerinin sağlanarak feda eylemlerine hazırlandıkları, Ekmek ve Adalet dergisi bürosu ve Gençlik Gelecektir adlı derginin bürosunda DHKP/C örgütü militanlarının eğitildikleri **anlaşıldığından;... ARAMA YAPILMASINA...**

Alibeyköy'de böyle bir ölüm orucu evinin bulunmaması bir yana, yeniden okuyun bu kararı. Polisin yazdıklarını hiçbir araştırma, soruşturma yapmadan, aynen kendi kararına geçiren bir hukuk var karşınızda. Ve yine sözkonusu emniyet yazısında "istihbarat kaynağı" meçhul!

Cemil Çiçek Ne Diyor?

"Biri" ihbar etmiş, demiş ki... Adı yok, cismi yok. Doğruluğunu, yanlışlığını bile araştırıyor polis, ne de olsa DGM savcılarını hazır, hemen alıyor kararı, baskınlar yapıyor. Tepeden tırnağa cidiyetsizlik, hukuksuzluk ve pervasızca hayata geçirilen bir komploculuk. Böyle bir ülkede hiç kimsenin ne can güvenliği vardır, ne de hukukun zeresi. Kimileri, "onlar nasılsa terörist", diye düşünüyor ya yanılır; muhalif olan herkese karşıdır bu hukuksuzluk. Bugün AKP iktidarının yayın organı gibi çalışan Yeni Şafak'ın, geçtiğimiz iktidar döneminde nasıl keyfi bir şekilde basıldığını hatırlayın.

Dikkat edin, polis hukuk tanımazlığı ile, başka gerekçeler bulmaya bile tenüzzül etmemektedir. "Terör" dediğinde akan suların duracağını, yasaların rafa kaldırılıp, Susurluk hukukunun keyfililiğinin hakim olacağını çok iyi bilmektedir. "Telefon ihbarı dedi ki..." diye tutanaklar hazırlamasındaki rahatlığının kaynağı da buradadır.

Örnekler DSP-MHP-ANAP Hükümeti dönemindeydi, AKP iktidarında da değişen hiçbir şey olmadığı açıktır. Türkiye, göstermelik "arama izni"ni bile gereksiz gören polis şeflerinin ülkesidir. "Arama belgesi" sordu diye insanların öldürüldüğü (Aydın, 15 Mart 2001), 9 hafta önce "hazırda bulunsun" diye arama izinleri alınıp dergilerin basıldığı (Yaşadığımız Vatan, 10 Aralık 2001) bir ülkedir. Kimse, AB'ye uyum masalları, değişim, demokratikleşme yalanları anlatmasın. Devrimciler sözkonusuysa emperyalizm için sorun yoktur, uyumludur kısaca!

Hukuku, adaleti dilinden düşürmeyen **Cemil Çiçek'in yapacağı bir açıklama var mı, bu hukuksuzluğa karşı? Bekliyoruz!** Adaletten yanayım diyenleri, hak ve özgürlükleri savunanları da, baskının nasıl bir keyfiyet içinde yapıldığını görmeye, seslerini yükseltmeye çağırıyoruz.

Polis-İdare-Mahkeme; Burdur Gençliğine Düşmanlık İttifakı

BURDUR: Gençlik Derneği üyeleri Serkan Acıbuca, Selda Çakmak ve o an tesadüfen yoldan geçen 3 öğrenci 18 Ekim'de zorla gözaltına alındı. Ertesi günü, tecrite ve işgal ortaklığına karşı yapılacak olan eylem, gözaltı gerekçesi oldu, polis Amerikancılığını bir kez daha sergiledi. Gözaltına alınanlar serbest bırakılırken, ertesi günü yapılan eyleme polis saldırdı. Eyleme katılan bazı grupların dağılmasına karşın, Gençlik Derneği üyeleri, gözaltına alınmaya çalışılan Ozan Köksal'ı polisin elinden aldı. Gençlik Derneği üyesi Köksal, elindeki "Tecrite ve İşgal Ortaklığına Son" dövizini bahane gösterilerek gözaltına alınmak istenmesi karşısında, polisi teşhir etmesi ve gençliğin müdahalesi sonucu, polis gözaltına alamadı.

60 kişinin katıldığı eylemle ilgili olarak, 41 kişi hakkında gösteri ve toplantı yürüyüşlerine muhalefetten dava açılırken, aynı öğrenciler hakkında okul idaresi de disiplin soruşturması başlattı. Burdur Gençlik derneği yaptığı açıklamada "Tecrit ve işgal emperyalizmin politikasıdır. Buna karşı mücadelemiz devam edecektir." dedi.

"İdeolojik halay çekiyoruz"

ADANA: Çukurova Üniversitesi öğrencileri 17 Ekim günü alternatif şenlik düzenledi. Adana Gençlik Derneği'nin de stant açtığı ve konuşma yaptığı şenliğe 1500 öğrenci katılırken, gençlik örgütleri, "Üniversitelerimizi YÖK'ten Ortadoğu'yu İşgalden Kurtaracağız" ve daha önce "ideolojik halay çekmekten ceza verme" olayına atıfta bulunarak **"İdeolojik Halay Çekiyoruz"** yazılı ortak pankartlar açtılar. Taleplerin dile getirildiği konuşmaların ardından, Nisan Güneşi, Güneşten Önce, Çiğlik ve AKSM müzik gruplarının türkülerinin ardından, folklor ve tiyatro oyunlarıyla şenlik son buldu. Açılıшта YÖK ve işgal ortaklığı konulu iki forum da gerçekleştirildi.

Faşist Saldırı Protesto Edildi

DIYARBAKIR: M. Ali USLU isimli ilerici öğrenciye, 11 Ekim günü, bir grup faşistin Diyarbakır şehir merkezinde saldırmasının ardından, polis destekli provokasyon girişimleri sürdü. Polis korumasındaki faşist grup provokasyonu okula taşımak isterken, faşist saldırı 16 Ekim günü yapılan bir eylemle protesto edildi. Fen-Edebiyat Fakültesi önünde **Dicle Gençlik Derneği** ile Özgür Gençlik ve Devrimci Demokrasi okurlarının katıldığı eylemde, saldırının planlı bir saldırı olduğu belirtildi. Saldırının tüm devrimci demokrat, yurtseverlere yönelik olduğu belirtilen açıklama, "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganıyla sona erdi.

'Çiftehavuzlar Katliamı' Davasında İnfazcılara Beraat Susurlukçulara “Onur” İadesi

Tanıklar, belgeler, raporlar yok sayılarak verilen karar, ölüm mangası elemanlarına, “katliamlarınıza devam edebilirsiniz” kararıdır.

İbrahim Şahinler'i, Ayhan Çarkınlar'ı aklayan devlet, “SUSURLUK SÜRÜ-YOR” diye haykıran devlettir.

Her fırsatta adaletsizliğini haykıran bir düzen, ayakta kalamaz.

11 yıldır süren Çiftehavuzlar davası, ölüm mangalarının ikinci kez beraatıyla sonuçlandı. TAYAD'lı Aileler yaptıkları açıklamada, kararı protesto ederek, “Mahkeme, verdiği kararlar yeni katliamlara davetiye çıkarmıştır” dediler.

Hatırlanacağı gibi, Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi iki yıl önce beraat kararı vermiş, karar Yargıtay tarafından bozulmuştu. Yargıtay'ın itirazı, ölüm mangalarının beraat ettirilmesine değildi; “Ayhan Çarkın, İsmail Alıcı ve Salih Tonga'nın ifadeleri alınmadığı” gerekçesiyle verilen bozma, sadece usul yönündendi. Nitekim mahkeme, söz konusu ifadeleri “talimatla” alarak kararını verdi. Talimatla alınmıştı ifadeler, çünkü hiçbir ölüm mangası elemanı, infaz duruşmalarına katılmaz, katlettiklerinin yoldaşlarının, yakınlarının gözlerinin içine bakamazdı. Onları Türkiye'nin dört bir yanında sadece İlhami Yelekçi isimli avukat savunur. İkinci bir avukat dahi bulamayacak denli zavallı durumdadılar.

Susurlukçu Ölüm Mangalarının Beraatine, “Onurlarının” İadesine...

21 Ekim günü yapılan karar duruşmasında, müdahil avukatlardan Süleyman Şensoy ile ölüm mangalarının avukatı İlhami Yelekçi hazır bulundu. TAYAD'lılar ise, mahkeme başkanının tamamen keyfi kararı sonucu salona alınmadılar. Üstelik şehitlerin resimlerini almak için polisi ailelerin üzerine salmaktan da geri durmadı.

22 polis hakkındaki beraat kararına göre, görevde olmayan polisler görevlerine dönecek ve infazı gerçekleştirdikleri silahları da kendilerine iade edilecek.

“Silah polisin onurudur” denir. Devlet, adları Susurluk'ta ortaya çıkan polislerin de yer aldığı 22

katile, “onurlarını” iade etmiştir!

Davanın seyrini takip edenler bilir; söz konusu silahlar konusunda dava süresince çeşitli tartışmalar da yaşanmıştır. Soruşturma sürecinde, infaza katılan polislerin ismi sorulmuş ve İstanbul Emniyeti'nin “uygun görüp” verdiği isimler hakkında dava açılmıştı.

“Hangi silahların kimler tarafından kullanıldığı, kimlerin adına kayıtlı olduğu” sorulmuş; İstanbul Emniyet Müdürlüğü; bu tür durumlarda depolarında silahlar bulunduğunu, görevli polislerin bunları alarak olay yerine gittiği, seri numaralarına göre kimin hangi silahı kullandığının belirlenemeyeceği cevabı vermiştir.

Kısaca söylenen, biz yaptık ve kimseyi de yargılatmaz, mahkum ettirmeyiz olmuştur.

Görevden alınmalarına, görevde kalsalar dahi, halkın can güvenliği açısından tehlike teşkil ettikleri için silahsızlandırılmalarına, şeklindeki talepler, mahkeme tarafından reddedilmiştir.

Aklama Davasının Ölüm Mangaları

Bir değil, birçok infaz davasından kamuoyu tanıyor onları. Her infaz sonrasında terfi etmelerinden, her beraat ettikleri davanın ardından yeni bir infaz olayında adlarının geçmesinden tanıyor. 16-17 Nisan 1992'de Sabahat Karataş, Eda Yüksel ve Taşkın Usta'nın katledilmesi davasından, Susurluk hukuku tarafından “aklanan” ölüm mangası elemanlarının kimler olduğunu yeniden hatırlayalım:

Susurlukçu İbrahim Şahin, bu ve buna benzer infazları sonrasında Özel Harekat Dairesi başkanlı-

TAYAD'lı Aileler, saldırılara rağmen, “Katiller Hesap Verecek” sloganlarını atarak, “adaletin divana kalmayacağını” haykırdılar.

Katliamlarını havaya ateş açarak kutladılar. Tüm deliller bir yana, bu bile “kasten adam öldürme”nin kamıttır. Susurluk hukuku, işte bu terörü onayladı.

Ama ne ölüm mangaları, ne de Susurluk devleti Çiftehavuzlar’da dalgalanan bayraktan duydukları korkuyu hiç unutamadılar.

ğına yükselmiş ve son olarak adı Susurluk’ta ortaya çıkmasıyla kızığa çekilmiştir.

Kendisi 80 kişiyi öldürdüğünü anlatan Susurluk tetikçisi **Ayhan Çarkın** bu davada, “onuru iade edilen” katillerdendir.

Yine birçok infazda adı geçen **Reşat Altay** akananlardan birisi oldu. Halka karşı suç işleyenlerin, devrimcileri katledenlerin devlet tarafından nasıl terfi ettirildiğinin örneklerinden biri olarak, halen Bursa Emniyet Müdürlüğü yapmaktadır. Ve “önü açıktır”!

Vasfi Kara, infaz ve işkenceleri sonucunda yükselen bir başka ölüm mangası elemanıdır. Vasfi Kara halen Asayiş Daire Başkanı.

Diğer ölüm mangası elemanları ise şunlar: **Abdullah Dindar, Mehmet Şakir Öncel, İsmail Alıcı, Adnan Taşdemir, Ruhi Fırat, Aslan Pala, Mehmet Düzgün, Adalet Üzümlü, Şenol Karaman, Ömer**

Mesut Yağcıoğlu, İsmail Türk, Ali Türkan, Yahya Kemal Gezer, Zülfikar Çiftçi, Sönmez Alp, Salih Tonga ve Yaşar Karaçam.

Bunları da araştırın, nasıl terfi ettiklerini görün-sünüz. Bu, devletin geleneğidir.

Devlet Adına Suç İşleme Özgürlüğü Hiç Değişmeyen Gerçektir

Çiftehavuzlar davasının önceki katliam ve infaz davalarından hiçbir farkı yoktur. Manisa Davası ile AKP iktidarının ve AB’cilerin birlikte kotardığı, “iş-kenceye sıfır tolerans” şovuna aldananlar bu davaya yeniden dönüp baksınlar. Tümü tescilli işkenceci, infazcı, kimisi resmen Susurlukçu. Ama fark etmez. İktidarda AKP de olsa, “AB’ye uyum rüzgarları” fırtınaya da dönüşse, adları Susurluk’ta da çıkmış olsa, devlet adına infaz, katliam düzenleme özgürlüğü her zaman vardı, bugün de aynı durum devam ediyor.

Susurluk’un Ağar-Bucak-Çiller’den ibaret olduğu aldatmacasını halka anlatanlar, dönüp bu davaya bir kez daha baksınlar; Susurluk düzeni, “ben buradayım, değişmedim, tüm kurumlarımla varım” diye haykırmaktadır.

Bu karar, işte bu gerçeklerin yeniden tescil edilmesidir.

Sistem aynı. Yargı aynı. Hiç değişmemiştir. Böyle onlarca katliam, infaz davasını sayabiliriz. Olaylar bile neredeyse aynıdır. Kaybedilen deliller, dikkate alınmayan raporlar, cesetlere bile yapılan işkencelerin hukukun, ahlaken ne anlama geldiğinin ısrarla gizlenmesi... ve bir dizi daha basmakalıp senaryo. Herşey, devlet adına suç işleme özgürlüğünün korunması içindir.

Sermayenin sözcülerinden, Hürriyet yazarı **Ertuğrul Özkök**, “**onlara yeniden ihtiyacımız olabilir**” demiyor muydu; Türkiye Cumhuriyeti devletin mahkemesi de tıpkı Özkök gibi, onlara yeniden ihtiyaç olduğunda kullanabilmek için aklıyor Susurlukçu katilleri.

Temel Haklar Üyelerine Baskı

MERSİN: Temel Haklar’ın kurulmasından bu yana gündeme getirilen baskı, sindirme politikaları sürüyor. Son olarak dernek üyesi **Perihan Sarmış**’ın evine 14 Ekim günü “pazarlamacı” kılıfıyla gelen polis, Sarmış’ı tehdit etti. Temel Haklar, polisin Sarmış’ı, “evine devrimcileri aldığın sürece baskılar artar, biz daha önce de yaptık, evine devrimcileri alanların evlerini basarak hem devrimcileri hem de ailelerinden kişileri öldürdük. Sen de evine devrimcileri alırsan...” şeklinde tehdit ettiğini belirtti ve baskıların sonuçsuz kalacağı dile getirildi.

‘Mezar Yaptırma Suçluları’ Serbest Bırakıldı

TUNCELİ: Mezar yaptırdıkları için 15 Eylül’de tutuklanan **İsmail Gider, Sakine Aba, Mehmet Doğan** ve **Mehmet Dolas** tahliye oldu. “Mezar yaptırma suçu” işleyenler, Tunceli Temel Haklar’da yaptıkları basın toplantısında, “mezarlara saldırıların MGK’nın halka karşı savaşının bir parçası olduğunu ve devrimcilerin öldükten sonra dahi tecrit edilmeye çalışıldığını” belirterek, “görevimiz, hak ve özgürlüklerimize daha güçlü ve bilinçli sarılmaktır” dediler. Toplantı, Temel Haklar Müzik Topluluğu’nun dinletisiyle bitti.

Şantaj Aracı Hukuk

22 Ekim tarihli Hürriyet'te, Brüksel'den Zeynel Lüle yazıyor; *"Avrupa Birliği komisyonu ile görüşen Türk yetkililer, 'KADEK'i terör listesi-ne sokarsanız, Leyla Zana ile arkadaşlarının davasının seyrini değiştirebilir."*

Hani "yargı bağımsız" idi, "siyasi irade yargıya müdahale etmez" idi? Hepsi masal elbette. Ama ahlaksızlığın hangi boyuta vardığını, "resmi görüşmeler" dedikleri toplantıların nasıl şantaj, rüşvet üzerine şekillendiğini görüyor musunuz?

Tutsak DEP milletvekillerinin davasının hukuki seyrini AB'nin "terör listesi"ne KADEK'e dahil etmesi arasında doğrudan bir ilişki var mıdır? Hukuken yoktur. Ama siyaseten vardır. Siz, benim düşman gördüğümü terör listesine alın, ben de sizin Avrupa kamuoyuna insan hakları konusunda nasıl duyarlı olduğunuz propagandası yapmanız için malzeme vereyim...

Tüccar siyasetçi AKP, emperyalist Avrupa ile masada bunun pazarlığını yapıyor. Peki böyle bir pazarlık ne anlatıyor, kısaca özetleyelim:

1- "Hukukun bağımsızlığı" gibi şeyler safsatadan ibarettir, hukuk, mahkemeler dediğiniz oligarşinin siyasi, ekonomik çıkarlarının yerine getirilmesinde araçtır. Doğaldır bu; çünkü hukuk sistemleri, kurulu düzenin çıkarları üzerine şekillenir. Düzen halktan yanaysa, halkın iktidarı söz konusuysa, hukuk da halkın hizmetindedir. Tersi durumda ise, tekellerin, şovenist kesimlerin, sömürücülerin hizmetinde.

2- "AB ile ilişkiler" dedikleri, hukuksuzluk ze-

minindeki pazarlıklardan ibarettir. Ve bu ilişkilerde halkın çıkarı değil, Kürt yurtseverlerinin, devrimcilerin, ilerici güçlerin imhasına, bastırılmasına yönelik pazarlıklar tartışılır.

3- "Terör listeleri" tamamen çıkarlar üzerine şekillenen, emperyalizmin siyasi, ekonomik çıkarlarına göre belirlenen, kimi durumlarda da işbirlikçi iktidarlardan koparılabilecek ödünler karşılığı belirlenen listelerdir. AB komisyonunun böyle bir pazarlığı oturup dinlemesi, oligarşinin bu pazarlığı dile getirebilmesi de, bu gerçekten kaynaklanmaktadır. Oligarşi, "tamam halkları aldatalım, ama birbirimizi aldatmayalım, terör listeleri böyle hazırlanıyor" demektedir.

4- Terör demagojisi her türlü hukuksuzluğun ana kaynaklarının başında gelmektedir.

5- Avrupa'nın "Kürt aşkı" göstermeliktir. Kullanabiliyorsa kullandığı sürece, kendi kamuoyuna ve dünyaya "insan hakları" demagojisi yapabileceği orandadır. Gerisi yalandan ibarettir.

6- Yüzüne insan hakları savunucusu maskesi takan, demokrat geçinen, hak ve özgürlükleri savunuyormuş gibi görünen AB'cilerin, "DEP'liler serbest bırakılsın" çılgınlıkları, sadece AB ile ilişkilerde bir engel olmasından dolayıdır. Yoksa DEP milletvekilleri 9 yıldır tutsaklar ve açın bakın arşivlere, DEP'liler yaka paça meclisten gözaltına alınırken hiçbirinin sesi çıkmamıştır.

Sayı 83

23

26 Ekim
2003

DEHAP'lılar, "Barış İçin Demokratik Çözüm Kampanyası" çerçevesinde, İstanbul, İzmir, Diyarbakır, Mardin, Urfa, Mersin ve daha bir çok ilde gerçekleştirdikleri eylemlerle, taleplerini dile getiriyorlar. Başta "KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın sağlığı, İmralı'nın kapatılması, Kürt sorunun demokratik çözümü" gibi taleplerle düzenlenen kampanya, yurtdışında da çeşitli etkinliklerle sürüyor.

Oligarşinin, DEHAP'lıların demokratik eylemlerine ve taleplerine cevabı ise coplu, gaz bombalı saldırı, gözaltı ve tutuklamalar... DEHAP'lılara yönelik saldırılara son verilmeli, Kürt halkının talepleri koşulsuz kabul edilmelidir.

“OHAL Kalktı” Masalı

Gerilla kıyafeti giymiş özel timcilerin köyleri basarak halkı tehdit etmesi... Dersim’de yoğunlaşan operasyonlar bahane edilerek yaylalara yasak konulması ve artan arama ve kontroller... Köylerin jandarmalarca taranması... Köy yakmaları ve boşaltmaları açıklayan kurumlar hakkında davalar açılması... Diyarbakır İHD’nin raporlarıyla da belgelenen, artan ihlaller, sokaklara taşan işkence sesleri... Mezar taşı yaptırmanın dahi suç haline getirildiği bir keyfilik...

Elbette Kürt halkının yaşadığı bölgelerdeki saldırılar bunlarla sınırlı değildir. Öcalan’a yönelik uygulamalar, Kürt halkının demokratik eylemlerine yönelik vahşice saldırılar da bunlara eklenmelidir. Ve yine elbette, hiçbir kendiliğinden, bölgedeki bir iki subayın insiyatifiyle gelişen olaylar değildir. Oligarşinin merkezi kararıdır ve esas olarak Genelkurmay’ın iktidarını korumaya yönelik saldırılardır.

Festivalli, AB’li Pembe Tablo ve Gerçek

Oligarşinin işgal ortaklığı kararı, bölge özelinde KADEK’in imhasına dönük planlara paralel olarak artan saldırılar, aynı zamanda, demokratikleşme diye sunulan “OHAL kalktı” masalının da sonunun geldiğinin göstergesidir. Kürtçe isme (komediye dönüştürerek) özgürlükle, karnavala döndüğü müddetçe festivallere verilen izinlerle, Kürt sanatçıların Doğan Medya’nın TV’lerinde “büyük gelişme” diye konuk edilmesiyle... gizlenmek istenen tablo, yukarıda kendini açık olarak anlatan tablodur.

Bir yandan halka baskı, işkence, OHAL uygulamaları dayatılırken, öte yandan AB’cilik oyunu sürdürülüyor. Tüm Türkiye’de yaşanan bu oyun şimdiki

Kürt bölgelerinde ise daha katmerli, daha pervasız yaşanmakta, Kürt milliyetçiliğinin AB’cilik propagandası ile bütünleşerek hayali tablo daha etkili olmaktadır.

MGK’nın halka karşı savaşının seyrine paralel olarak medya da gerektiğinde AB’ci maskesini indirip, ya saldırıları aleni olarak destekliyor, ya da sansürleyerek sunuyor desteğini. Ki, aynı kapıya çıkıyor.

Kendi coğrafyasında, köyünde, kentinde imha edilmek istenen bir halkın gözlerine, festivallerle, “olumlu gelişmeler” aldatmacasıyla, Amerikan kurtaçılığıyla perde çekmek, en büyük kötülüktür. Değişen hiçbir şey yoktur. Yurtsever hareketin savaşına paralel olarak, şiddet ve halka yönelik baskı artıp azalmakta, biçim değiştirmekte ama sürekliliğini korumaktadır. AKP’nin tıpkı “ekonomideki bahar”ı gibi, bölgedeki “baharı” da aldatmadan başka bir şey değildir.

Son süreçte yaşananlar, oligarşinin, Kürt halkına dayattığı imha politikasından vazgeçmeyeceğinin de göstergesidir. MGK’nın iktidarını sürdürebilmesinin en önemli ayaklarından biridir Kürt düşmanlığı. Ve bu politika Amerikan icazetiyle sürdürülebilmektedir. Asker gönderme kararının somut olarak yaşama geçirilmesiyle dozu daha da artırılacaktır.

Evet, büyük acılar yaşadık, daha büyüklerini yaşayacağız belki. Filistin halkı, kurtuluşun başka bir yolunun bulunmadığını gösteriyor dünyaya.

Kürt halkının gerçek kurtuluşu da tüm Türkiye halkıyla birleşip, acılarını direnişe katıp umudu yarattığında mümkün olacaktır.

Bir İlçe Komutanı ve Türkiye Tablosu

Derik, Mardin’e bağlı bir ilçe. Yüzbaşı Musa Çitil, bu küçük ilçenin 1990’lı yıllarda jandarma komutanlığını yaptı. Adını ilk olarak, 1993’te Şükran Esen’e tecavüzden yargılanan 405 subay ve asker vesilesiyle duydu kamuoyu. Ama onun suçları bu vahşetle sınırlı değildi. Radikal’dan Yıldırım Türker, 20 Ekim tarihli yazısında “millî” ordunun “şerefli” subayının sicilinde mahkemelere yansıyan iki olayı yazdı. Ki, mahkemelere yansımayan daha yüzlercesinin olduğundan emin olabilirsiniz. Ve düşünün, küçük bir ilçede yaşanıyor bunlar. Böyle bir ülkenin nasıl bir zulüm ülkesi haline geldiğini, dağların taşlarını nasıl zulme kestiğini tarife gerek var mı? İşte, görevine yükselerek devam eden şerefli subayın seceresinden iki örnek:

Özgür Gündem Gazetesi muhabiri Salih Tekin’e, Şubat 1993’te gözaltına alındığında işkence yapmak, bölgeyi terk etmesi için tehdit etmek. Dava oligarşinin mahkemelerinde her zaman olduğu gibi aklanıyor. AİHM’e giden dosyadan Türkiye Cumhuriyeti devleti mahkûm ediliyor...

Haziran 1993, yine Derik Karakolu’nda gözaltında tutulan Şükran Aydın, babası Seydo Aydın ve yengesi Ferrah Diba Aydın’a işkence yapmak, Şükran Aydın’a tıpkı Şükran Esen’e benzer işkence yöntemleri uygulayarak tecavüz etmek. İşkence ve tecavüz doktor raporuyla belgeleniyor. Musa Çitil, gözaltını dahi kabul etmediği gibi, PKK itirafçısı Harun Aca’yı kullanarak, Şükran Aydın’ı suçlatıyor. Oligarşi bu davada da AİHM’de mahkûm olurken, Türkiye’deki Musa Çitil’in tecavüzcü olarak yargılandığı dava halen sürüyor. Yüzbaşı Musa Çitil ise hala ordunun “şerefli bir subayı” olarak hizmetlerine devam ediyor!..

işgal ortaklığına karşı eylemlere saldırılar AKP, Halk Muhalefetine Saldırı Kararı Aldı

AKP iktidarının aldığı kararla, işgale ve işgal ortaklığına karşı eylemlere yönelik saldırılar yoğunlaştırıldı. Geçen hafta içinde, İstanbul'da, Anadolu kentlerinde yapılan birçok eylem saldırı, engelleme ve provokasyon girişimleri ile karşılaştı. Saraçhane'de Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu'nun eylemine gaz bombalı coplu saldırı, İzmir'deki mitingte yaşanan provokasyon girişimleri, DEHAP'lıların yaptığı eylemlere saldırılar, Kayseri'deki saldırı, Gençlik Gelecektir dergisinin basılması, İstanbul Üniversitesi'nin kapısına kendini zincirleyen Gençlik Derneği üyelerinin tutuklanması ilk akla gelen örneklerdir.

AKP iktidarı, Amerika'nın talimatı ile alınan asker gönderme kararının ardından muhalif bütün sesleri yok etmek, susturmak istiyor. Hatırlanacağı gibi ilk tezkerenin geçmemesinin ardından iktidara fırça atan Amerika, AKP'yi eleştirirken "kamuoyunu ikna edemediğini" de belirtmişti. AKP iktidarı, halkı işgal ortaklığına ikna edecek en küçük bir argümanı, öne süreceği hiçbir gerekçesi kalmadığı noktada, "ikna" yöntemi olarak susturmayı denemektedir. Saldırı, mecliste alınan vatana ihanet kararının devamı niteliğindedir. Böyle bir karar, içte zulüm ve yoksulluğu büyütmeden uygulanamazdı. Nitekim, kararın pratiğe geçmesiyle birlikte saldırıların daha da artırılabileceği de beklenmelidir.

Saldırıları Vatan Hainleridir

AKP'nin, halk muhalefetine tahammülsüzlüğü bir kez de, işgal ortaklığını protesto eylemlerine saldırılarla gün yüzüne çıkmıştır. Parti içinde ve ülkede, muhalif en küçük sese tahammülsüzlüğünü defalarca sergileyen Tayyip Erdoğan, vatana ihanetini, gerçeği haykıranları susturarak gizlemeye çalışıyor. Bir yandan da, bu vesileyle, genel olarak halk muhalefeti sindirmek, böylece IMF patentli sömürü politikalarını, ucu tarikat holdinglerine döndürülen soygun ve vurgunu daha rahat sürdürmek istiyor.

Ülkemizin işgal ortağı yapılmasına karşı gösteriler yapanlar, bu ülkenin gururu, onurudur. Saldırıları, ülkemizin Amerikan işgal gücü olmasını isteyen vatan hainleridir. Tayyip, saldırı kararı ile suçunu unutturamaz.

Daha Güçlü Haykıralım

Vatana ihanet kararıyla, halkın demokratik haklarını gasp etmesiyle, gayrimeşru olan, suçlu olan iktidardır. Sokaklara, meydanlara daha kitlesel çıkmalı, daha çok gösteri, eylem örgütlemeliyiz. Ülkenin her kenti, her gecekondu mahallesi işgal ortaklığına karşı sloganlarımızla yankılanmalı. Saldırılarıyla ihaneti meşrulaştırmaya çalışıyor gösterelim.

Polise Tecavüz Özgürlüğü

İçişleri Bakanlığı, gözaltında tecavüze uğrayan DEHAP'lı Gülbahar Gündüz için araştırmaya son verdiğini açıkladı. 'Sanık polis bulunamadı' gerekçesiyle dosya rafa kaldırıldı. İşkenceci, infazcı, tecavüzcü polislerini "bulamamaları" yeni bir durum değildir. AKP de aynı politikayı sürdürüyor. "Polislerin üzerlerine düşeni yaptığını" söyleyen Abdülkadir Aksu, tecavüzcüleri çok iyi bilir, ama "polisinin elini soğutmama" politikasını uygulamaktadır.

Taranan Köylü Öldü

Geçen sayımızda duyurduğumuz, Mardin'in Derik ilçesine bağlı Kovalı (Endewl) köyünde Üçyol Karakolu'na bağlı askerlerin taraması sonucu yaralanan 5 köylüden 80 yaşındaki Ramazan Demir hayatını kaybetti. Demir'in cenazesi öfkeyle kaldırılırken, DEHAP, 405 askerin tecavüz davasını hatırlatarak, "Saldırı, Ş.E.'nin intikamı mı?" diye sordu. Köyü tarayanlar ise görevlerinin başında, yeni saldırı, provokasyonlara hazırlanıyor.

JİTEM'li Duruşma

Diyarbakır Baro Başkanı Sezgin Tanrıkulu ile üç meslektaşının, yakılan, boşaltılan köylere ilişkin açıklamalarından dolayı jandarmanın suç duyurusu ile açılan davanın duruşmasına silahla giren üç kişiden Mehmet Şahin'in silahına hakim el koydu, ikisi ise salondan kaçtı. Üç kişinin JİTEM elemanı olduğu belirtildi. X-ray cihazlı salona elini kolunu sallayarak giren JİTEM'ciler, OHAL uygulamalarının mahkemelere yansıyan yüzüdür. Her türlü hukuksuzluk, provokasyon onlardan sorulur.

Çorum'da iki gerilla şehit düştü!

İsyanımız katlederek,

20 Ekim'de Çorum'un İskilip İlçesi'ne bağlı Ferhatlı Köyü yakınlarında DHKC gerillalarıyla jandarma komando birlikleri arasında çıkan çatışmada, iki gerilla şehit düştü. Saat 17.00 sıralarında meydana gelen çatışmanın yaklaşık yarım saat sürdüğü ve çatışmada bir askerin de vurulduğu öğrenildi.

Cephe tarafından yapılan açıklamada şehit düşen gerillaların Karadeniz Recai Dinçel Kır Silahlı Propaganda Birlikleri'ne mensup Gazi Arıcı ve Selhan Top olduğu, bir görev nedeniyle içinde bulundukları gruptan ayrılarak sözkonusu bölgeye gittikleri ve orada çatışarak şehit düşükleri belirtildi.

Çorum Valiliği tarafından yapılan açıklamada "bölgede silahlı kişilerin görüldüğü... bunun üzerine operasyon yapıldığı" anlatılıyor. Kim bu silahlı kişiler, niye silahlanmışlar, ne istiyorlar, bunlar yok devletin resmi açıklamasında.

Bunlardan sözettiklerinde bu ülkede iktidarların işbirlikçiliğine karşı, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için savaşıyorlar olduğu kabul edilmiş olacak. Bu ülkedeki tek silahlı gücün oligarşinin ABD'nin emrine verdiği TSK olmadığı, devrimci silahlı güçlerin de olduğu kabul edilmiş olacak. Tüm varlığını yoketmek ve yok edemediğini sansür etmek üzerine kurmuş olan oligarşi elbette Çorum'daki çatışma konusunda da doğru bir açıklama yapamazdı.

Oligarşinin katletmek için eğitilmiş askeri birlikleri tarafından katledilen Gazi Arıcı ve Selhan Top, yoksul halkın içinden gelen iki kurtuluş savaşçısıydı. Biri 23, biri 26 yaşında olan iki gerilla, gerilla olmadan önce iki emekçi idi. Çalıştılar, sömürüldüler, sömürüye karşı çıktılar, zulüm gördüler. Kurtuluşun halkın silahlı savaşından geçtiğini yaşayarak öğrenmişlerdi.

Gerillanın anlattığı Türkiye gerçeği

Devrimci gerilla halktır, zulme uğrayanlardır. Şehit düşen iki gerilla da Çorumlu'ydu. Şehit düşükleri o topraklarda doğup büyümüş, yoksulluğu, zulmü o topraklarda tanımışlardı. İçinde yaşadıkları düzeni tanıdıkça, mücadeleye katıldılar. Bildiri dağıttılar, mitinglere katıldılar, karşı-

lığında işkenceleri, hücreleri gördüler.

Bunun için devrimci oldular. Bunun için silah kuşanıp dağlara çıktılar. Cephe Basın Bürosu'nun 314 No'lu açıklamasında belirtildiği gibi "Türkiye'nin dağlarındaki gerilla da, Türkiye'nin F tiplerinde 4 yıldır 107 şehit vererek direnen devrimci tutsaklar da, Türkiye gerçeğini anlatıyorlar. Karadeniz'den Akdeniz'in dağlarına, Ege'nin dağlarından Kürdistan dağlarına kadar her yerde gerillalar çıkıyorsa, tartışılması gereken işte bu Türkiye gerçeğidir.

Devrim için illegal örgütlenmeyi, devrim için silaha sarılmayı zorunlu hale getiren bu düzendir. Ve yine bu düzen, katlederek, zulmederek, terörle halkın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini yoketmeye çalışıyor. Yokedemezler. Halkı öldürerek bitiremezler.

Biz halkız. Hapishanelerdeyiz, alanlardayız, dağlardayız, fabrikalarda, okullardayız, gecekondulardayız; halkın olduğu her yerde devrimciler de vardır. Bizi infazlarla, kaybetmelerle bitiremediler, F tipleriyle, tecritle de bitiremezler.

İşte biz her yerdeyiz. Çorum'un dağlarında sosyalizm bayrağını dalgalandıran biziz, alanlarda işgal ortaklığına karşı mücadele bayrağını yükselten biziz, F tiplerinde tecrite karşı direnen biziz, her yerde biz varız."

Hücrelerde yüzlerce gün ağılıkla direnen tutsakların şehit düşüklerindeki bir deri bir kemik yüzlerini hatırlayın. Ve bu fotoğrafların yanına, 1 yaşındayken, 1,5 aylıkken ağıltan ölen bebeklerin "Afrikalı çocukları hatırlatan" resimlerini koyun. İşte özet bir Türkiye tablosu; açlık da var, zulüm de var bu tabloda.

Şiddeti doğuran düzendir!

İşçi, memur hakkını istiyor, kulak veren yok. Köylü haykırıyor, sesi duyulmuyor. Resmi rakamlar, milyonlarca insanımızın işsiz, açlık, sefalet içinde olduğunu söylüyor. Halkın öfkesi büyüyor. Peki ne olacak bu öfke? Cevabını Gaziler, Selhanlar veriyor: "Bu öfke, kahvehanelerde iktidarlara, burjuvaziye ağız dolusu küfürlerle sınırlı kalmayacaktır. Halkın öfkesinin sınıfsal bir karşılığı vardır. Bu karşılık, halkın silahlı savaşı-

Sürecektir zulmederek bitiremezsiniz!

dır. Gaziler, Selhanlar bu öfkenin bayraklarıdır. Şehit gerillalarımızdan Selhan Top, Kurtuluş Cephesi'ne katılmasındaki nedeni, çok yalın biçimde şöyle anlatıyordu: *"örgütlü ilişkiye girmemdeki nedenler, baskı ve sömürü düzeninin varlığını bile bile boyun eğmeyi, bu düzenin sonucu olarak ortaya çıkan mevcut yaşam koşullarını, yıllarca ezilen bütün halkların çektiği acıları bir "insan" olarak hazmedemediğimden, emperyalistlerden ve işbirlikçilerinden, sömürü düzeninin sürmesinde payı ve çıkarı olanlardan, ezilen halklar ve kurtuluş yolunda düşen bütün devrim şehitleri adına hesap sormak için örgütlenmenin şart olduğunu gördüğümünden örgütlü ilişkiye girdim."*

Silahlı savaş ve gerilla gerçeği işte bu kadar yalındır. Halkın taleplerini kaale almayanlar, halkın en demokratik eylemlerini bile copla, işkenceyle ezenler, infazlarla, faili meçhullerle, F tipleriyle ülkeyi mezarlığa çevirenler, silahlı savaşın, halkın şiddetinin koşullarını bizzat yaratırlardır.

Halkın isyanı işte bu objektif koşullar nedeniyle hayatın her alanında, mücadelenin tüm biçimleriyle sürecektir.

Gazi ve Selhan; Doğdukları topraklara umudun tohumları olarak ekildiler!

Çorum'daki çatışmada şehit düşen iki gerillaya ait özgeçmiş bilgileri, yoldaşları tarafından yapılan açıklamadan özetlenmiştir:

Gazi ARICI, 1980 Çorum Ferhatlı Köyü doğumludur. Lise mezunudur. Liseyi bitirdikten sonra, garsonluk, inşaat işçiliği, anketörlük gibi çeşitli işlerde çalıştı. İlk ve ortaokulu Çorum'da okumuş, liseyi Ankara'da tamamlamıştı. İşte bu dönemde 1998'de devrimcilere ulaştı.

Demokratik lise mücadelesinde yer aldı. Okulunun olmadığı zamanlarda da gecekondu semtlerinde, özellikle Mamak'ta mücadelesini sürdürdü. Emperyalizme, oligarşiye karşı yapılan her eyleme hiç tereddütsüz katıldı.

31 Ekim 1998'de gözaltına alınarak tutuklandı. "Suçu", halkını bilinçlendirmek, örgütlemektir. Tahliye edildikten bir süre sonra, 2000

Temmuz'unda gerillaya katıldı. Mücadelenin neresinde, nasıl yer almak istediği sorusuyla her karşılaştığında *"SPB savaşçısı olmak istediğini"* söyledi; 2000 Temmuz'unda o artık bir SPB savaşçısıydı. Havasını, suyunu, geleneklerini göreneklerini iyi bildiği Karadeniz topraklarında sürdürecekti artık savaşını. 20 Ekim 2003'te şehit düştüğünde Grup Komutanıydı.

"Tereddütsüzlük" ve aldığı işin en iyisini yapmaya çalışması onun özelliklerinden biriydi.

Selhan TOP, 1977 Çorum merkez doğumludur. İlkokul mezunudur. 92-96 arasında da çıraklık eğitim merkezine devam etmiştir. Mesleği oto elektrikçiliktir. Fakat bunun dışında şeker fabrikasında, tuğla ocağında sanayide de çalıştı. Ailesi Alevi-Caferi mezhebindedir. Emekçi bir ailedir.

1997-1998 yılında Antalya ve Kars'ta piyade olarak oligarşinin ordusunda askerlik yaptı. Mekanize bir birlikte bulunduğu dört ay kadar Tunceli Pülümür'de bir üsde kaldı. Oligarşi onu halkın savaşına karşı kullanmak istemişti ama o halkın kurtuluş cephesinde oligarşiye karşı savaşa katıldı.

1998'den, yani askerliğini bitirdikten sonra çeşitli biçimlerde mücadele içinde yer almaya başladı. Bu süreçte dergi, bildiri dağıtma gibi çalışmalara, 1 Mayıs gibi çeşitli eylemlere, Amerikan emperyalizmine karşı gösterilere katıldı. Ölüm orucunda şehit düşen Çorumlu Özlem Durakcan'la ilgili TAYAD'lı Aileler imzalı bir bildiri dağıtmaktan dolayı Çorum'da gözaltına alındı. "Yardım yataklıktan" tutuklandı. Çorum Hapishanesi'nde bir buçuk ay tutuldu, hücreye kapatıldı. Tahliye olduktan kısa bir süre sonra, 2003'ün Şubat ayının ortalarında, "savaşa hayır" referandumunda halktan oy topladı, yine gözaltına alındı. AKP önünde F tipleriyle ilgili basın açıklamasına katıldı, yine gözaltına alındı. Karakol hücrelerinde robokopların saldırılarına maruz kaldı. Ve yine tutuklandı. Onun için devrimcilik artık net bir tercihti, kurtuluşun yolu da netti artık, gerillaya katılmak istedi ve memleketinin dağlarındaki silahlı propaganda birliğine savaşçı olarak katıldı.

Sayı 83

27

26 Ekim
2003

2004 Bütçe Hedefleri Açıklandı: Vergi+Faiz=Yoksullaşma ve Açlık

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan 2004 bütçe hedeflerini düzenlediği basın toplantısıyla açıkladı. Hemen, bu bütçenin AKP tarafından “ekonomideki başarı” olarak nitelendirildiğini hatırlatıp, şu başarının halka ne getireceğine bakalım.

149 katrilyon 708 trilyon liralık toplam ödenek ayrılan bütçeden en büyük payı yüzde 50.15 ile Hazine aldı. Maliye Bakanlığı 23 katrilyon 263 trilyon, Milli Eğitim Bakanlığı 12 katrilyon 803 trilyon, Milli Savunma Bakanlığı 10 katrilyon 889 trilyon, Sağlık Bakanlığı ise 4 katrilyon 777 trilyon lira ödenek aldı. Halkı doğrudan ilgilendiren Tarım, Köy Hizmetleri, DSİ, üniversiteler vb. ise her zaman olduğu gibi bütçeden en düşük payı aldılar.

Halkın ihtiyaçlarına harcamanın asgari düzeyde tutulduğu bütçede, “gelir” ise halkın sırtından. Devlet, halktan 34 katrilyon 147 trilyon lira KDV, 26 katrilyon 898 trilyon lira da özel tüketim vergisi (ÖTV) toplayacak. Asgari ücretten yüzde 15’in üzerinde vergi alan devlet, yine rantyecilerden, soygunculardan, sermayeden vergi almamayı binbir türlü entrika ile başaracaktır! Bütçesinin “başarısının” sırrı da buradadır. Halk için değil, sermaye için yapılıyor bütçe.

Deniz Nakliyat Da Yesin!

Aydın Doğan’ın ortağı olduğu POAŞ’ın borçlarının ertelendiğinin anlaşılmasının ardından, bu kez de, Deniz Nakliyat’ın borçlarının 2010 yılına kadar düşük faizle ertelendiği ortaya çıktı.

POAŞ’ın borç ertelemesinin sırrı malum; Doğan Medya AKP’yi desteklemenin karşılığını böyle alıyor. AKP, Doğan Medya’nın TV. ve gazetelerinde hükümet eleştirisine dair tek bir satırın çıkmamasını, ülke tablosunun toz pembe gösterilmesini bu tür rüşvetlerle sağlıyor.

Peki Deniz Nakliyat? O da “aileden”!

AKP İstanbul Milletvekili Cengiz Kaptanoğlu Deniz Nakliyat’ın ortakları arasında. Yolsuzlukla mücadele eden AKP’nin gerçek yüzüne bir örnek sadece. AKP iktidarı, tekellerin ve tarikat holdinglerinin ülkeyi soymaya devam etmesinin güvencesidir. Boş yere desteklemediler AKP’yi, ödülünü alıyorlar. AKP’ye oy veren yoksul halk, yaratılan sahte tablo- larla uyutulmaya, islamcı kesimler ise “kuşa bak” misali, “türban gündemi, imam hatip oyunu” ile oyalanmaya devam ediyor.

Memur Maaşında Rakam Oyunu

Hileye, takiiyeye alışmış olan AKP iktidarının Maliye Bakanı, memur zamlarının hesaplanmasında, resmen herkesin gözünün içine bakarak yalan söyledi, halkı aldatmaya çalıştı.

Bir gazeteci, “memura Ocak ve Temmuz’da yüzde 6’sar zam yapacağınızı söylüyorsunuz. Toplam zam yüzde 12.36 oluyor. Oysa siz 13.8 artış olduğunu belirtiyorsunuz. Bu rakama nasıl ulaştınız” diye soruyor. “Herşeyi satacağım” diyerek ortalıkta dolaşan Unakıtan, rakam oyunlarından, halkın anlamakta güçlük çekeceği hesaplamalardan medet umarak, “kümülatif hesap yapınca o rakam çıkar” cevabı veriyor. Gazetecinin, “aynı şeyi yapıyorum. Yüzde 12.36’ya ulaşıyor” demesi üzerine Unakıtan, demagojiye boğarak geçiştiriyor.

KESK Genel Başkanı Sami Evren, “AKP’nin sermayeye teslimiyet belgesi” olarak nitelediği bütçe üzerine yaptığı açıklamada ise, memur maaşlarına yapılan zammın, “ortalamalar üzerinde yüzde 9.18 olduğunu” belirterek, “İsrarla rakam çarpıtılmakta, yüzde 13.8 olarak ifade edilmektedir. Kamuoyu aldatılıyor” dedi.

Bütçeyi Hazırlayan IMF’dir

Tabi, bütçede bütün rakamların bizzat IMF tarafından belirlendiğini, inisiyatif dışındaki belirlemeleri ise daha sonra nasıl düzelttiğini unutmamalıyız. Nitekim AKP Hükümeti IMF programını aynen uygulayacağını tahahhüt etmiş ve son olarak imzalanan 6. gözden geçirme sonrasındaki niyet mektubunda da, bütçenin nasıl belirleneceğini önce IMF’ye bildirmişti.

Rakamlar incelendiğinde, bütçenin yüzde 40’ının borç faizi ödemesine göre şekillendirildiği görülecektir. İç ve dış borcun sadece faizinden söz ediyoruz. Kaldı ki, yeni krediler, yeni borçlar alınmaktadır. “Başarı”yı görüyor musunuz? Tam bir illüzyon yaratarak, emperyalist tekellerin ve işbirlikçilerinin çarkının dönmesine bağlı bir “başarı”. Soyguncuların, tarikat holdinglerinin mutluluğu üzerine kurulu bir “başarı”. Halka ise yeni vergiler, yeni zamlarla dayatılan yoksulluk.

38 Bin Depremzede Prefabrikte Deprem Vergisi Kalıcı Oluyor

1999 Gölcük-Adapazarı depreminin ardından, depremzedelerin “yarasını sarma” adına, konut, iş ihtiyacını karşılama gibi ulvi amaçlar

uğruna “deprem vergisi” adıyla geçici bir vergi getirildiği biliniyor.

Önceki iktidarın depremzedeler için toplanan paraları nasıl yediği, MHP’li bakan Koray Aydın’ın ortaya çıkan yolsuzlukları ile görülmüştü. Pe-ki bugün farklı mı?

Unakıtan, deprem vergisinin kalıcı hale getirileceğini açıkladı. Halkın dayanışma duygularını kullanarak geçici vergi koy, sonra 38 bin depremzedeyi hala prefabriklerde yaşamaya mahkum et, Ankara’nın göbeğinde “ev is-tiyoruz” diyen depremzedelerin sesine kulak tıka, sonra utanmadan, arlan-madan deprem gibi bir olayı da sömü-rünün kalıcı aracı haline getir!

Kapitalizm azgın sömürü sistemi-nin, hırsızlığın adıdır. Tekellerin doy-mak bilmeyen kar hırsıyla milyonların yokedildiği, açlığa mahkum edildiği sistemin adıdır. Kafasına yeşil takke giyip, dilinden “milletin iktidarıyız” la-fını düşürmeyerek, kapitalizmin en kaba halini, en azgın sömürüyü uygu-layan AKP, yoksul halkın, emekçilerin düşmanıdır.

FETHULLAH’ın ‘Sponsoru’ AMERİKA MI?

102 ülkeden 7 bine yakın yayımcı-nın katıldığı 55. Frankfurt Kitap Fu-arı’nda, Amerika’da yaşayan Fethullah Gülen’in yabancı dile çevrilmiş kitapla-rı, cemaatin yayınları ve gazeteleri, Türkiyeli yayımcıların bulunduğu sa-londa değil, Anglosakson dünyasının yayınevlerinin bulunduğu 8 numaralı salonda "Paris Yayımcılık" standında sergilendi.

Emperyalistler neden islamcılık pro-pagandası yapıyor dersiniz? “Yeşil ku-şak” projesi ABD’nin boynuna dolan-dı, ama “açık yeşil kuşak” Fethullah-lar’la, AKP islamcılığı ile sürdürülüyor. Amerika’ya karşı olan islamcılık yeri-ne, Amerika’nın himayesindeki islam-cılığın propagandasını yapmak elbette ABD’nin işine gelir. Filistin’e, Irak’a düşen bombalar kadar elzemdir bu po-litika. Tabi, bu arada Fethullah’ın gaze-telerinin devrimcilere düşmanlığının ar-kasındaki sponsor da görülüyor!

Yoksulluğumuzun adı ‘eski Türkiye’! ‘Yeni Türkiye’ ise güllük gülistanlık!

Önce IMF ekonomisti, IMF programını uyguladıkça AKP’yi yere göğe sığdıramayan, Akşam Gazetesi yazarı Deniz Gökçe’den uzun bir alıntı yapalım:

“Gazetelerden birinde manşette ‘Mucize hayatlar’ başlığı vardı. T. ve B. Demirel adlı bir çift manşete çıkmıştı. 16 yıl-lık evli olan bu çift, 6 çocuk sahibi imiş. Tabii kadın çalış-mıyor. Çocuklar küçük, dördü de okula gidiyormuş. İki oda bir mutfak evin kirası 50 milyon TL imiş. Evin çalışan tek ferdi olan baba ise beyaz badanacı imiş, ayda en fazla iki iş bulur, elli milyon kazanırmış, komşu, eş dost, belediye ek-mek vermezse aç kalıyorlarmış.

Bütün bunlar bir tercih sorunu değil mi? Bu kişiler ne-den manşette? Altı çocuk neden doğuruldu? Kadın neden çalışmıyor? Adam neden beyaz badanacı da başka bir işte değil? Yenge börek yapıp enişte de sokakta satsa günde on milyon kazanamazlar mı? Gazete ruhumu karartıyor, tele-vizyona geçiyorum! Bu haber eski Türkiye’den!” (21 Ekim)

Yoksulları aşağılıyor, milyonlarca insanın aç, yoksul, işsiz olduğu bir ülkede bir gazetede es kaza yapılan bir ha-bere bile tahammül edemiyor, çünkü yoksulluk “eski Tür-kiye” imiş! Ya da başka bir açıdan ifade edersek; tamam yoksulluk var, ama şimdi iktidarı yıpratmanın zamanı de-ğil, bunları yazmayın, bu tür haberleri önceki iktidarı de-virme operasyonumuzda yaptık, ama şimdi görülmemeli, gösterilmemeliyiz, halk mutlu olduğuna inandırılmalı, ül-kenin “iyi yolda olduğu” masalı sürdürülmeli.

Arsız televole ekonomistinın söylediği bunlar. Ama ka-fa ona ait değildir, sadece onun mantığı değildir böyle iş-leyen. AKP iktidarından başlayarak, halkın yoksulluğuna sırtını dönen, ekonomiyi piyasalardan, borsadan ibaret gören ve öyle gösteren, tekellerin çıkarlarını savunanların tümünün mantığıdır.

Tayyip Erdoğan’ın iş isteyen gencin cebindeki Samsun sigarasını alarak, “bu ne, işsizsen neden içiyorsun” deme-sinin, zam isteyen işçiye, “iş bulmuşsunuz daha ne istiyor-sunuz” diye azarlamasının, Altı çocuk neden doğuruldu? Kadın neden çalışmıyor? Adam neden beyaz badanacı da başka bir işte değil? diye saçmalayan televolecinin man-tığı arasında bir fark var mı? Ya da, memur sendikalarının isteğine, “sendikalar gökkubbeyi bile ister” diye çıkışan Cemil Çiçek’in, ektiğimiz ürünün hakkını istiyoruz diyen köylüye, “gözünüzü toprak doyursun...” cevabı veren Tar-ım Bakanı Sami Güçlü’nün kafa yapısı ile televolecinin-ki arasındaki aynılık dikkat çekici değil mi? Mantık şu: Halk ölsün, kuru ekmeğe talim etsin, yeter ki, tekellerin ekonomisi iyi olsun!

yoksul

Sayı 83

29

26 Ekim
2003

TEKEL işçisi özelleştirmeye direniyor SENDİKA AĞASINA İŞÇİ DAYAĞI

Uzun süredir özelleştirmeye karşı direnen TEKEL işçileri 21 Ekim'de AKP İstanbul il binası önünde eylemdeydi. İstanbul'daki fabrikalarda çalışan TEKEL işçileri AKP önünde toplanırken, eyleme, programlandığı üzere, İstanbul dışından işçilerin katılımı Kavacık'ta kurulan polis barikadı ile engellendi.

Barikatın öte yanında polis ve sendika ağası

İstanbul dışından gelen 30 otobüslük işçi kafilesinin polis tarafından durdurulması üzerine, Tek Gıda-İş Bölge Başkanı Özcan Mete gelerek, eylemi burada yapmaya çalıştı. İşçiler "Uyuyan Sendika İstemiyoruz" sloganlarıyla sendika ağasını protesto ederken, bir yandan da polisin saldırısına karşı direndi. Sendika ağasının gerçek yüzünün ortaya çıkması içinse, çok beklemek gerekmedi. İşçileri dağıtmayı beceremeyen polis, bu görevi sendika ağasına bırakmıştı.

İşçilerin dağılmalarını söyleyen Mete, önce "Yılgınlık Yok Direniş Var" sloganlarıyla protesto edildi. İşbirlikçi sendikacının tıpkı polis gibi işçileri İstanbul'a sokmama konusundaki tavrı üzerine öfkenin biçimi değişti. Yüzlerce işçi, topu Türk-İş'e atarak öfkeden kurtulmaya çalışan sendika ağası Özcan Mete'yi döverken, kurtaran polis oldu. İşçiler, 'Kahrolsun Sendika Ağaları', 'Genel Grev, Genel Direniş' sloganları atıldılar.

Kavacık'taki bu resim, ülkemizdeki sendikacılığın geldiği son noktaya işçilerin isyanının resmiydi. İşçinin hak arama eyleminin önüne kurulmuş barikatın iki yanı vardı. Bir yanda işçiler, öte yanda oligarşinin, patronların çıkarlarını koruyan polis ve aynı çıkarlar için işçiden yana rolü oynayan sendika ağası. Resim netti! Resim Türkiye'de sendikacılığın resmiydi!

Yıllardır çeşitli biçimlerde işçiler, sarı sendikacılara memnuniyetsizliklerini dile getiregeldiler. Ancak işçi sınıfının satışı aralıksız sürdü. Nitekim, hatırlanacağı gibi, TEKEL işçileri, Ankara'da yapılan Tek Gıda-İş Sendikası'nın 12. Olağan Genel Kurulu'nda, bu anlayışı "Suskun Sendika İstemiyoruz", "Suskun Türk-İş İstemiyoruz" sloganlarıyla protesto etmiş, Tek Gıda-İş Genel Başkanı Hasan Hüseyin Karakoç ve Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç'ı "Türk-İş uyuma, sırası sana gelecek" sloganları atarak konuşturmamıştı.

Mücadelenin önündeki en önemli barikat

İşçiler bir sendikacıyı yumruklayarak saflarından atıyorsa, bunun üzerine sadece Tek Gıda-İş değil, tüm sarı sendikacılar ve reformist, AB'ci sendikacılar düşünülmelidir. Bu tabloyu yaratan onlardan başkası değildir. Ve işçi sınıfının önündeki en büyük engeldirler. Özelleştirmeler, iş yasaları ve toplu sözleşmelerdeki satışlar hep onların sayesinde. İşçi sınıfı bu barikatı aşmadan, devrimci ve sınıf bilincine sahip işçilerin öncülüğünde bu sendika ağalarını başından defetmeden, patronların saldırılarının karşısındaki güçsüzlükten kurtulamaz.

Tüpraş ve İgşaş'ta iş bırakma

TÜPRAŞ ve İGŞAŞ işçileri 20-24 Ekim arasında özelleştirmelere karşı iş durdurma eylemi başlattı. Petrol-İş Şube Yöneticisi Salih Mehmet Aydın, Aliağa tesislerindeki 2 bin işçinin katıldığı eylemin bütün TUPRAŞ tesislerinde yaşama geçirileceğini belirtirken, Kocaeli Şubesi Başkanı Ali Ufuk Yaşar, "kimsenin taşeronu değil, olmayacağız" dedi. İşçiler, özelleştirilme durdurulmazsa, daha etkili eylemler yapacaklarını belirtiyorlar.

Köle değiliz işçiyiz Birleşince güçlüyüz

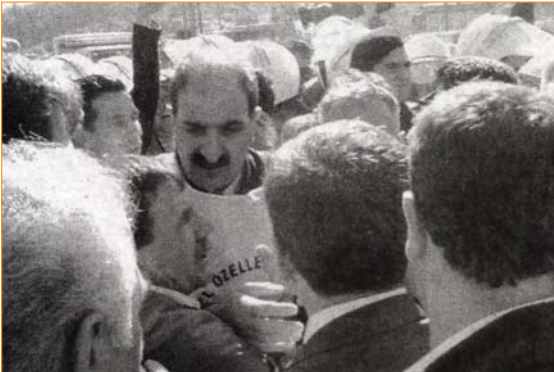
Bahçelievler Posta Dağıtım Merkezi'nde taşeron olarak çalışan işçiler, 17 Ekim günü bir günlük iş bırakma eylemi yaptı. Düşük ücret, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ve işyerlerindeki yolsuzluklara karşı yapılan eylemde, "Köle Değiliz İşçiyiz, Birleşince Güçlüyüz" pankartının açıldı, "Eşit İşe Eşit Ücret" sloganları atıldı. Direnişlerinin 4. günü olan 20 Ekim'de polis, patronun talebiyle işçilerin PTT önünde kurdukları çadırı kaldırmaya çalıştı ve 4 kişiyi gözaltına aldı. Saldırı bununla bitmedi, direnişi sürdürmekte kararlı olan işçilere ertesi gün saldıran polis, direnişteki 137 işçiyi gözaltına aldı.

Polis-Patron Elele

Oligarşinin polisi, tarih boyunca işçilerin düşmanı, patronun dostu olmuştur. PTT işçilerinin karşısına çıkanlar, patronun beslemeleridir.

Dönmek yok!

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Karyer işçileri, 17 Ekim'de fabrika önünde yaptıkları eylemle, atılan işçilerin geri alınmasını istedi. DİSK adına Musa Çam'ın konuştuğu eyleme sendikalı işçiler de destek verirken, "Ölmek Var Dönmek Yok, Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganı atıldı.

Türk-İş-AKP Protokolu Paçavra Oldu İşçi Kırımını Sürüyor

Hatırlanacağı gibi, hükümet ile Türk-İş arasında, toplu sözleşme döneminde, Temmuz'da imzalanan protokolde, "Hükümet istek dışı emekliliği gündeme getirmeyecektir" maddesi bulunuyordu. Türk-İş bunu "büyük kazanım" diye sunmuş, işçiyi satışını, "bakın bu hakkı aldık" diyerek gizlemeye çalışmıştı. Protokol şimdiden paçavraya döndü; Türk Telekom'da 1200 işçi zorunlu emekli edildi.

AKP'nin imzasına sadık kalması beklenemezdi. O, sadece Amerika'ya verdiği sözlere, IMF anlaşmalarının altına attığı imzalara sadıktır. Gerisi, aldatma, hile, takkiye ile günü kurtarma, emekçilere düşmanlığı her fırsatta göstermedir.

AKP'nin durumu anlaşılırdır, işçi düşmanlığını, patrona dost olduğunu ispatlamak için bir yıllık icraatına bakmak yeterlidir. Peki kapıya konulan işçilerde Türk-İş'in sorumluluğu yok mudur? Temmuz'daki satış anlaşmasının nasıl yapıldığını hatırlayın. İşçinin alanlara çıkmaması için ne oyunlar oynadığını, satış sözleşmesini nasıl başarı gibi sunduğunu hatırlayın. Peki ne yapıyor Türk-İş bu duruma karşı? Yargıya taşıyacaktı! Elbette bu da yapılmalı, ama bir işçi sendikasının tek silahı bu mu? Hükümet, Telekom'da başladığı protokolü çiğnemeye, başka sektörlerde devam edecektir. Yani sorun orayla da sınırlı değildir.

Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç, "protokolü ihlal etmesinin AKP'nin sorunları sivil toplum örgütleriyle çözme yönünden hızla uzaklaşmasının en önemli işareti olduğunu" söylüyor. Bu yeni bir durum değil ki, daha hükümetin kurulduğu ilk günde söylenen "katılımcılık" yalanlarının mürekkebi kurumadan ortaya çıkmıştı. Tabi, Türk-İş kendisi yaşayana kadar bu konudaki hiçbir şeye sesini çıkarmadı. Şimdi de özünde rahatsız değildir. Mahkemelerle, basın açıklamalarıyla görev savmaktadır.

Hekimler Greve Gidiyor

8. Pratisyen Hekimlik Kongresi'nde doktorlar, Sağlık Bakanlığı bütçesinin TBMM komisyonunda görüşüleceği gün, acil servisler dışında hizmeti durdurma kararı aldılar. TTB Merkez Konseyi Başkanı Füsün Sayek, Sözleşmeli Personel Yasası ile sağlık çalışanlarının iş güvencesinin ortadan kalkacağını belirterek, "dur" diyebilmek için sürekli hareket halinde olacaklarını söyledi.

SES İzmir Şubesi üyesi sağlık

emekçileri ise, 20 Ekim günü Hayri Üstündağ Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastahanesi'nde eylemdeydi. Döner sermaye uygulamalarına karşı yapılan eylemde "Eşit İşe Eşit Ücret", "Döner Sermaye Hakkımız Gasp Edilemez" sloganları atıldı. Eylemde konuşan İşyeri Temsilcisi Barış Bulut, çalışma koşullarının kötüleştiğini belirterek, "sağlık emekçileri köle, halk müşteri olarak görülmektedir" dedi.

Paşabahçe Kararlılığı

Eskişehir Paşabahçe işçisi direnişini kararlılıkla sürdürüyor. Geçtiğimiz hafta İstanbul'a gelerek, Paşabahçe sahibi İş Bankası kuleleri önünde eylem yapan işçilere, değişik sektörlerden çok sayıda işçi sendikası destek verdi.

Patron ise, işçileri Kristal-İş'ten istifa ettirip işbirlikçi Çimse-İş'e geçmeleri için baskı, tehdit ve şantajlarında sınır tanımıyor. Kimi işçilerin yakınlarının cenazeleri için izin istemesi, patronun "Kristal-İş'ten istifa edin izin verelim" ahlaksızlığı, sınır tanımaz düşmanlığı ile karşılaşılıyor. Baskı, şantaj direnişi kıramıyor. Paşabahçe şimdi sınıf dayanışmasının en anlamlı hale geldiği direnişlerden biridir.

İşçi kırımına onay

Karamehmet'in Çukurova Tekstil'inden 550 işçi, işten çıkarıldı. İşçilerin örgütlü bulunduğu Türk-İş'e bağlı TEKSİF Sendikası Tarsus Şubesi, işten çıkarılmalara tepki göstermeyerek sessiz onay verdi. Komite kurarak eylem yapma kararı alan işçiler, sendikanın patronla işbirliği yaptığını belirttiler.

Özelleştirme talandır

Beykoz Deri Kundura Fabrikası işçileri, TEKEL, Bakırköy Sümerbank işçileri, çeşitli sendikaların da desteklediği bir eylemle özelleştirmeleri protesto etti. 20 Ekim'de Beykoz'daki eylemde, "Söz Bitti Sıra Eylemde", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atılırken, 600 işçiye seslenen Petrol İş Şube Başkanı Mustafa Uzun, "Özelleştirmeye karşı topyekun mücadele etmek zorundayız" dedi. Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın ise, özelleştirmeyi yalan ve talan olarak nitelendirdi.

Rafineride eylem

Kırıkkale rafinerisinde çalışan işçiler, iktidarın özelleştirme politikasına karşı 21 Ekim'de bir yürüyüş yaptılar. Bir konuşma yapan Petrol-İş Şube Başkanı Recep Sefer, 08.00-10.00 saatleri arası tanker dolumu yapmayacaklarını, eylemin bir hafta süreceğini açıkladı.

Sayı 83

31

26 Ekim
2003

BM'nin işgal ortaklığı da Amerika'yı kurtaramaz: Direnen halklar kazanacak!

Girdikleri her tünel, araçlarını sürdükleri her yol, her semt, işgalciler için bir tuzağa dönüşmüş durumda. Amerika, Irak'ta hergün kayıplar vermeye devam ediyor. Hergün Iraklı direnişçiler tarafından işgalciye ve işbirlikçilerine karşı onlarca saldırı düzenleniyor. İşgale karşı direnişin giderek daha örgütlü hale geldiğini, daha kitleselleştiğini ortaya koyan gelişmeler gözleniyor. İşgalci Amerika, Irak halkına karşı terör estirse de, direnişi kıramıyor.

İşte bu durum karşısında Amerika, bir yandan işbirlikçi ülkelerden "kiralık asker" ararken, diğer yandan bir kez daha BM'yi devreye soktu.

BM'den işgale ikinci kez onay!

ABD'nin sunduğu karar tasarısı, 16 Ekim'de, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde oybirliğiyle kabul edildi.

Bu kararla, Irak'ta "güvenlik ve istikrarın sağlanması için çokuluslu bir kuvvetin kurulması" öngörülüyor. BM çağrısıyla oluşturulacak bu çokuluslu kuvvet ise Irak'taki işgal güçlerinin, yani ABD-İngiltere işgal koalisyonunun komutası altında olacak!

Sayı 83

32

26 Ekim
2003

Iraklılar'ın vatanını işgal eden Amerika, şimdi kadınlarının namusuna el uzatıyor. Bugüne kadar sadece kayda geçmiş tecavüz vakalarının sayısının 4 bin olduğu belirtiliyor. Halkın milli, dini değerleri ayaklar altına alınıyor... Irak yağmalanıyor, Iraklı aşağılanıyor ve işte bu tablo karşısında işgalciye öfke, bomba olup, kurşun olup işgalcilerin üstüne yağıyor...

İşgal, BM tarafından zaten daha önce, 22 Mayıs'ta alınan kararla "uluslararası hukuk" kılıfına uydurulmuştu. 22 Mayıs kararıyla Birleşmiş Milletler, "ABD ve İngiltere'ye, Irak'ın ekonomik (petrolün yönetimi dahil) ve siyasi yönetiminde olağanüstü yetkiler" veriyor, Irak adına ABD ve İngiltere'nin muhatap alınacağı açıklanıyordu. Alman gazetesi Süddeutsche Zeitung bu kararı, "eski uluslararası yasa öldü, yaşasın *Imperium Americanum* yasaları" sözleriyle yorumlamıştı.

16 Ekim'deki karar, BM'nin, Amerikan işgalini onaylamasının ötesinde, Amerika'nın emrine girmesidir. BM ve onun oluşturacağı "çokuluslu askeri güç" Amerikan komutasında "işgal ortağı" olmayı kabul etmiştir.

Kararda, BM'nin "Irak'taki yaşamsal rolü"nden söz edilmesi ise, BM'nin işgaldeki rolünü gizlemeye yöneliktir. Çünkü kararın ayrıntılarından anlaşılıyor ki, BM'nin "Irak'taki yaşamsal rolü", "insani yardım" faaliyetlerini ABD'nin bilgisi ve onayı dahilinde organize etmektir.

BM Kararı, ABD ve Avrupa'nın Irak direnişini ortak bastırma kararıdır!

Amerika'nın Irak'ta içine düştüğü zor durum, Avrupa emperyalizmi için de bir "fırsat"tı; bu fırsatı kullanıp işgale ortak olup Irak pazarından pay alabilirlerdi. Birleşmiş Milletler'de konu işte bu çerçevede görüşüldü. Karar tasarısı birkaç değişikliğe uğradı. Değişiklikler esas olarak ABD ve Avrupa arasındaki pazarlıkların sonucuydu.

Sonuçta, Amerikan imparatorluğuyla, Avrupa emperyalizmi, Irak'taki direnişi kırmakta anlaştı. Çünkü direnişi bastırmadan ne Irak'ı istedikleri gibi yağmalayabileceklerdi ne de öteki ülkeleri kolayca teslim alabilirlerdi. BM Güvenlik Konseyi'nin kararının "Irak'ta güvenlik ve istikrarı sağlamak için" diye başlaması, bu amacın ifadesidir. Avrupa emperyalizminin "işgal karşıtlığı" görünümünün altındaki riyakarlık ve emperyalist amaç, bu kararla bir kez daha görülmüş oldu. Hala görmek istemeyenler olsa da!..

suriye'ye "Ceza": Ambargo

Amerika, Irak direnişinin dünya halklarına moral vermesini engellemek için tüm Ortadoğu'daki saldırganlığını tırmandırmaktan başka

çare bulamıyor. İsrail'in Filistine saldırısı sürerken, Suriye ve İran üzerindeki baskı çemberi de her geçen gün biraz daha daraltılıyor.

Amerikan Temsilciler Meclisi geçen hafta Suriye'ye yönelik yaptırımları görüşerek **"Suriye'yi cezalandırma yasasını"** onayladı.

Çünkü Suriye "şer ekseninde yer alan ülkelerden biriydi; "teröre destek veriyor"du. Böyle olunca imparatorluğun da Suriye'yi "cezalandırma" hakkı vardı!

Suriye'nin "teröre destek vermesi"nin kanıtı ise, Filistin halkının İsrail işgaline karşı direnişini desteklemesinden başka bir şey değildir. Suriye, Amerikan dayatmalarıyla, Filistinli örgütlerin Suriye'deki bazı kurumlaşmalarını kapatarak bu desteği belli ölçülerde sınırlasa da, politik olarak Filistin halkını desteklemeye devam edeceğini açıklıyor. Suriye'nin Filistin destek politikası haklı ve meşrudur ve tüm dünya halkları tarafından sahiplenilmelidir.

Elbette, Filistin direnişini desteklemesi Suriye'nin Amerika gözündeki "günahları"ndan sadece biridir. Esas sorun, Suriye'nin Ortadoğu'da emperyalizmin politikaları karşısında hala bir direniş noktası oluşturmamasıdır. Suriye, hala IMF'nin, Dünya Bankası'nın cirit atmadığı bir ülkedir. Siyasi olarak siyonizmin-emperyalizmin planlarının karşısındadır.

Amerikan Temsilciler Meclisi'nin geçen hafta Suriye'ye ambargo uygulanması kararını alması, Irak'a saldırı sürecinin benzerinin yürürlükte olduğunu gösterir. Amerikan Meclisi'nde bir çok üye ise ambargoyla uğraşılmayıp *"Suriye'nin derhal işgal edilmesini"* istiyorlardı.

İran'ın kuşatılmasında Avrupa emperyalistleri ön safta!

Almanya, Fransa, İngiltere Dışişleri Bakanları'nın geçen hafta İran Dışişleri Bakanı'yla yaptıkları görüşmeler sonucunda İran *"nükleer silahların yayılmasını önleme anlaşmasının ek protokolünü imzalamayı ve uranyum zenginleştirme programını askıya almayı"* kabul etti.

Emperyalizmin tehdit ve şantajları altında yapılan bir görüşmeydi bu. ABD'nin "Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı" aracılığıyla İran'a verdiği ultimatomun süresinin dolmasına on gün vardı. Dahası, üç Avrupa emperyalistin Dışişleri Bakanları, açıkça da tehdit ettiler: **"Buradan sonuçsuz kalkmamız, kötü sonuçlara yol açar"!** Evet, "diplomasi" masasında İran'a söylenen buydu.

Avrupalı emperyalistler, Irak'ın işgali ve yağmalanmasında belli ölçülerde dışta kalmışlardır,

bu defa İran'da dışta kalmamak için baştan işin içindeydiler. Amerikan tehditlerinin sözcülüğünü üstlenmişlerdi. *"Buradan sonuçsuz kalkmamız kötü sonuçlara yol açar"* derken, herkes kastedilenin gökten Amerikan bombalarının yağması olduğunu biliyordu.

Direnen halklar, imparatorluk planını bozacak tek güçtür

Amerikan bombaları, Afganistan'da Taliban iktidarını yıktı ama, halkın işgalciye karşı direnişini yıkamadı. Amerikan bombalarıyla Irak işgal edildi ama Iraklıların beyinleri, yürekleri, ulusal onurları teslim alınamadı. Filistin yıllardır işgal altında, bombalar, kurşunlar yağıyor sürekli üzerlerine ama direnen Filistin'i yok edemiyorlar. Bu üç ülke, emperyalizmin teslim almak için askeri, siyasi, ekonomik tüm gücünü seferber ettiği ülkelerdir. Emperyalizmin güçsüzlüğü işte bu noktada bu üç ülke nezdinde çıplak hale gelmiştir.

"Güçlü olan emperyalizm değil, halklardır" siyasi gerçeği, işgal altında ete kemiğe bürünmüştür. Halklar direniyor. Amerikan emperyalizmi Irak'a saldırıya hazırlanırken, burjuva medyada yayınlanan haberleri hatırlayın; kağıt üzerinde her şey ne kadar da kolaydı onlar için, şu kadar asker, şöyle akıllı bombalar, şu kadar günde, herşey tamam olacaktı. Hepsi iflas etti. Evet, anlatılanlar bir yere kadar "gerçek"ti; ama o hesaplarda hiç yer almayan birşey vardı: Halk!

İşte o -halk- direnerek emperyalizmin hesaplarını alt üst ediyor. İmparatorluk stratejisiyle başta Ortadoğu olmak üzere dünyaya hükmetmeye soyunan Amerikan emperyalizmi, emperyalist cepheyi genişletmeye çalışıyor.

Avrupası, BM'si, Amerika'nın yanında saf tutuyor. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin yer aldığı hiçbir "uluslararası" örgüt, hiçbir işbirlikçi iktidar, Amerikan imparatorluğunun karşısına çıkamaz. İşgali yasallaştıran BM kararında da, "Irak işgalinin sona ermesi için takvim belirlenmesini" istemeye kalkıp ABD dayatınca bundan vazgeçen İslam Konferansı Örgütü de, AKP'nin işgal ortaklığı kararı da, bunun göstergesidir. Dünya halklarının teslim alınmasına, sefalet mahkum edilmesine karşı direnebilecek ve direnen tek güç halklardır. Amerikanın imparatorluk planını, dünya halklarının direniş cephesi bozacaktır. Emperyalizme karşı olanlar, her yerde, her biçimde bu direniş cephesini örgütlemeyi amaçlamalıdır.

HALK KAZANACAK!

Bolivya'da Halkın Kurtuluş Arayışı

İşçisi, köylüsü, gençliği ile tüm halkın direnişini, kısmi tavizlerle, katliamlarla kıramayan devlet başkanı De Lozada, istifa etti. Yerine eski Devlet Başkanı Yardımcısı Carlos Mesa geçerken, ilk "ziyaretçisi" ABD Büyükelçisi oldu. Mesa, köylülerin talebi olan koka üretimi konusunda ABD politikalarının bağlı kalacağını mesajını verdi. Başta Sosyalizm Hareketi ve Yerli İşçiler Konfederasyonu olmak üzere muhalif gruplar, Mesa'yı taleplerin yerine getirilmesi konusunda izleyeceklerini açıkladılar. Yoksul köylüler ise, eski devlet başkanının topraklarına el koydu.

Efendisinin yanına, Amerika'ya kaçan De Lozada ise, tüm işbirlikçi iktidarlara örnek olması gereken açıklamalarda bulundu.

Salya Sümük Bir İşbirlikçi

Halk, De Lozada'nın istifasını sevinç gösterileriyle kutlarken, ABD işbirlikçisi salya sümük ağlıyordu Amerika'da. Grevler başlamadan önce Bush'la yaptığı görüşmeyi hatırlatan De Lozada, bakın Miami Herald Gazetesi'ne neler anlatıyor;

"ABD bize yardım etmek için daha çok şey yapabilirdi. Ne yapacağımı bilmiyorum. Şok ve utançtan sıyrılmaya çalışıyorum... Bush ile görüştüğümde ona sosyal patlama tehlikesinden bahsettim. 'Bu ziyaretten faydalanıp sizden 150 milyon dolar istediğim için beni bağışlayın. Bu parayı alamazsak, bir yıl sonra karşınıza devlet başkanı değil, siyasi mülteci olarak çıkarım. O zaman bana, ne oldu diye sormayın' demiştim."

Tam bir işbirlikçi, tam bir uşak ve sonu ortada!

Tüm işbirlikçiler ibret almalı De Lozada'nın sonundan! Öyle bir uşak ki, hala halka düşmanlık kusuyor. Aynı röportajda, tek geçim kaynağı olan koka ekme zorunda olan, başka hiçbir alternatif ürün gösterilmeyen köylüleri "uyuşturucu ticaretiyle" suçluyor ve işçi liderleri ile köylü ittifakının "bir nar-kotik işçi devletine yol açabileceğini" söylüyor.

Halkın Gücü ve Gücsüzlüğü

Hatırlanacağı gibi, direniş ilk olarak özelleştirmelerde somutlaşan, kapitalist politikalara karşı gelişmişti. Halkın talepleri; IMF politikalarından vazgeçilmesi, doğalgazın em-

peryalist tekellere peşkeş çekilmemesi ve yoksul köylülüğün tek geçim kaynağı olan koka üretimine ABD baskısıyla getirilen engellerin kaldırılmasıydı. Kapitalist politikaların, IMF paketlerinin halklar hesaba katılmadan pürüzsüz uygulanamayacağı, tekellerin önünün dikensiz gül bahçesi olmadığı bir kez de Bolivya'da kanıtlanmıştır.

Yoksul halk, işçiler, köylüler radikal kitle hareketiyle Amerikancı iktidarı devirmek için bedeller ödemiş, gecekonduardan kent merkezlerine yürüyüşleri kurşunlarla, bombalarla karşılanmış, 80'den fazla kayıp vermiş ama yılmamış direnişinden vazgeçmemiştir. Tüm bu yanları değerlendirildiğinde, Bolivya'da yaşananlar, halkın gücünün açık bir göstergesidir. Latin Amerika halklarının devrimci dinamiklerinin yokedilemediğini de göstergesi olmuştur aynı zamanda.

Ancak sorun burada bitmiyor. Çünkü, kapitalist sistemden kopulmadıkça sömürü sürecek, Bolivya emperyalizmin bir sömürgesi olmaya devam edecektir. Brezilya'nın Lulası gibi "solcu" bir iktidar da bu durumu rötüşlar dışında değiştiremez. Ülkemizde reformizmin rüyalarını süsleyen Lula'nın Brezilyası'nda, IMF politikaları uygulanmakta, yoksul halk, emekçiler bu kez Lula'ya karşı direnmek durumunda kalmaktadır.

Bolivya halkı bir arayış içindedir. Tüm dünya halklarının emperyalist kapitalist sömürden kurtulma arayışlarının bir parçasıdır bu yanıla.

Gücsüzlüğü, iktidar perspektifinden yoksun oluşundadır. Bu da elbette yoksul halk kitlelerinin devrim için örgütleyecek önderlik sorunudur. Halklar bunu da yaratacaktır. Kapitalist sömürden kurtuluşa devrimlerle ulaşacağını görecektir.

Halk gücünü gördü. Bu, arayışında büyük bir avantajdır aynı zamanda. Reformizm devrimci dinamikleri yokedemiyor. Bu dinamik devrimi yaratacak güçtür. Buna da tanık olacak dünya.

Sayı 83

34

26 Ekim
2003

"Küba, kahraman Bolivya halkını selamlar"

Bir açıklama yapan Küba hükümeti, "Bolivya'da yaşananlar, ABD'nin dayattığı neoliberal politikaların sonuçlarını göstermektedir. Bu politikalar, yoksulluk ve eşitsizliğin artmasına, ülke kaynaklarının yağmalanmasına yol açmıştır. Halk bunlara karşı patlamaktadır" dedi ve desteğini şu sözlerle ifade etti: "Sorunlar, halkın kendisi tarafından çözümlenmelidir. Küba, kahraman Bolivya halkını selamlar."

Küba'ya kuşatma; kuşatmada AB'nin rolü

Küba, Ezilen Halkların Onurudur

ABD Başkanı Bush, Küba'yı dize getirmek için beyhude çabasını yeni bir aşamaya sıçratarak, saldırganlığını artırma kararı aldı. Bunun için Powell ile Küba asıllı karşı-devrimci, İskan Bakanını Mel Martinez'i özel olarak görevlendirdi.

Emperyalizm, devrimin düşmanıdır. Sosyalist Küba'ya karşı her türlü komplo, suikast, provo-

Temel Haklar: KÜBA BİZİMDİR

Temel Haklar, sosyalist Küba'ya sahip çıktı: "Castro gerçek bir halk lideridir... Küba halkı emperyalizmin 'genelevi' olarak kullandığı bir ülkeyken bağımsızlığını kazanmış bir ülkedir. Eşitlik ve adaletin olduğu bir Küba, Halk İktidarı, Halk Demokrasisi sayesinde. Böyle bir tablo emperyalizmin sömürgeci hiçbir ülkede rastlanamayacak bir tablodur. Ve sorun da buradadır. Emperyalizm, tüm yoksunluklara karşın halkın, ülkesini ve Castro'yu sahiplenmesinden, emperyalist tekellerin yağma alanı yapılmasına karşı durmasından rahatsızdır... Küba bizimdir, Küba dünya halklarındır. Bizler ve halkımız ABD emperyalizminin saldırılarına karşı Küba halkının ve Castro'nun yanındayız."

Türkiye Büyükelçisi'nin Dilinden Küba

Oligarşinin Küba büyükelçiliğini yapan Vefahan Ocak'ın Küba'yı anlatımları, sosyalizmle alakası olmayanların dahi, bilinçli bir düşmanlığı söz konusu olduğunda hayranlığını gizleyemeyeceğinin bir örneğini teşkil ediyor.

"Ambargo hem direkt hem dolaylı yoldan ülkeyi sıkıntıya soktu, buna karşın sağlık ve eğitim hizmetlerinin kalitesi çok yüksek. Hizmetler büyük ölçüde devlet tarafından karşılanıyor. Barınak problemi yok. Devlet her Küba vatandaşına şu ya da bu ölçekte bir ev temin ediyor. Bunun dışında verilen aylık erzak paketleri var. Tıp alanında dünya ölçeğinde ileri giden ülkelerden biri. Elektrik, su, hava-gazi, telefon vs. gibi belediye imkânları çok ucuz. Küba dünyanın çeşitli bölgelerindeki insanların gönlünü kazanmış ve kazanmaya devam etmekte olan bir ülke. Küba'nın eğitim ve sağlık hizmetlerini bu bölgelere taşımasının bunda büyük etkisi var. 4 bini aşkın Kübalı doktor Afrika, Güney Amerika ve Orta Amerika ülkelerinde faaliyet gösteriyor. 11 milyon nüfuslu bir ülkenin 4 bin doktorunu diğer ülkelere gönderebilmesi, karşılığında sıfır ödeme alması takdir edilecek bir uygulama. İdrak ve takdir etmek gerekir." (Cumhuriyet 5 Ekim 2003)

kasyon, yani gayrimeşru her türlü yolu kullanarak devrimi yoketmek istemektedir. Küba'nın emperyalizm açısından özel bir yeri vardır. Karşı-devrimci dalgadan başı dik çıkan Küba, sadece ilericilerin, sosyalistlerin değil, ezilen, emperyalizme karşı direnen bütün halkların onuru, gururu olmuş, bağımsızlığın ve direnişin timsali haline gelmiştir. Direnen kale yokedilmelidir. Halkların moral olarak çökertilmesinde, 'devrim dahi yapsanız direnemezsiniz' mesajının verilmesinde önemli bir aşama olarak görmektedir Küba'yı.

"İnsan Hakları" ve Devrim Düşmanlığı

Avrupa emperyalizmi bu noktada, ABD ile birleşmekte, önceki süreçteki çelişkilerini kısmen bir yana bırakmaktadır. Ancak Avrupa'nın Küba'ya yönelik ABD politikalarına yedeklenme kararı, kimi kesimlerin yanılgılarını da beraberinde getirmektedir. Bu yanılla daha sinsî, daha tehlikelidir denilebilir.

Avrupa, bütün ikiyüzlülüğü ile, Küba'ya "insan hakları" demagojisini kullanarak saldırmaktadır. Tarihi, işgal, sömürü, katliam, vahşet dolu olan emperyalistler, insan haklarını devrim düşmanlığının aracı olarak kullanmaktadır. Halkın demokrasiye katılımında, hak ve özgürlüklerin halk için alabildiğine geniş olmasında Küba'nın yakınından bile geçecek durumda olmayan emperyalistler, kimi "sol", aydın çevreleri de bu kampanyada kullanmaktadır. Ülkemizdeki İHD bunun tipik örneğidir. 11 milyondan 8 milyonunun Devrim Savunma Komiteleri başta olmak üzere çeşitli halk örgütlülükleri içinde örgütlü olduğu, yönetime katıldığı, örneğin gençlik örgütlerinin bırakın üniversite yönetimini ülkeyi yöneten parlamentoda temsilcilerinin yer aldığı bir halk demokrasisidir yokedilmek istenen. Okuma yazma oranının yüzde yüz, lise eğitiminin yüzde 98.5, eğitim ve sağlığın parasız olduğu, ezilen yoksul halklarla dayanışmanın, o ülkelerin gençliğine ücretsiz tıp eğitimi örneğinde olduğu gibi, sözde değil pratikte gösterildiği, tüm dünyada eşitliğin ve adaletin hakim olması için kapitalist sömürü politikalarına karşı ideolojik mücadele, yoksullarla dayanışmanın bir gereği olarak gören Küba'dır yokedilmek istenen. İnsan hakları demagojisinin bir ülkenin geleceğinin yokedilmesi için nasıl kullanıldığının çarpıcı bir örneği sergilenmektedir. Bu demagojinin görünürdeki "masumiyeti" kimseyi, hiçbir zaman aldatmamalıdır. Kime nasıl hizmet ettiği açıktır. Aynı demagoji ülkemizde de, yeni Kübalar'ın yaratılma-

sına karşı, eşitliğin, adaletin olduğu, bağımsız, demokratik bir Türkiye mücadelesinin karşısına çıkarılmaktadır.

Karşı-devrim dalgasıyla yıkılan Sovyet ve Balkan ve Doğu Avrupa ülkelerindeki halkların, nasıl yoksulluk, fuhuş batağına düştüğü, kapitalizmin pazarı haline geldiği, emperyalizm karşısında onurlarının yerlere serildiği düşünüldüğünde, Küba halkının direnişi, tüm dünya halklarının emperyalizme karşı mücadelesi, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesindeki moral değeri daha bir net anlaşılmalıdır.

Küba Direnecek, Ezilen Halklar Kübayla Birlikte Direnecek

Küba, emperyalizme karşı bir meydan okumadır. Dünyayı imparatorluğu haline getirmek isteyen Amerika'nın önünde, en büyük ideolojik

engeldir. ABD'nin yönlendirmesindeki karşı-devrimci faaliyetler, emperyalizmin ambargo ve provokasyonları Küba halkını teslim alamaz.

Küba'nın direnişi, tüm dünya halklarının direnişidir, bizim direnişimizdir. Küba, diktatörlüklerle, oligarşilere karşı direnen Latin Amerika halkları olmak üzere, tüm dünya halklarının, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin cephaneliğindeki ideolojik ve moral güç olmaya devam edecektir. Küba'yı savunmak tüm ilerici güçlerin, ezilen halkların görevi ve sorumluluğudur. "Onurumla yaşadım, yüzüm güneşe dönük öleceğim" diyen, Jose Marti'nin, Küba'yı emperyalizmin sömürgesi olmaktan kurtaran Fidel'in, Che'nin, Camillo'nun ve tüm ezilenlerin Kübası yaşayacak, emperyalizmin planları boşa çıkarılacaktır.

Yer, Gök Kanımızla Sulansa Da "Zafere Kadar Devrim"

Tüm dünyanın gözleri önünde İsrail terörü 20 Ekim'den bu yana şiddetini artırarak sürüyor.

Tek silahı bedeni ve özgür ve bağımsız Filistin inancı olan halka, F-16 uçaklarla, helikopterlerle ölüm yağdırılıyor. Sadece 24 saat içinde, Gazze'ye düzenlenen hava saldırılarında onlarca Filistinli öldü, yüzlerce yaralandı. Suikast politikası ile, genç yaşlı, çocuk tüm Filistin halkına yönelik terörün içiçe geçtiği bu saldırılar, Amerika sayesinde. Filistin halkının direnişine her ne gerekçeye dayandırırsa dayandırsın "terör" diye saldırılar; İsrail saldırılarına "misilleme" diyenler, İsrail terörünü destekleyen, Filistin halkının direnişinin boğulmasını, yokolmasını isteyenlerdir.

Çocuklarımızın akan kanı, işgalcinin ölümüdür

İsrail roketlerinin düştüğü yerde bedenleri parçalanan çocuklarımız, çılgıncı dünyanın yüreğini yakan analarımız, işgalcinin yenemeyeceğinin kanıtıdır. Tüm bir halka karşı savaşanların kazandığı hiçbir savaş yoktur. İsrail, Amerikan desteğiyle de kazanamayacak. Avrupa emperyalizmin "endişe" duy-

manın ötesine geçmeyen sözde kınamalarıyla verdiği destek de yetmeyecek.

BM Genel Kurulu'nda dünya lanetledi, İsrail ve ABD yalnız

İsrail terörünün simgesi olan DUVAR yapımının durdurulması konusunda BM Güvenlik Konseyi'nde ABD'nin engellemeleri ile karar alınmaması üzerine, tasarı Genel Kurul'a getirildi.

Tüm dünya ülkeleri, İsrail'in kınanması, duvar yapımının durdurulması doğrultusunda kararını verirken, sadece İsrail, ABD ve her oylamada ABD'nin yanında yer alan Marshal Adaları red oyu verdi. Bu, İsrail terörizminin tüm dünyaca lanetlenmesinin, halkların olduğu gibi, ezilen ülkelerin desteğinin de Filistin'den yana olduğunun en açık ifadesidir. İsrail, ABD ile birlikte tüm dünyada yalnızlaşmıştır. Bu sonucu yaratan Filistin halkının merşu ve haklı direnişidir. Karar, aynı zamanda terör demagogilerinin de reddidir. Amerika ve İsrail'in işgallerini, Ortadoğu'yu teslim alma politikalarını "terörizmle savaş" ile açıklaması kabul görmemektedir.

İsrail'in, tüm dünya ülkelerinin aldığı bu kara cevabı; "duvar yapımı sürecektir, işgal sürecektir" oldu. Bu açık meydan okuyuş, Amerikan imparatorluğunun desteğiyledir. Bu meydan okuyuş, aynı zamanda Amerikan imparatorluğunun tüm dünya halkları için nasıl bir "tehlike" olduğunun da göstergesidir. Ama unutulmamalı ki, Filistin halkının direnişi de, bu "tehlike"ye karşı direnilebileceğinin de kanıtıdır.

Sayı 83

36

26 Ekim
2003

AZERBEYCAN'DA KAN

“Ya ölüm, ya azadlık!”

Azerbeycan'da yayınlanan solcu Yeni Zaman Gazetesi yazarı Mammad Suleymanov, Azerbeycan seçimlerini dergimiz için yazdı. Bazı ifadeleri, Azeri Türkçesi olarak bıraktık.

Hasta cumhurbaşkanı Heydar Aliyev'in sağ olup olmadığı gizlenirken, oğlu kumarbaz ve ayyaş İlham Aliyev, Azerbeycan'a yeni devlet başkanı seçtirildi. 15 Ekim seçimlerinde oyların yüzde 80'ini aldığını açıkladılar. Bununla da, Azeri halkının düşman olduğu rejimden kurtulma şansını yeniden boğdular. 10 yıldır bugünü beklemiş bahtsız halk şimdi de İlham Aliyev döneminde aç, sefil, hukuksuz, umutsuz yaşamaya mahkum oluyor.

Dünya devletleri susuyor ya da İlham Aliyev'e destek veriyor. Direnişler sırasında Aliyev'i, Tayyip Erdoğan tebrik etti. Ankara rejimi ona uygun olan baskı rejimini destekledi. Emperyalizme, Azerbeycan'ın nefti ve servetleri lazım! Biz halk olarak bir defalık anlamak zorundayız, bizim bizden başka sahibimiz yoktur. Halk, özü özüne hilas etmezse hiç kimse onu hilas etmeyecek.

Halk, adayların sahte neticelerine isyanla cevap verdi; seçimin bitmesinden sonra muhalif Musavat Partisi'nin önüne geldi. Burada milliyetçiler tek değildi. Biz solcular

da onlarla idik. Hedefimiz bir idi, düşmanımız Aliyev'in kurduğu halka düşman rejimdi.

Polislerin saldırısına, halk göğüs gerdi. Polis geri çekildi. Bu durum saatlerce sürdü. Gece saat 02.00'de bir kez daha saldırdılar. “Ya ölüm, ya azadlık!” diye haykıran halkı vurdular, tutukladılar, ama, herkesi dağıtamadılar.

Halk bilir ki, her şey bitmedi. Yarın daha çetin olacaktı. Oldu da, 6 Ekim'de binlerce eylemci, Azadlık Meydanı'na aktı. Aliyev'in 10 yıl evvel halka yasak ettiği meydan halkın eline geçti. Savunma Bakanlığı'nın askerleri geri çekildiler. Amma onların ardından meydana polisler ve İlham Aliyev'e bağlı olan başkessenler geldi. Elllerinde avtomat ve sopalar vardı. İtleri halkın üstüne bıraktılar. Su makineleri ile insanların üzerine su sıktılar, vahşice dövdüler. Biri 5 yaşında olmak üzere 5 neferi şehid ettiler. 500 insan hastanelere götürüldü. 500 insan mahpuslara aparıldı.

Polisler, gazetecileri ve seçim için gelmiş Avrupalı gözlemcilere de vurdular. Meydan kana bulaşdı. Tutuklamalar şimdi de devam ediyor. Yaklaşık 1000 kişi tutuklandı. Bakü'nün yolları kesildi. Bugün milletvekili İğbal Agazadeni'yi de tutukladılar. İlham Aliyev susuyor. Onun yanındakiler halkı huligan, hasta, vahşi adlandırır. Azerbeycan tarihinde yeni sayfa açılıyor. Bu sayfayı halk galabe ile kapamalıdır!

Mücadele devam ediyor. Bize destek veren herkese minnetdarık! YA AZADLIK, YA KUL OLMAG! SEÇİM BİZİMDİR!

“Terörist Bush”

Filipinler/Tayland:

Asya halklarını teslim alma gezisine Bush protestolarla karşılandı. Filipinler'de binlerce kişi sokaklara döküldü. Manila'daki gösterilerde yüzlerce ABD bayrağı yakılırken, Filipin askerlerinin Irak'a gönderilmesine ve imparatorluk politikalarına karşı çıkan halk, Bush kuklaları yaktı, “bir numaralı terörist Bush” sloganları attı. Tayland'da da binlerce kişi Bush'u bir yürüyüşle protesto etti.

Emekçiler eylemde

Yunanistan: Hükümetin saldırı paketine karşı halk sokaklara döküldü. 17 ve 23 Ekim günlerinde, Yunanistan genelinde düzenlenen gösterilere çok sayıda işçi, emekçi katıldı. Sosyal güvenlik sisteminde emekçiler aleyhine düzenlenmeler, özelleştirmeler ve işsizlik protesto edilirken, İşçileri Bakanlığı önünde gösteriler, kamu kuruluşlarında iş bırakma eylemleri yapıldı.

Sayı 83

37

26 Ekim
2003

Temel Haklarımız Paneli

“Temel haklarımız” panelleri sürüyor. 19 Ekim günü, Almanya'daki ‘Üçüncü Dünya Evi’ isimli kurumda yapılan panele katılan Alman avukat Marcus Künzeli, Alman vatandaşları ve yabancılar için çıkarılan yasaları anlattığı konuşmasında, yasaların Almanlar için geçerli olduğunu, 11 Eylül sonrası yabancı haklarının kısıtlandığını belirtti.

Avukat Waltraud Verleih ise, anti-demokratik bir uygulamada ne gibi haklara sahip olunduğu konusunda bilgi verdi ve anayasanın ‘insan onurunu korumak’, ‘her insan düşünce özgürlüğüne sahiptir’ gibi temel maddelerinin pratikte olmadığını söyledi.

İkinci bölümü soru-cevaplarla geçen panelin son bölümünde, demokratik mücadele ve meşruluk tartışıldı.

Uyuşturucuya, Fuhuşa, Yozlaştırmaya Karşı Kampanya Gençlerimizi Birlikte Kurtaralım

Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri, İstanbul'un gecekondu mahallelerinde uyuşturucuya, fuhuşa, çeteleşmeye ve düzenin her türden yozlaştırma araçlarına karşı bir süredir kampanya yürütüyor. Kampanya çerçevesinde çeşitli etkinlikler örgütlenirken, halk birçok yerde desteğini çalışmalarla katılarak, derneklere ulaşip yardım isteyerek gösteriyor.

Yoksulluğun gecekondularımızın duvarlarına, sokaklarımıza yansıdığı mahallelerimiz, şimdi yoksulluğun, oligarşinin baskı ve terörünün yanı sıra, son yıllarda başka sorunları da yaşıyor. Devrimcilerin etkinliğini kırmanın, gençliği devrimcilerden uzaklaştırmanın yolu olarak yozlaştırmayı gören oligarşi, alabildiğine pompaladı, önünü açtı. Buna işsizlik, korkunç boyutlara ulaşan yoksulluk da eklenince, çeteleşme, fuhuş, kapkaç, tiner ve uyuşturucu satışı ve bağımlılığı gibi sorunlar gecekondularımızı boğan, çürüten sorunlar olarak karşımıza çıktı.

İstanbul'da yapılan araştırmalara göre;

En büyük "suç" oranı uyuşturucuda. 2003 yılında, geçen yıla göre yüzde 32 artan uyuşturucuyu, fuhuş, kapkaç ve hırsızlık izliyor. Bu veriler adliyelere yansıyan vakalardan, yansımayan, günlük yaşamın parçası haline gelen tablo ise çok daha devasadır.

Görev Devrimcilerindir; Sadece Biz Eğitebilir, Sadece Biz Yozlaşmayla Mücadele Edebiliriz

Oligarşinin hiçbir kurumu yozlaşma diye ifade ettiğimiz, uyuşturucu, fuhuş, kapkaç, çeteleşme gibi sorunların önüne geçemez, gençlerimizi eğitemez. Aksine, tüm bunları yapan geliştiren onların düzenidir.

Uyuşturucuya, çeteleşmeye, fuhuşa karşı kampanya da işte bu gerçekten yola çıkarak örgütlendi. Sorunu "düzen yaratıyor" deyip bir kenara çekilemez devrimciler. Eğitmek, önlemek,

genç kızlarımızın, delikanlılarımızın, kadınlarımızın türlü nedenlerle bataklığa sürüklenmesinin önüne geçmek devrimcilerin görevidir. Sorun bizimdir, yaratan düzen de olsa, yaşayan ve acısını çeken yoksul halktır.

Temel Haklar Kampanyası Sorunun Kaynağı ve Çözümüne Işık Tutuyor

Yapılan çalışmalarda halkın en sık dile getirdiği, özellikle fuhuş ve uyuşturucunun polis tarafından örgütlendiği. "Ahlaksızlık o kadar boyutlu ki artık kendi sokağımızda bu işleri yapanlar var" diyen Bahçelievler halkından bir kadın bu gerçeği kendi yaşamından şöyle koyuyor;

"Benim eşim kadın satıcılığı yapıyor. Ben bunu görmeye daha fazla dayanamadığım için eşimi polise şikayet etmek istedim. Bir gün kapının önünde arabanın içinde eşimle polislerin içki içtiğini gördüm. O zaman eşimin bu işi polislerle birlikte organize ettiğini anladım. Kimi kime şikayet edeceğim ki deyip vazgeçtim."

Temel Haklar çalışanlarının kapısını çaldığı insanların, "bu işte polislerin parmağı var siz bir şey yapamazsınız" demeleri de yine bu gerçeğin herkes tarafından çok iyi bilindiğini gösteriyor.

Halk, özellikle fuhuş konusunda bir şeyler yapılması gerektiğine inanıyor. Yine Bahçelievler'de yaşlı bir insanın tek başına bu konuda imza kampanyası başlatması, derneğin çalışmasını duyduğunda, tek tek dernek çalışanlarının gözlerinden öperek kutlaması, imza kağıtlarını onlara teslim etmesi, bunun bir örneğidir.

Sorunların ekonomik boyutunun herkes farkında. Bu nedenle uyuşturucu, fuhuş, çeteleşme en yoksul gençlerimizi batağına çekiyor. Anadolu'nun yoksul kentlerinden, Kürt illerinden çeşitli nedenlerle çıkıp gelmiş birçoğu. Hepsisi bizim çocuklarımız yani. Sistem çürütüyor, bir girdap gibi içine çekip yok ediyor insanlarımızı.

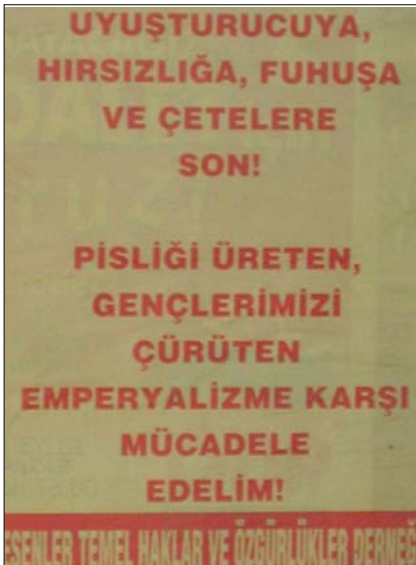
Temel Haklar Derneklerinin çeşitli mahallelerdeki çalışmalarında bu olgular net olarak karşımıza çıkıyor. Öfkeli sesler, yakınmalara karışıyor, çare arayan, çözüm bekleyen gözlerle karşılaşıyor devrimciler.

Soğanlı Mahallesi'nde birçok insan, uyuşturucu ve fuhuşla ilgili çalışmaları sevinçle karşılar. "bu pislikleri mahallemizde istemiyoruz, hepimizin anası bacısı var, akşam saat dokuzdan sonra sokağa çıkamıyoruz. Hele hele hepimizin

Sayı 83

38

26 Ekim
2003

okula giden çocukları var. Okul çıkışı kapının önünde bir sürü pislik dönüyor. Onlar eve gelene kadar ana-baba olarak başlarına bir şey gelecek diye ödümüz kopuyor" şeklindeki düşüncelerini dile getirirken, aralarında çocukları uyuşturucu, tiner bağımlısı olanlar da var.

"Benim çocuğum tiner bağımlısı. Onu bir türlü vazgeçiremedim. Babası yaşlı olduğu için yerince ilgilenemiyorum. Siz bu çocukları dışlayarak-horlayarak değil, konuşup tedavisini yaptırırsanız ne iyi olur" diyor yaşlı bir kadın, birçok aile her an, *"benim çocuğum da uyuşturucuya alışacak"* korkusunu yaşıyor.

Esenler'in yoksul semtlerinin duvarlarında afişler göze çarpıyor, Temel Haklar'ın uyuşturucuya ve fuhuşa karşı kampanyasını anlatan. 10 bin insana bildirilerle ulaştıklarını anlatıyor dernek çalışanları. Hummalı bir faaliyet içinde toplantılar yapılıyor, çözümler tartışılıyor. Özellikle esnafların, uyuşturucu bağımlılarının bıçak çekip para aldıkları şikayetleri yoğun. Neler yapılabileceği konusunda düzenlenen toplantılardan ikincisine katılımın daha yoğun olduğu belirtiliyor. İlköğretim okulunun aile derneği yöneticileri, muhtar, spor klübünden insanlar, esnaf yer almış bu toplantıda. Toplantı sonrası mahalledeki ilköğretim Okuluna gidilerek öğretmenler ile görüşmelerini belirten dernek çalışanları, bütün öğretmenlerin veli toplantısı düzenleyip bu konuyu görüşeceklerini ve imza toplayacaklarını söylediklerini belirtiyor ve kendilerinin de katıldıkları bir veli toplantısının sonuçlarını anlatıyor. Özellikle kadınların bu konuda daha duyarlı olduğunu belirtmeyi de unutmuyor.

Duvarlardaki afişleri gören halktan telefonlarla ihbarlar da geliyor derneğe. Soğanlı'dan arayan biri, fuhuş yapılan bir evin adresini veriyor örneğin, Haznedar'dan arayan bir başkası kendi iş yerine çetelerin el koyduğunu anlatıyor. Küçükçekmece'den bir baba oğlunun uyuşturucu komasına girdiğini ne yapacağını bilmediğini söyleyip yardım istiyor. Tozkoparan'dan bir kadın, tüm komşularıyla toplanıp derneği, faaliyetlerini konuştuklarını belirtip, "ne yapabiliriz" diye soruyor. Temel Haklar, tek tek bütün telefonları ciddiyetle ele alıp değerlendiriyor.

Bağcılar'da da tablo çok farklı değil. Yozlaşmaya karşı 1 ay önce başlatılan kampanyada Bağcılar'ın birçok yerinde 2 bin kadar afiş yapıldığını öğreniyoruz. Karanfiller Kültür Merkezi uyuşturucuya, fuhuşa, yozlaşmaya karşı kampanyanın, bölgedeki merkezi durumunda. Bildirilerle halka çağrı yapılıyor, bilgilendiriliyor, mücadele edelim deniliyor.

Her hafta yapılan düzenli toplantılar sonucunda oluşturulan komiteler fuhuş, uyuşturucu, çete

Çözüm bulmaya çalışıyoruz

Hasan Boyoğlu (Emekli, 45 yaşında, Esenler) Yozlaşmayı yoksullara sistem dayatıyor. Eğitmemiş, yaşam koşulları yok, çaresiz, kaderci, işsiz, yani sistem hiçbir şey vermemiş. Uyuşturucu bu güçsüzlüğü aşmak için başlıyor. Sonrası felaket...

Canı ucuz görülen insanların uyuşturucusu da ucuz oluyor. Bali'den tutun da vücudun kimyasını bozan hap denilen uyuşturuculara kadar kullanıyor gençler. Tabi bunun pazarlamasını yapan, çıkar sağlayan çevreler var. Gençlerimiz, iyi niyetli, sahipsizlikten bataklığın içine düşüyorlar. Yoksul gençlerimizi kurtarmaya çalışırken güçlüklerle karşılaşılıyor. Özellikle uyuşturucu, bali gibi sorunlarda tedavi gerekiyor. Esnaf, halk olarak toplanıp konuşuyor çözümler bulmaya çalışıyoruz.

Vatandaş sahipsiz...

Cemal Sayim (Emekli, 60 yaşında, Esenler) Bu tür sorunlar 3-4 senedir devam ediyor. Küçük yaşta bali çekmeler, sonra eroine başlamaları, arabaları çalmaları, evlere girip hırsızlıkları, genç kızlara sarkıntılık, gözümlü görüyoruz. Yani ne önleyen var ne bakan var, ne eden var. Yani sahipsiz vatandaş. Ancak örgütlü toplum olursa bertaraf eder. Bunlar yoksullukla ilgili sorunlar. Yoksullukta almış başını gidiyor.

Uyuşturucu teslim alıyor

Nadir Aş (Tekstilci, 38 yaşında, Esenler): Uyuşturucu öyle teslim alıyor ki, değerler kayboluyor. Bu değerler kaybolunca tinerden tutun, baliden tutun bu sefer esrara dönüşüyor. Bu böyle sürüp gidiyor. Sorunun kaynağını ben ekonomik olarak görüyorum. Bunun için ne yapmamız lazım. İşte semtimizde güzel bir dernek açıldı, Temel Haklar diye bir dernek. Buralara öncelik verip kendimizi düzelterek. Önce aile reisleri düzeltirse çoluk çocuğunu daha iyi düzeltir.

Sağcısı, solcusu, islamcısı...

Herkese ulaşmaya çalışıyoruz

Zafer Doğan (Esenler Temel Haklar Gençlik Komisyonu Üyesi 17 yaşında): Uyuşturucu, hırsızlık yapanların yaşları 11-12'lere kadar düşmüş vaziyette. Bali çeken gençlerle konuşuyoruz. Birkaç genci kurtarmış durumdayız. Derneğimize gelip giden gençler var. Onlara anlatıyoruz. Tedavi yollarını gösteriyoruz. Bir de aile sorunları var. Ailelerinin durumu kötü olduğu için böyle yapıyorlar. Bazı aileler de kolay para kazanması için hırsızlık yapmasını istiyorlar. Hatta evinde uyuşturucu yapanların olduğunu duyuyoruz.

Çalışmalarımızda halkın tepkisi çok olumlu. 3 kez toplandık, herbirinde farklı yüzler vardı. Sağcısından, solcusuna, islamcısına kadar herkese ulaşmaya çalışıyoruz. Bildiriler, imza kampanyası, afişler yaptık. Tek tek insanlarla, köy dernekleri, spor kulüpleri, esnaflarla görüşmeler yapıyoruz.

gibi konularda imza topluyor, yerel derneklerle görüşerek, kampanyayı tüm halkın katıldığı, Bağcılar'ın yoksul semtlerinde yaşayan herkesin kampanyası haline getirmeye çalışıyor.

Sorun tüm halkın olduğu için, olması gerekenin bu olduğu çok açık. Tıpkı 1 Mayıs Mahallesi'nde, Okmeydanı'nda, Gazi Mahallesi'nde, Esenyurt'ta, Alibeyköy'de ve daha onlarca yerde olduğu gibi.

Alibeyköy'de bir yandan Eyüp Yerel Platformu içinde, benzeri bir çalışma içinde olan **Alibeyköy Temel Haklar**, bir yandan da, tüm İstanbul'da süren kampanyanın içinde yerini alıyor.

Uyuşturucu, fuhuş ve yozlaşmaya karşı afişleri asan dernek çalışanlarına Saya Yokuşu'nda, bir grup çetenin saldırması sorunun boyutlarını hemen gözler önüne seriyor. Bu olayın ardından yapılan araştırmada, gençleri aldatarak etrafında toplayan, hırsızlık yaptırarak, hap kullanan, mahallede terör estiren bir çeteye ulaşıldı. Şimdi sorunun çözümüne çalıştıklarını belirten Temel Haklar üyeleri, geçtiğimiz günlerde uyuşturucu bağımlısı iki genci tedavi için ikna ederek, Bakırköy hastanesine götürdükleri örneği anlatıyorlar.

"İki genç, uyuşturucu hap bağımlısı, ileri düzeyde, içkiyle beraber kullanıyorlar hapları. Kesinlikle yatarak tedavi ettirilmesi gereken insanlar. Bakırköy'de ilgili bölümlere yatırılması için görüşmelerde bulunduk. Derneğimize engeller çıkarılıp para talep edildi. İsteneni karşılayabilmemiz mümkün değildi."

Bir yanda devrimciler; tek düşünceleri yozlaştırılmanın, gençliğin yok edilmesinin önüne geçebilmek. Olanakları sınırlı. En büyük avantajları halka dayanmaları, halkla birlikte, onların sorunlarıyla kaynaşmış, sorunlarını birlikte çözme çabaları.

Öte yanda hastane örneğinde bütün zihniyetini yansıtan; hiçbir insan değeri yok. Her şeye halkı nasıl soyarım gözüyle bakan, gençliğini yok eden, sonra yok olmasını izleyen, hiçbir sorunu çözemeyen, çözmeyen devlet.

Sorunun asıl sahibinin neden devrimciler olduğu ve kimin nasıl bir düzene temsil ettiği yeterince açık.

➔ Rantçı Belediyeye Protesto

Alibeyköy Binevler'de bulunan Cumhuriyet İlkokulu ve çevresinde bulunan ve yeşil alan olarak kullanılması planlanan parka, heyelan bölgesi olmasına rağmen özel bir kooperatife satılması halkın tepkisine neden oldu.

Alibeyköy halkı, 19 Ekim günü parkta toplanarak gerçekleştirdiği eylemle Eyüp ve Büyükşehir Belediyelerini protesto etti. Elleriyle yerel yöneticileri protesto eden dövizler ve "Parkımız Gaspedilemez", "Burası Bizimdir Bizim Olacak", "Parkımızı İsteriz" sloganlarını atarak basın açıklama yapılan eylemde konuşan Sabri Ataseven, yedi yıldır kaymakamlık ve belediyelere defalarca müracat ettiklerini, fakat başvurularına duyarsız kalındığını belirterek, birinci dereceden heyelan bölgesi olan yerlere rant için kooperatiflere belediye tarafından peşkeş çekildiğini söyledi.

Eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

➔ Çorap Emekçileri Derneği Kuruldu

Eylül 2003'te "Artık biz de varız... Zamsız çalışmayacağız" diyerek ayağa kalkan ve gasp edilen hakları için sokağa çıkan, üretimden gelen gücünü kullanan Çorap İşçileri, yürüttükleri bu mücadele içerisinde kendi kurumlarını da yaratıyorlar.

ÇORAP EMEKÇİLERİ DERNEĞİ (ÇEM-DER), çorap sektöründe yılların örgütsüzlüğüne, güçsüzlüğüne son veren güçlü bir adım olacak işçiler için.

Görüştüğümüz ÇEM-DER kurucuları, derneklerinin mücadelelerinin içerisinde, fabrikalarda direnişlerin içinde kurulacağını söylediler. Çorap işçilerinin çok zor koşullarda, birçok işyerinde sigortasız, her türlü sosyal haktan yoksun, resmi olarak çalışıp çalışmadığı bile belli olmayan biçimde, 12-13 saat ayakta, iplik tozlarını yutarak, son derece sağlıksız koşullarda, kimi işyerlerinde yemek molası bile verilmeden, itile kakıla çalıştırıldıklarını, kendilerine dayatılan koşulların kapitalizm en vahşi dönemini andırdığını anlatan ÇEM-DER'liler, "bu gerçeği değiştirmek için varız" diyorlar ve hedeflerini şöyle açıklıyorlar: "İnsanca yaşanacak bir ücret, 8 saat çalışma hakkı, sigorta ve nihayet sendikali çalışma hakkı."

➔ Eskişehir'de Demokratik Öğrenci Platformu

İrak'ta işgale ve işgal ortaklığına, tecrite, YÖK'e ve YEK'e karşı mücadele etmek amacıyla, Eskişehir Üniversiteleri Demokratik Öğrenci Platformu kuruldu. Aralarında Gençlik Derneği'nin de bulunduğu Platform, kuruluşunu 20 Ekim günü Anadolu Üniversitesi önünde yaptığı eylemle duyurdu. Gençliği bu mücadele içerisinde yer almaya çağıran platform üyeleri, "Katil ABD, İşbirlikçi AKP", "YÖK'ü YEK Değil Yok Edeceğiz", "Çözün Tecriti Kaldırın", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları attı ve 25 Ekim'de de bir yürüyüş gerçekleştireceklerini açıkladı.

İnsan haklarını savunmak ve ülkemizde insan hakları savunuculuğu

“İnsan hakları” yıllardır ülkemizin siyasi gündeminin değişmez kavramlarından biridir. “İnsan hakları” ne demek peki diye sorsak, büyük çoğunluk diyecektir ki, adı üstünde zaten.

Amnesty International

Doğru, adı üstünde; ama mesele siyaseten o kadar basit değil. Niye mi? En yakın örnek; Irak’ın işgalinde bile “insan hakları” gerekçe gösterilmedi mi?

Pek çok emperyalist komploda, onyıllar boyunca sürdürülen karşı-devrimci propagandada bu kavram kullanıldı. Dolayısıyla, “insan hakları” adı üstünde olmaktan çıktı, çarpıtılan, kullanılan bir siyaset aracı haline getirildi. Hala da böyledir.

Halklar, ekonomik-demokratik mücadelesinin bir parçası olarak insan hakları mücadelesi de verirler; bununla emperyalizmin rotasındaki “insan hakları savunuculuğu”nu ayırtetmek için kavramın kim tarafından, nasıl, nerede, hangi amaçla kullanıldığı bilinmelidir. Değilse, “insan hakları savunuculuğu”, halkların mücadelesini geliştiren değil, halkların mücadelesinin karşısına çıkan bir olguya dönüşür.

Ülkemizdeki “insan hakları savunucuları”nın bu ayırımı -bilinçli veya bilinçsiz- defalarca yok saydıkları da bir gerçektir.

Bu ayırımı nasıl oluştuğunun tarihsel geçmişine kısaca bakalım:

Halkların kazanımı olan “insan hakları”ndan, emperyalizmin sosyalizme karşı silahı olarak kullanılan “insan hakları”na!

“İnsanlar hür ve hakça eşit olarak doğarlar, öyle yaşarlar”! Bu sözler, 1789 Fransız Devrimi’nde ilan edilen **“Haklar Bildirgesi”**nin başlangıcında yer alır. Bu bildirge, burjuva devriminin ürünü olsa da, burjuvaziyle birlikte feodalizme karşı savaşıyan ezilen halkların kazanımıydı. Bildirge, 1948’de Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilen **“İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi”**nin de kaynağı olmuş, bu haklar, dünya çapında bir kazanım olarak tarihe yazılmıştır.

1948’ler, sosyalizmin dünya çapında büyük mevziler ve prestij kazandığı bir dönemdir; emperyalistler BM’de o dönem bunlara karşı çıkamamışlardır.

Emperyalizm, bir dönem sonra ise, “insan hak-

ları” kavramını sosyalist sisteme karşı kullanmaya başlamıştır. Ekonomik ve sosyal planda sosyalizmin elde ettiği başarılar karşısında adeta ezilen emperyalistler, önce yoğun bir propaganda bombardımanı ile “demir perde” imajını oluşturup, “insan hakları” konusunu sosyalist sisteme karşı kullanmaya başlamıştır.

Emperyalizmin işbirlikçisi olan ülkelerde ki her türlü insan hakları ihlali bizzat gerçekleştiren emperyalizm, sosyalist ülkelerde ki sıradan olayları kullanarak, hatta çoğu kez bir olay olmasına da gerek kalmaksızın tümüyle uydurma senaryolar üzerinden anti-sosyalist bir kampanya yürütmüştür. Avrupa, Amerika merkezli “insan hakları örgütleri”nin çoğu bu dönemde şekillenmiştir. Ve asıl “ilgi” alanları, faşist diktatörlüklerin hüküm sürdüğü ülkeler değil, sosyalist, anti-emperyalist ülkeler olmuş; çeşitli faşist cuntaların uygulamaları ancak zevahiri kurtarmak için bunların raporlarına girmiştir.

1980’lerden itibaren ise, emperyalizm bu kavramı daha geniş bir sahada kullanmaya başlamış, kah ulusal ve sınıfsal kurtuluş savaşlarını mahkum etmenin aracı olarak, kah işbirlikçi yönetimler üzerinde emperyalist politikalarını kabul ettirmenin aracı olarak kullanmıştır.

Herkesin bildiği örnek; ABD’nin veya AB’nin “Türkiye’deki insan hakları ihlalleri” üzerine yüzlerce raporu vardır. Ama ABD’nin ve AB’nin insan haklarına ne kadar “duyarlı” olduğu, mesela Irak’ta görülüyor. Yani kısacası, ABD’nin ve AB’nin bu raporları hazırlarken asıl derdi, Türkiye’de insan haklarının uygulanması değil, oligarşiye istediği şeyleri kabul ettirmektir.

Avrupa ve Amerika merkezli insan hakları kuruluşları da, ne kadar “devletten bağımsız sivil toplum örgütleri” görünümünde olsalar da, esas olarak devletlerinin politikaları doğrultusunda “insan hakları mücadelesi”(!) verirler.

ABD veya Avrupa, hangi ülkeyi hedefine koymuşsa, onlar da oraya yönelirler. Çünkü zaten tüm faaliyetleri de yine emperyalist devlet tarafından finanse edilmektedir.

Burjuva insan hakları savunuculuğu farklı bir şeydir; halkların haklar ve özgürlükler mücadelesinin bir parçası olarak insan haklarını savunmak farklı!

Sayı 83

41

26 Ekim
2003

EMPERYALİST ZULÜM

imparatorluklar da yıkılır

Çocuk Katilleri

Dünya bankası raporu söylüyor: “Yılda 11 milyon çocuk açlıktan ölüyor.”

HER YIL... ONBİR MİLYON ÇOCUK!

Demektir ki, her gün onbinlerce çocuk ölüyor açlıktan. Göz göre göre! Bundan daha büyük, bundan daha sistemli, bundan daha açık zulüm mü olur?

Açlıktan ölüm de bir zulümdür.

Faili belli bir katliam bu.

Her emperyalist tekeli, bir katliamcıdır.

Her tekeli burjuva, eli kanlı katildir.

O tekeller ne kadar “çağdaş bir kurum” görünümünde olurlarsa olsunlar, o burjuvalar ne kadar kibar, hümanist, sanatsever görünürse görünsünler, onların gerçeği budur.

Emperyalist tekeller, yeni-sömürgelere diyorlar ki, şunları özelleştir, şunları üretme, bunları ek, bunları ekleme... Sonuç; 11 milyon çocuk açlıktan ölüyor!

Tekeller diyor ki, şu şu ürünleri benden alacaksınız? Bunları üreten bağı, bahçeni, fabrikayı tasfiye et. Diyor ki, şunları üretilip sadece bana satacaksın, fiyatını da, pazarını da ben belirleyeceğim. Senin köylün topraksız, işsiz kalmış, senin işçin et, süt, yumurta alamaz olmuş, beni ilgilendirmez... Sonuç; 11 milyon çocuk açlıktan ölüyor!

Tüm dünyanın gözleri önünde.

Bundan büyük “cinayet ortaklığı” olur mu?

Evet, emperyalizmin dünya düzenine karşı çıkmayanlar, IMF programlarına karşı çıkmayanlar, Avrupa emperyalizminin “Kopenhag veya bilmem ne kriterleri...” adı altında dayattığı ekonomik politikalara karşı çıkmayanlar, bu katliamın ortağıdır.

Hangi düzen partisinde IMF programlarını savunan bir politikacı varsa, hangi gazetede IMF programlarının avukatlığını yapan bir yazar varsa, bilin ki onlar **ÇOCUK KATİLİ**’dir.

Bir bıçakla deşmediler belki o çocukların karnını, cılız bedenlerine kurşunlar yağdırmadılar ama aldıkları kararlarla, yazdıkları yazılarla, emperyalizmin işbirlikçiliğiyle, o katliamın failerinden biridirler.

Emperyalizmin zulmü, yalnız işkencehanelerde, zindanlarda değil; yalnız bombalarla, kurşunlarla gelmiyor zulüm. Açlıkla, yoksullukla geliyor. Emperyalizm ekonominin de, politikasının da, ordusuyla da öldürüyor!

Kısa tarihsel geçmişten de anlaşılacağı gibi, emperyalizmin, burjuvazinin “insan hakları”ndan anladığıyla, halkların “insan hakları mücadelesi” ayrı şeylerdir. Amerika ve Avrupa merkezli “insan hakları kuruluşları”nın hemen hemen tamamı, bu ayrımı yok sayan bir “insan hakları anlayışı”na sahiptirler. Bunda kendileriyle bir çelişki veya tutarsızlık içinde de değillerdir; çünkü tüm amaçları, emperyalist demokrasiyi daha az kusurlu hale getirmekle sınırlıdır. burjuva demokrasisini savunurlar; örgütlülükleri de burjuva ve küçük-burjuvalardan oluşur, onlar tarafından finanse edilir.

Fakat ülkemizdeki “insan hakları savunuculuğu”, bu noktada tümüyle çarpık bir zeminde kurumlaşmıştır. Teoride burjuva düzenini savunmazlar. Teoride ilerici, devrimci, demokrat, sosyalist, komünisttirler. Ama savundukları insan hakları anlayışı, burjuvadır.

Bu çelişki, İHD’de somutlanan bu kurumlaşmanın tüm tarihi boyunca tutarsızlıklarının, çarpıklıklarının kaynağı olmuş, pek çok kez onların, devrimcilere, halkların direnişlerine karşı emperyalizm ve oligarşik devlete hizmet etmelerine neden olmuştur.

Ülkemiz solunun büyük bir bölümü ve İHD, “insan hakları mücadelesi”ni, burjuvazinin bu alana hakim kıldığı sloganlarla yürütür. “Yaşam hakkı kutsaldır”, “İnsan hakları sınıflar üstüdür” sözleri burjuvaziye aittir. Halkın şiddetinin meşruluğunu reddeder. “Sınıflar üstünlük” demagogisiyle gerçekte burjuvaziden yana saf tutar.

Bu meseleyi kavramamaktan değildir; bir tercih meselesidir. İHD bilir ki, insan haklarını, burjuvazi gibi savunmazsa, ABD’li, AB’li bakanlar, komisyonlar onları desteklemez, AB’nin fonlarından yararlanamazlar ve tabii oligarşinin daha büyük baskı ve şiddetine maruz kalırlar.

“Tarafsızlık” çizgisi, onları, “devrimcilere karşı taraf” olmaya getirmiş, sayısız devrimci eylem bunlar tarafından “kınanmış”, hainler, işbirlikçiler bunlar tarafından sahiplenilmiştir.

Ülkemizdeki insan hakları savunuculuğu böyle bir zeminde geliştiği için, bizzat o insan hakları savunucusunun ihbarcılık yapması da yadırganmamaktadır artık.

İnsan hakları mücadelesi de, sonuçta sınıfsaldır. Devrimciler bu mücadeleyi halklar adına verir. Bu mücadeleye kimi burjuvazinin anlayışıyla, kimi proletaryanın anlayışıyla, kimi mevcut düzeni sürdürerek, kimi onu devrim mücadelesinin bir parçası yaparak katılır. Ülkemizdeki “insan hakları savunuculuğu” reformizmin elinde, birinci cepheye dahil olmuştur.

Bir “yerel platform” ve birlik kültürü

Halk güçlerinin birliği için, programlar, tüzükler tespit edilir, fakat bu işin sadece bir yanındır. Birlik bir yanıyla da bir kültür ve gelenek meselesidir. Onlarca siyasi hareketi veya demokratik kitle örgütünü bir araya getirmek üzere bugüne kadar belki yüzlerce son derece başarılı “protokoller” hazırlanmış olan Türkiye solunun birlik kültürü ve geleneği ise, hep zayıf kalmıştır.

Birliklerin işleyişine ve çalışma tarzına ilişkin yerleşmiş gelenekler olmadığı için, birliklerde hiç tartışma konusu olamayacak şeyler, bizde tartışma konusu olabiliyor; ittifaklar sağlam bir birlik kültürüyle birleşmediği için, birlikler bozguncu, bölücü tavırlar karşısında fazla dirençli olamıyor.

Eyüp Yerel Platformu’nda geçtiğimiz hafta yaşanan tartışmalar, solun birlik kültüründeki bu zaafı yeniden gündeme getirdi. (*)

Sözünü ettiğimiz yerel platform, 20’yi aşkın kurumun bir araya gelmesiyle oluşturulmuştur. Semtteki yozlaşmaya, uyuşturucu, çeteleşme olaylarına karşı mücadele gibi son derece önemli, ertelenemez bir sorun temelinde birlik yapılmıştır. Alibeyköy Temel Haklar, bu platformun kurulmasına önayak olmuş, kurulduğundan bu yana da tüm faaliyetlerinin yükünü tereddütsüz üstlenmiştir.

İşte bu platformda geçen hafta bir toplantı vardı:

Gündem: “**Platformun işleyişi ve geleceği**”.

Peki ne olmuştu da, “platformun geleceği” tartışma konusu yapılıyordu?

Gösterilen “gerekçe”, Temel Haklar’ın yozlaşmaya karşı İstanbul genelindeki programı doğrultusunda Alibeyköy’de de platformun dışında çalışma yürütmesiydi.

Temel Haklar, İstanbul’un onlarca semtinde bir kampanya halinde yürütüyordu bu çalışmayı. Afişler basılıyor, bu afişler her yerde olduğu gibi Alibeyköy’de de asılıyordu.

“Rahatsızlık” bundandı; ama bundan neden ve nasıl rahatsız olunabilirdi ki?

Platformdaki çeşitli gruplar, platformun devamını “*Temel Hakların bu konuda ayrı çalışma yürütmemesi şartına*” bağlamaya çalışıyorlardı.

Toplantıda açıklayın denildi, eğer yüz afiş asılıyorsa bu konuda, Temel Haklar buna yüz tane daha ekliyorsa, kim bundan niye rahatsız olsun? Platformun ortak faaliyetleri dışında Temel Haklar ev ev dolaşmaya devam ederek halkı bu mücadeleye kazanmaya devam ediyorsa, kim bundan rahatsız olsun?

Eğer mesele gerçekten yozlaşmaya, uyuşturucuya karşı mücadeleyle, elbette kimse bundan rahatsız olamaz. Demek ki farklı, “subjektif” gerekçeler var.

Tartışmada makul gerekçeler getiremeyenler İstanbul genelinde o faaliyetinizi yürütün ama Alibeyköy özelinde olmasın gibi garip öneriler yaptılar. Alibeyköy’ün özelliği neydi?

Ne yazık ki bu çarpık gerekçeyi öne sürenler bir iki grupla sınırlı değildi.

Başta vurguladığımız noktaya geliyoruz. Birlikler içinde böyle bir tartışma olamaz bile. **Birliği**, birlik yapınca kimsenin birbirini eleştirmeyeceği, birlik yapınca “bağımsız” iş yapılmayacağı olarak kavrayan bir birlik kültürü olamaz. Birlikler, içinde yer alan grupların bağımsız faaliyetini engellemez. Bu birliklerin alfabesidir neredeyse. Zaten bu tartışmayı açan gruplar da kendi bağımsız faaliyetlerini yapmıyor değiller.

Temel Haklar’ın faaliyeti orada sadece bir baha-nedir.

Orada denilen şudur: “**Sen emeğinle, örgütlülüğünle de olsa öne çıkamazsın!**”

“Sol içi demokrasi”, “sosyalist demokrasi” savunuculuğunu kimseye bırakmayanlar bile bağımsız çalışma “olmaz” diyor. Peki niye?

Grupçuluğun mantığı körelttiği noktada, saçma sapan tartışmalar gündeme geliyor. Körelme artık neredeyse sürekli bir durum arzettiği için de, Türkiye solu son on yılda, olağan koşullarda sol içinde tartışılması bile düşünilemeyecek neleri tartıştı. Bu tartışma da aynı kategoride bir tartışmadır.

Sözkonusu tartışma, bu mantığın ilk tezahürü değildir. Bu doğrultuda Eyüp Yerel Platformu’nda daha önce de “garip” girişimlere tanık olundu.

İlk manevra: “platformu yerel seçim platformuna çevirelim” önerisiyle yapıldı. Bunun kabul edilmeyeceği, doğru da olmadığı baştan belliydi, ama yine de bu zorlama yapıldı.

İkinci manevra; çetelere karşı mücadele için kurulmuş platformun toplantısına çeteleri getirmektir. Çeteleri, çetelere karşı mücadele için kurulmuş halk güçlerinin toplantısına getirmek platformda bozgunculuktan başka ne anlama gelir? Nitekim ÖDP, bu noktadaki tartışmayı bahane edip platformdan ayrıldı.

Üçüncü manevra, siz ayrı çalışma yapamazsınız. Ve bunu takip eden yeni manevra: Platformu “işgale karşı birliğe çevirelim”. O zaman sorulur:

Koordinasyonun yerel örgütlülüğünü oluştur orada da. Engel olan mı var? Ama tamamen farklı bir konuda oluşturulmuş bir örgütlülüğü niye sabote ediyorsun?

Amaç üzüm yemek mi, bağcıyı dövmek mi?

Peki bu “manevra”lar niye? Mesele şu; bazı gruplar, başkalarını “kullanılacak” biri olarak görüyor. “Bağımsız” faaliyet, buna ters düştüğü için onu sorun yapıyor. Bir başkası, oradan birilerini tasfiye edip onu seçimler için kullanma hesabı yapıyor. Kimileri, başkasının emeği üzerinden kendini taşıtmak istiyor vs. vs.

Bir grup, ağır havalarda söz alıyor ve sözüne şöyle başlıyor: “Bir yol ayrımına gelinmiştir.”

Her türlü reformizmle, teslimiyetçilikle uzlaş, yıllardır senin çizginle bağdaşmayan şeyler söylendiği halde, bazı kurumlarla yolunu ayırmayı bir kez da-

hi düşünme, sonra, devrimci bir çalışmaya karşı “yol ayrımı”ndan söz et.

Burada hangi anlayışı, hangi politikayı tartışacaksınız. Burada politik bir sorun yok ki. Sorun subjektivizm.

Sorun küçük hesaplardır.

Bunlar halkın sorunlarına karşı sorumluluk taşımayan yaklaşımlardır. Bu subjektif hesaplarla, kurulmuş birlikler sabote edilmemeli, solun birlik kültürüne yeni olumsuzluklar eklenmemelidir.

(*) Eyüp Platformu’nun mevcut sorunu çözmesini, birlik kültürü ve geleneğine uzak anlayışları aşarak çalışmalarını sürdürmesini diliyoruz. Bu yazımızda Eyüp Platformu’nu örnek vermemizin nedeni, oradaki sorunu genelleştirmek değildir; tersine, oradaki -veya yarın başka yerlerde de çıkabilecek benzer sorunların- aslında soldaki genel bir zaafın yansıması olduğunu göstermek içindir.

Psikolojik savaşa ortak olmak, geçiştirilecek bir sorun mudur?

Polis, Cumhuriyet muhabiri Ecevit Kılıç ve Hürriyet’ten Ertuğrul Özkök, devrimci avukatlara karşı bir komplo hazırlayacaklar ve bu komplo-nun en “önemli” silahı da İHD İstanbul Şube Başkanı olacak.

İHD İstanbul Şube Başkanı bu komploya balıklama atlayıp, onların istediği sözleri söyleyip, devrimci avukatları İHBAR edecek.

Şube Başkanı, belki kendisine o sorular yöneltildiğinde, komplo-nun tüm boyutlarıyla farkında olmayabilir; ama sonrasında Hürriyet’in manşetiyle komplo tüm çıplaklığıyla açığa çıkmıştır. Şube Başkanı Kiraz Biçici, buna rağmen, “ben söyleyeceğimi söyleyim, kimin nasıl kullandığı benim problemim değil” demeye devam ederek, İHBARCILIĞINI savunacak.

Ve sol, en başta da İHD içinde yeralan sol, sanki böyle bir şey olmamış gibi susmaya, kaale almamaya, “başkanını” korumaya devam edecek.

Hayır, buna izin vermeyiz.

Bu olayda rolü olan, siyasi sorumluluğu olan herkes, tavrını açıklayacak, sorumluluğunu üst-

lenecek.

Unutulur, arada kaynar diye düşünülüyorsa, yanılıyorlar. Üç yıl sonra, beş yıl sonra yine hatırlatınız. Bunun siyasi faturasını, herkesin önüne mutlaka koyarız.

Bu nasıl bir “demokratik” kurum?

Bu nasıl “insan hakları” savunuculuğu yapıyor?

Biçici’nin tavrının anti-demokratik olduğu açık mı, açık! Biçici’nin avukatlara karşı, cahilce, ukalaca ve düşmanca davranıp “yargısız infaz” yaptığı ortaya çıktı mı, çıktı.

Bırakın siyasi sorumluluğu, o derneğin işlevine bile aykırı olarak avukatların hakları çiğnendi mi, çiğnendi.

İHD içinde kimse kalkıp bunun eleştirisini yapamıyor mu?

İHD içinde yer alan siyasi anlayışlardan, en azından beklenen suydur:

“Bu mesele, kurum içinde tartışılmış, böyle bir şey olmaması gerektiği noktasında hemfikir olunmuş, bunların tekrar etmemesi için alınması gereken önlemler belirlenmiştir” diyebilme-

Örgüt adaleti

Yasadışı DHKP-C örgütüne yardım ve yataklıktan tutuklu olan Eylem Göktaş, ölüm orucuna son verince avukatları tarafından savunmasız bırakıldı.

liydliler.

Yok mu bunu diyebilecek kimse?

Siyaset bu kadar gayrı-ciddi bir iş değildir.

Olmuş bitmiş bir kere anlayışıyla, bu psikolojik savaş çanakçılığı meşrulaştırılmaz. Yarın bu kafanın daha başka olumsuzluklara yol açmayacağını garantisini veremez kimse; olumsuzlukların hesabını da veremez.

Yazık ve ayıp. İHD içinde yer alan ve bu tavrı sorgulamayan tüm devrimciler, demokratlar için bu bir ayıptır. Onlar adına yazıktır; ne kadar iradesizleşmişlerdir ki, bu kadar açık bir olumsuzluğu bile tartışmıyor, eleştiremiyor, bunun özeleştirisini yapamıyorlar.

Sol adına, ilericilik, demokratlık, sosyalistlik sıfatları kullanılarak kimse ihbarcılık, komplo ortaklığı, psikolojik savaş çanakçılığı yapamaz. Bu böyle bilinmeli.

Bu noktada, doğrudan, dolaylı sorumluluğu olan herkes, sorumluluğunun gereğini yapmalı.

'Asmalı Konak'taki Yaşamlar ve Kapitalist Yoz Yaşama Övgüler

Kapitalizmin beyinlerimize saldırısının en önemli araçlarından biri haline geldiler. Hangi TV kanalını açarsanız açın karşınızda mutlaka birisini bulursunuz. Tam bir furya halinde pompalanan dizi filmlere dikkat edin, tümü ortak özellikler gösterir. Birbirinin kopyası gibidirler.

Ezici bir çoğunluğunda halka dair hiçbir değer yoktur. Halkın sorunları, günlük yaşama dair sorunlar yoktur. Halkın yaşamı da yoktur. Hatta halk diyebileceğiniz, milyonları oluşturan yoksul, işçi, işsiz, memur, köylü tiplerini dahi ender ve figüran düzeyindedir. Olayların odağına zengin yaşamlar, burjuvazinin ahlaksızlıkta sınır tanımayan yoz kültürü, "kimin eli kimin cebinde" belli olmayan ilişkiler yumağı vardır.

Dizilere bakan, bu ülkede hiçbir sorunun bulunmadığını düşünmelidir. Herkes mutlu, mutsuz olanlar da burjuva ve küçük-burjuva bunalımlar içindeki "sorunlu" kişilerdir. Milyonlara izlettiren de onların bunalımları, ahlakın zerresini barındırmayan "aşkları"dır.

Yine en önemli ortak özellik, sanki bu ülkenin hiçbir yerinde siyasi hiçbir olay yaşanmamakta, herkes apolitik, herkes dedikodu ve alavere dalavere ile meşguldür.

Grup Yorum İzmir'de

Grup Yorum 17 Ekim günü Fuar Açık hava Tiyatrosu'nda 4 bin kişiye seslendi. "Türküler Susmaz Halaylar Sürer" sloganlarıyla sahneye çıkan Grup Yorum'un türkülerini binlerce kişi hep bir ağızdan söyledi. "Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarının da atıldığı konserde kitlenin coşkusu, son olarak söylenen "Haklıyız Kazanacağız" marşı ile doruğa çıktı.

Gençlik Derneği'nden Hilmi Yarayıcı Konseri

Kocaeli Gençlik Derneği, 16 Ekim günü, Hilmi Yarayıcı'nın katıldığı bir konser düzenledi. Leyla Atakan Kültür Merkezi'nde polisin "yoğun güvenlik" önlemleri altında saygı duruşu ve konuşmalarla başlayan konser, Gençlik Derneği şii grubunun dinletisiyle sürdü. Hilmi Yarayıcı kitleyi türkü ve marşlarla coştururken, gençlik sık sık "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı attı.

Tüm bunların hiçbirisi, "filmdir, senaryodur" vb. diyerek masumlaştırılmamalıdır. Emperyalist ideologlar laboratuvarlarda halkların beyinlerini nasıl yok edeceklerinin projelerini geliştirirken böyle düşünmezler. Diziler, sinemalar her şey mutlaka bir amaca hizmet eder. Sıradan, seyirlik olsun diye çekilmez hiçbir film, dizi. Amerikan emperyalizminin tüm dünyaya yaydığı yoz kültürün en önemli araçlarından birinin Amerikan filmleri olduğu unutulmamalıdır.

Ama, buradan yola çıkarak, "yerli" filmlerin de "yerli kültürü" işlediğini düşünmemeliyiz. Zira yukarıda anlattığımız tablo bu ülkenin tablosu değildir. Bir avuç azınlığın lüks ve sefahat içindeki yaşamları ve bunalımlarıdır.

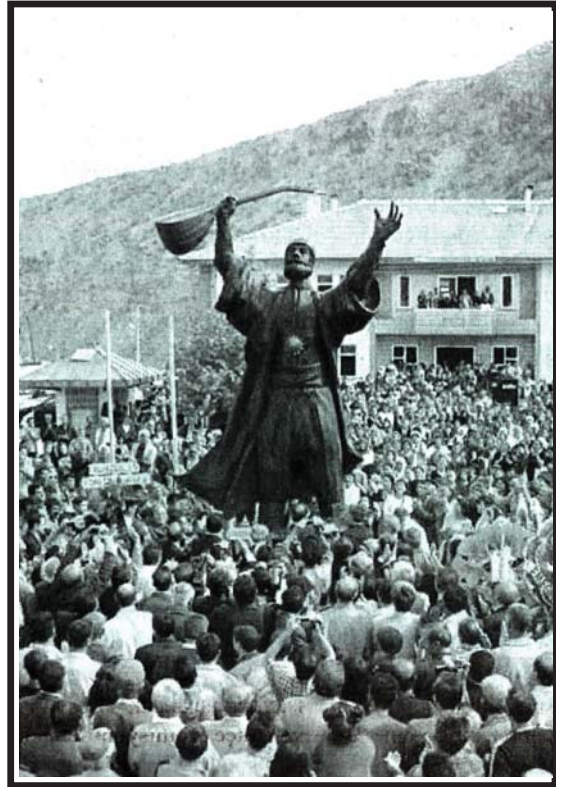
Sinemaya çekilen "Asmalı Konak" en çarpıcı örnek haline gelmiştir ve tüm sayılan özellikleri üzerinde toplar. Yoğun medya propagandası boşuna değildir. Her şey bir yana bırakılsa dahi, konusu bile olmayan bir film "fenomen" haline getiriliyor. Asmalı Konak'taki yaşamlar gençliğe hedef olarak gösteriliyor. Genç kızlarımızın ve delikanlılarımızın, dizilerle yaratılan sanal yaşamlara özenmesi, onlar gibi yaşama yollarını araması ve buradan da her türlü ahlaksızlığa, yozluğa, çürümeye açık hale gelmesi demektir. Bunun karşısında en önemli silahımız ise, halkın kültürünü, devrimci kültürü, sanatı daha fazla halka götürebilmektir. Bunun araçları da burjuva medya olmayacaktır elbette.

Sayı 83

45

26 Ekim
2003

18 Ekim günü Dersim'de anlamlı bir açılış yapıldı. Ezilmişliğin ve işyanların ozanı Pir Sultan'ın heykeli. En çok Dersim'e, işyanlar toprağına yakıştı, işyanların ozanı. Pir'in gözleri şimdi, yozlaştırılmak, yokedilmek istenen Dersim halkına, gençliğine bakıyor...

Yıkılır bir gün...

Hem de yüzlerce geldiler. Hatırlar mısın geldikleri o günü! O bitmek bilmeyen geceyi? Gece-nin en koyu anında, uykumuzun derinliğinde, ko-parmak için bizi birbirimizden atıldılar üzerimize. Girdiler içeri sinsice, girdiler haince ve korkarak sevgiyle karılmış, bağlılıkla sürülmüş, paylaşım-la, dayanışmamızla sıvanmış o inancın duvarını yık-mak için...

Bilirsin anam, görmüşsündür babam, garda-şım, bacım, görmüşsünüzdür kabinlerin ardındaki kardeşliği, vefayı, dostluğu... Hani birimizin kana-yan parmağının hepimizin parmağı olduğu, birimi-zin sancılanan midesinin hepimizin midesi olduğu-nu. Hele hele sevinçlerimiz... Birimizin bacısı ev-lense hepimiz giderdik o düşünce, tey tey de çeker Ankara havasına misket de oynardık... Ya birimi-zin yakını ayrıl-sa aramızdan, yine cümleten gider-dik başsağlığına...

Birdi acılarımız, üzüntülerimiz ve de sevinçleri-miz... Her yere giderdik, her yerde vardık, hep birlikte. Bazen 1 Mayıs olur, yürürdük aynı kor-tejde emekçilerimizle. Bazan Kurban bayramı olur halkımızın bayramını kutlardık, Şeker Bayramı'n-da şekerini yemeye giderdik. Enkaz altında, acılar içinde kalmıştır halkımız, acıdır. Elde avuçta bir-şey yoktur ama kanımızı verimiz, bir canı dahi ha-yata bağlamak için... Evet mapustuk, etrafımız sar-ıdır kocaman duvarlarla, lakin biz yine de gider-dik yüreğimizle...

Düştük mapus damına işte. İnançlarımız vardı. Halen var ya... İstedik ki dünyaya gözünü açan be-belerimiz Kaderler gibi aklıktan ölmesin bir sabah vakti. Minik elleriyle araba altına girmesin çocuk-larımız. Okusun, çocukluğunu yaşasın, bahçelerde koşsun, oyuncakları olsun güzel güzel. Penseler, tornavidalar değil uçurtmalar olsun ellerinde.

Emin çocuk, camını silmek için arabaların de-ğil, Ali'nin arkasında koşsun "ebe" demek için. Ah-met de katılsın onlara Zeynep de. Mehmet amca bir vardiya bitiminde yıllarca emek verdiği fabri-kadan kovulmasın kolayca. Taner para bulup oku-

yamadı diye canına kıymasın bir gece karanlığın-da... Çok şey mi bunlar? Budur gayemiz anam, budur. Duvarlar bundan yıkıldı 19 Aralık'ta üzeri-mize, biz kaldık tıpkı 17 Ağustos'ta halkımızın en-kaz yığınları altında kaldığı gibi.

Sonra yine ördüler, bu kez çoktu aramızdaki duvarların, ardımızdan kapanan demir kapıların sayısı. Duvarlar arkasındaki sevgimiz bir o kadar arttı. Aramızdaki kapılar çoğalınca, bir o kadar bağlandık birbirimize sımsıkı. Ne kapılar, ne du-varlar hükmedebildi bu sevgiyle bu bağlılığa...

Çatılardan süzülüp gelen bir top içindeki 'Hoş-geldin' notu oldu sevgimiz. Öteki havalandırmalara yetiştirdiğimiz sloganlarımız oldu bağlılığımız. Pencerelelerden avazımız çıktıkça söylediklerimiz türküler hasretimiz, okuduğumuz şiirler inancımız oldu.

Yine bir aradayız işte. A bloktan, C bloğa yine birlikteyiz. Edirne'den, Sincan'a, Kandıra'ya, Kı-rıklar'a kadar sesimiz gider gelir. Görüldü damga-sı vurulmuş mektuplarımızda hala bir inancın, bir sıcaklığın, bir bağlılığın, bir kucaklaşmanın satır-la-rı yazılıdır alt alta.

A bloktaki bir canımızın tahliye sevinci C blok-taki ihtiyarı da sevindirir aynı anda. Türküler, şi-irler bir kez de onun için okunur.

Bilirsin anam bu yürek işidir, onur, namus işi-dir. Yüreğiyle olanlar vardır bu kavgada. Onuruna sahip çıkan kalır bu kervanda. Diğerleriye kaçıp gider zaten bir tas çorba için. Onursuz da olur, namussuz da. Sevgi de kalır artık saygı da. Gözle-rinin ferî söner, yüreğinin ışıltısı da.

İki yıl olacak neredeyse, bildiğin gibiyiz ama, neşeli, mutlu, inancılı ve kararlı. Duvarlar n'eyler böylesi yüreklere. O duvarlar ki bir beton yığının-dan ibaret. Uzun da değildir ömrü. Çünkü hem fi-zik hem de bizim kurallar, izin vermez dikilip kal-masına, yıkılır birgün.

Sen de gel anam sen de. Omuz ver bu hayata. Yıkılmaz kıl, evladının, evlatlarının ördüğü bu ya-pıda bir Gülsüman ana da sen ol.

Güzel anam, gelecektir bilesin ki, güzel olan ne varsa. Yeter ki soğumasın yüreğin, sıcak kalsın her daim. Susmasın, anlasın, bilsin neyin ne olduğunu. Güllükler eksik olmasın yüzünden. Alalım yine haberlerinizi meydanlardan, alanlardan.

Bizim toplar yine uçuşacak çatılardan sıcak-k kucaklaşmalar için. Bize güvenin...

Bize güvenin sarıp sarmalayın, bağrınıza basın. Basın ki sıcak kalsın yüreklerimiz...

Selhan TOP

2003 / Kır Gerillası Şehidi

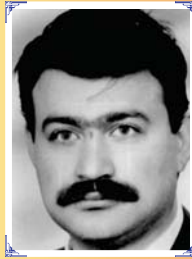
Kahramanlar Ölmez

25 Ekim - 31 Ekim Şehitlerimiz

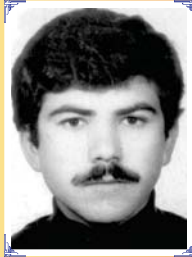
Mustafa KAMACI
25 Ekim 1989

Bir trafik kazasında aramızdan ayrıldı.

Burhan Remzi KAFADENK
26 Ekim 1991

İstanbul Gayrettepe'de sokak ortasında polis tarafından katledildi.

Tayyar Turhan SAYAR

doğumlu Yaşar, 1990'da DEV-GENÇ saflarında yer aldılar. Gençliğin cüretli militanları oldular. 1992'de Silahlı Devrimci Birlikler'e katıldılar.

26 Ekim 1993

Ankara Balgat'ta kuşatıldıkları üste saatlerce bomba ve kurşun yağdırılarak polis tarafından katledildiler.

1967 Konya doğumlu Tayyar ve 1970 Tekirdağ

Yaşar YILMAZ

Ahmet ÖZTÜRK

1968 Antakya Harbiye doğumlu Ahmet ÖZTÜRK gençlik örgütlenmesinde yer alarak başladığı mücadelesini bir süre Adana Mücadele Gazetesi muhabirliği ve temsilciliği ile sürdürdükten sonra, farklı alanlarda görevler aldı; 1970 Antep Kilis doğumlu Zeynep GÜLTEKİN, fakülte yıllarında mücadeleye katıldı ve şehit düşene kadar herşeyiyle kendini mücadeleye sundu.

26 Ekim 1994

Mersin Arapaçbahşiş'te kaldıkları eve yönelik olarak polisin yaptığı baskında 2.5 saat süren bir direniş sonunda polis tarafından katledildiler.

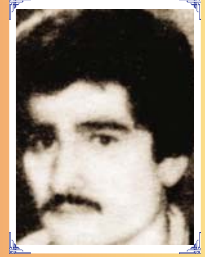

Zeynep GÜLTEKİN

Ali DEMİRALP

27 Ekim 1987

Cuntanın zorlu yıllarından şehit düştüğü ana kadar kesintisiz kavgasını sürdürdü. İstanbul Çengelköy Kuleli'de polisle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü.

Şükrü SARITAŞ

29 Ekim 2000

15 yaşında bir Cephe sempatizanıydı. İstanbul Ümraniye'de MHP'li faşistlerin kurşunlarıyla katledildi.

Hasan BALIKÇI Anma Etkinlikleri

Adana Ekmek ve Adalet - Hasan Balıkcı ölümünün 1. yıldönümünde 3 günlük bir etkinlikle anıldı. EMO, ESM ve Haklar ve Öz-

gürlükler Cephesi tarafından düzenlenen anmanın 16 Ekim'de yapılan ilk etkinliği, Kültür Sokağında yapılan basın açıklaması ile başladı. Bu toplantıda Grup Nisan Güneşi de bir dinleti verdi. Aynı gün Hasan Balıkcı satranç turnuvası başladı.

17 Ekim'de devam eden anma etkinliklerinin bir

parçası olarak Adana TEDAŞ önünde sloganlarla Balıkcı anılırken, öğleden sonra Büyükşehir Belediyesinde "Mühendislik etiği" başlıklı panel yapıldı. Panelde konuşan Şengül Balıkcı "gün Hasan'ın mücadelesini omuzlama günüdür. Hasan'ın ölümü sıradan değildir, o bölgesel Susurluk devletinin katlettiği biridir" dedi. 18 Ekim'de ise Hasan Balıkcı'nın mezarı ziyaret edilerek başucunda Bize Ölüm Yok marşı okundu, "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Aynı gün Mavi Bulvarda düzenlenen törenle de Hasan Balıkcı Parkı'nın açılışı yapıldı.

Medya

Özkök, oligarşi adına konuşuyor: Ya futbolcu olacaksınız, ya döneke!

Ertuğrul Özkök, 18 Ekim tarihli köşesinde “Futbolculuk mu döneklik korkusu mu” başlıklı aydınlara yönelik bir yazı yazdı.

Gülây Göktürk, Necla Zarakol gibi bazı yazarların son yazılarında aydınların içine düştüğü boşluktan, bunun sonucunda futbol taraftarlığına yöneldiğinden söz etmesini ele alarak şöyle diyor:

“Bence buradaki durum, ‘aydınlarımızın fikirlerini söyleme konusundaki korkaklıklarından’ kaynaklanıyor.

Ama bizim aydınlarımızın pek çoğunun mazisinde radikal bir hareketin müritliği vardır. Ve o müritlikten bize kalan en ağır yük, ‘döneklikle suçlanma’ korkusudur.”

Ertuğrul Özkök bu “tarihi saptama”yı yaptıktan sonra da aydının önünde iki tercih olduğunu söylüyor:

“Döneklikle suçlanmaktan korkmayarak fikrini söyleyebilmek veya futbolculuk.”

Kısacası, Özkök’ün aydınlara sunduğu iki seçenek var; **ya döneklik, ya futbolculuk**. Başka bir şey olmayacaksınız diyor.

Aydınlara yeni bir tuzak hazırlıyor Özkök.

İlk tuzak, örgütsüzleştirmeydi. Bunu bashediler. 12 Eylül’den bu yana aydın örgüt düşmanı hale getirildi.

Şimdi bir adım daha atıyor burjuvazi. Örgütsüzlük yetmez; apolitikleşeceksiniz! Sadece tekellerin egemenliği olacak, sadece “tekellerin” avukatlığını üstlenecek “aydın” türüne yer var bu dünyada.

Sanat da, edebiyat da, bilim adamı da apolitikleşecek. Hiçbir sorunla uğraşmayacak. Sadece burjuvazinin medyasının, burjuvazinin kültür-sanat(!) kurumlarının yer verebileceği ürünler üretecek. Belgeselcisi, şairi, yazarı, ressamı, gazetecisi, oligarşinin istediği sınırlar içinde kalacak.

Özkök, ya futbolcu, ya döneke olacaksınız derken, pratikte zaten sürdürülen bu dayatmayı teorileştiriyor. Burjuvazinin çizdiği sınırları kabul etmeyen aydınlar, sanatçılar, ya ceza tehditleriyle, veya “**piyasa**” denilen silah kullanılarak zaten yok edilmeye çalışılıyorlar.

LONDRA’DAKİ SOYTARI VE SOYTARI MEDYA

Londra’daki tarihi Tower Köprüsü’nün üzerine asılan cam fanus içinde 44 gün sadece su içerek yaşayan illüzyonist David Blaine, günlerce medyanın gündeminden düşmedi. Blaine’nin soytarılık şovunun ardından gazetelerde, “*bilmem kaç gün yemek yiyemeyeceği, kaç gün mama yemek zorunda olacağı...*” türünden haberler, sanki böyle bir şey ilk kez yaşanıyormuşçasına uzman görüşleri eşliğinde yayınlandı...

Emperyalist medya neyse de, ülkemiz medyasının hali tam soytarılıktı. Bir soytarı şaklabanlık yapıyor, soytarı medya göklere çıkıyor.

Aynı medya, kendi ülkesinde yüzlerce gün aç kalan, ölen, bir deri bir kemik kalan yüzlerce insanı görmez. Onlar sansürlüdür soytarı medyada. Açlık grevleri sonrasında kaç gün yemek yenmez, ondan sonra vücut nasıl kendini toparlar, onları bu ülkenin insanlarından iyi kim bilebilir. Emperyalist medyadan tercüme yapmalarına hiç gerek yok bu konuda. Ama tabii onların ki, herhangi bir gerçeği yazmak, haber yapmak değil, magazin ve soytarılık. Halka, halkın direnişine dair her şey sansürlenir, nerede emperyalistlerin pompaladığı bir soytarılık var, halkın gündemine sokulmaya çalışılır.

Sayı 83

49

26 Ekim
2003

İstanbul Polisi Yalan Söylüyor

İnan Gök adlı devrimcinin İstanbul polisi tarafından tutsak edilmesi üzerine, polis İstanbul’da yapılan bir çok eylemi aydınlatıldığını açıkladı.

Cephe tarafından bu konuda yapılan açıklamada, “*polisin dikte ettirmesiyle burjuva medyada yazılan haberlerin yalan olduğu*” belirtilerek, “*polisin kendini ‘başarılı’ göstermek için uydurduğu yalanlardan ibaret.*” denildi.

Burjuva basında birkaç istisna, polisin iddialarını “iddia ediliyor” diye verirken, çoğu sanki kesinmiş gibi yansıttı.

Açıklamada vurgulanan

bir nokta çok çarpıcıydı. An-kara’da KESK eyleminin ardından geliştirilen ve polisin “DHKP-C operasyonu” olarak lanse etmek istediği gözetimler da da Şengül Akkurt’un feda eyleminde bombayı Mustafa Gök’ün (Yani İnan Gök’ün ağabeyinin) yaptığı iddia edilmişti. O tutmayınca, “ağabeyi olmadı, kardeşine yıkılım” demiş polis de. Açıklamada belirtildiği gibi “*O bombayı yapan beş-on fail daha bulurlarsa kimse şaşırmasın.*”

Medya, polisin her gözaltının ardından “*yakaladık, bulduk, tesbit ettik*” havasının yalancısı olmaya devam edebilir.

köyün Delisi

"Yüzde yüz kusurlu!"

Mersin'de 2002 Newroz'unda bir panzerin seyyar satıcı Mehmet Şen'i eze- rek öldürmesi olayının davasında, Ad- li Tıp'ın seyyar satıcının "sekizde se- kiz" kusurlu olduğunu belirtmesi üze- rine, mahkeme de panzeri kullanan polisi beraat ettirdi. Devletin panzeri, devletin polisi, suç işler mi hiç? Bu ülkede hep böyle değil mi zaten? İşkencede öldürülenler "kafasını du- vara vura vura" ölmüş olur. İnfaz edi- lenler, havaya sıkılan kurşunların önü- ne geçmiş olur. Polis hakkını isteyen- leri mi copladı, mutlaka vatandaşın bir kusuru vardır... Kısacası, infaz da- vasıydı, işkence davasıydı ne uğraşıp duruyorsunuz her olayla. Tek madde- lik bir TCK çıkarın olsun bitsin; yazın "halk her durumda yüzde yüz kusur- ludur!"

Erdoğan'ın cebinde ne var?

Erdoğan, Kırgızistan gezisindeki konuşmasında "siyasete girerken bir cebimizde kefenlik, bir cebi- mizde bayramlık vardı" demiş. Vallaha inanmayız, çıkar ceplerinden görelim.

Bize sanki bir cebinde islamcılık, bir cebinde Amerikancılık varmış gibi geliyor.

"Bizim polisin kıymeti"

Yine Tayyip'in Kırgızistan gezisinden: Yalaka bası- na göre, Kırgız polisinin sert yöntemleri Tayyip'in tepkisini çekmiş. Özellikle bir fakültenin açılış töre- ninde polisin öğrencilere yönelik sert davranışı Tay- yip'in keyfini bozmuş. Sonra polis gazetecilere de çok sert davranmış. Tayyip bunun üzerine gazeteci- lere dönüp şöyle demiş: "Bu polisler çok gaddar. Bi- zim polisin kıymetini bilin. Bakın, bunlar neler yapı- yor." Tabii, gazetecilerden hiçbiri de kendisinin gözü önünde öğrencilerin polis tarafından tuvalete soku- lup sorgulandığını, "bizim polisin" kaç gazeteciye iş- kenceyle öldürdüğünü hatırlatmamış Tayyip'e.

Ne sanatı lan!

Bakırköy'de tren istasyonunun duvarlarına Grafiti adı verilen türde yazı yazarken yaka- lanan genç, anında sorguya götürülmüş. Po- lis malum soruyu soruyor: "seni hangi örgüt yönetiyor?". Genç, yaptığı işin siyasi bir şey olmadığını, Grafitinin "bir sanat olduğunu" anlatmaya çalışmış, ama Türk polisi yutar mı? Basmış dayağı!...

ÇİZGİYLE

